PLAYBOY

www.playboy.cz

ZÁŘÍ 09/2018 **99 Kč** | **3,99 €**

Hynek ČERMÁK
Sympatický drsňák

Roy Orbison
Hlasem čaroval, osudem dojímal

DANIEL SKOKAN
Svérázný kněz na lodi

KONEC REÁLNÝCH PENĚZ

CESTY DO VESMÍRU
...dobrodružství, nebo rutina?

MARILYN MONROE

KRÁLOVA ŘEČ
Jak se politici učí mluvit

DIGITÁLNÍ ORGASMUS

PLAYMATE

Aneta
je posedlá sportem

09
9 770862 937004

INTERAKTIVNÍ MEGASHOW

1 PROTI VŠEM

od soboty 1. září

Obnažená žena

Se ženami je to někdy jako s horským kolem. I když se to nedá srovnávat s láskou, bicyklu může chlap alespoň porozumět. Pedály ho pohánějí kupředu a převodník (dnes i za pomoci baterie) tu dřinu trochu usnadňuje. Základní mechanismy. Snad každý z nás si v duchu někdy říkal: „Sakra, miluju ji, ale copak nemůže přibrzdit, abych vůbec pochopil, co se jí odehrává v hlavě?“ Kromě energie, kterou věnujeme základům mužské existence – vínu, pivu, práci a sportu –, námi neustále a nepředvídatelně zmítá ženské chování, krása a nevyzpytatelnost. Potřebujeme vědět víc, aby nás dámy laskavě přestaly neustále frustrovat. Připravil jsem si otázky, vyslechl odpovědi, a tady to máte. Přímo od žen…

Proč se tak často koupete?

Voda je osvěžující. A máme chvilku jenom pro sebe. Prohlížíme se v zrcadle nahé, občas myslíme na sex nebo si prostě necháme běžet hlavou, co nás napadne (většinou zase sex). U mnoha žen to vyvolává pocit viny. Proto prostě říkáme, že jen dodržujeme hygienu.

Jak poznáte, že vás chceme dostat?

Jste mimořádně milí a pozorní. Nakláníte hlavu, když s námi mluvíte, a pořád se nenápadně usmíváte. Jste velmi zdvořilí.

Můžete objasnit podstatu flirtování?

Flirtujeme s chlápkem v servisu, který nám přednostně opraví něco na autě, abychom nemusely čekat. Nebo s barmanem, aby nám rychleji donesl pití. Když vás opravdu chceme, buďte si jistí, že vám to dáme najevo. Je nejlepší nechat na nás, abychom udělaly první krok.

Proč vkládají muži a ženy do manželství tak rozdílná očekávání? Co pro vás znamená dlouhodobý vztah?

Není pravda, že všechny ženy nutně touží po manželství. Nechceme vztah orientovaný na jediný cíl. Nejdůležitější je proces srůstání, vzájemný respekt. Sdílení denních povinností, jako je vaření, dovolená a sex. Znamená to, že máte někoho, kdo vás zná tak dobře, že vás nechá mlčet, když potřebujete, a kdo vás povzbudí, když nejste ve své kůži.

Proč tak nesnášíte naše kamarády?

Vaše přátele nechceme nenávidět, opravdu! Tolerujeme věci, díky nimž jste šťastní. To není špatné, ne? Někdy jsou na vině přítelkyně vašich kamarádů, kvůli nimž nás tak otravuje trávit s nimi společný víkend. Musíme se bavit s ženami, se kterými nemáme nic společného, zatímco vy si hrajete. To je problém.

Kolik intimních detailů z vašeho vztahu sdílíte s kamarádkami?

Dost.

Musím se přiznat, že nejsem o nic chytřejší. Vyhodilo mě z rovnováhy to „srůstání“. Zkuste se zeptat v okolí i vy sami. Možná na to všechno přijdete…

Vlado Ullrych

ŠÉFREDAKTOR

Hynek Čermák – dlouho si ho u filmu nevšímali...

Daří se nám vesmír prozkoumávat?

Roy Orbison...

Nejen krásná MM...

Reinkarnace Fiatu 124 Spider.

obsah 9/2018

KOKTEJL

004 Bestie k neutahání
006 Povyšte své grilovací umění
008 Pivo po sportu bodne...
010 **KOMIKS**
012 Chci bejt ženská! Jasný?
014 Teribear hýbe Prahou

016 **PICTORIAL | SARAH STEPHENS**

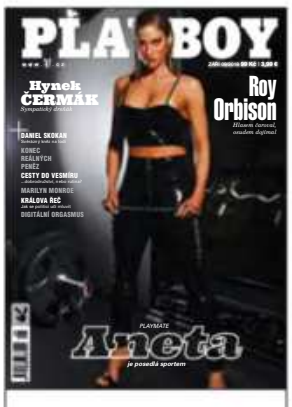

FOTO TITUL
JAN TŮMA
ANETA NOVOTNÁ
je posedlá sportem

PEOPLE

026 **PROFIL | FILIP HUMPLÍK**
„Uvidíme se na hřišti?“
říká kandidát na starostu Prahy 10
028 **DOBRODRUZI | Cesty do vesmíru**
Dobrodružství, nebo rutina?
032 **STORY | MARILYN MONROE**
Víc než jen krásná
Blondýna preferovaná džentlmeny vlastnila obrovský talent a ještě větší srdce...
036 **TÉMA | Válka proti penězům**
040 **INTERVIEW | DANIEL SKOKAN**
„I ten komunista se v nemocnici pomodlí,“ říká kazatel, jehož k víře přivedlo hledání smyslu života
046 **FENOMÉN | ROY ORBISON**
Hlasem čaroval, osudem dojímal...
050 **SEX | Digitální orgasmus**
054 **20 OTÁZEK | HYNEK ČERMÁK**
„Každý by chtěl mít doma gejšu, ale tu mohl mít jen samuraj...“

058 **PLAYMATE | ANETA NOVOTNÁ**

070 **CARTOONS & PLAYBOY SE SMĚJE |**
Vtipy

HIGHTECH

072 **AUTO SNŮ | Fiat 124 Spider**
Pusťte léto dovnitř

076 **PICTORIAL | BEXIE WILLIAMS**

LIFESTYLE

084 **FASHION | MERCEDES FASHION WEEK**
090 **TÉMA 2 | Zdanění církevních restitucí: Světlo na konci „tunelu“?**
094 **ZÁHADY | BLOOP**
Způsobila nejpodivnější zvuk na Zemi obří krakatice, nebo stometrová velryba?
098 **SVĚT | Jak se politici učí mluvit**
Jak se dá strhnout dav a vyhrát každá debata?
102 **FÓRUM | Erotické koncerty na západoevropských plátnech**
Erotika se váže i k jiným oblastem vnímání než jen k slastnému okamžiku zrakového smyslu
106 **KNOW-HOW | Nechtějte být kamarád**
Pánové, kolik z vás loví nějakou atraktivní ženu proto, aby se stala vaší kamarádkou?
110 **ZDRAVÍ | Zázračná pilulka**
112 **ROZHOVOR | GEOFF „GULLY“ GULEVICH**
Kanadská bikerová hvězda miluje Česko
116 **FASHION | I muži mají své dny**
Esprit & Kevin.Murphy
124 **PROFIL | Tereza Vu.**

130 **PICTORIAL | CH.EVA**

PLAYBOY

138 **APLIKACE | 140 HRY | 142 KNIHY | 144 HUDBA | 146 FILMY**
148 **PŘEDPLATNÉ**
150 **PŘIPRAVUJEME**, co vás čeká příště...

DOPIS MĚSÍCE

Dobrý den,
váš časopis je nejlepší čtení nejen na dovolené. Držím palce a jen tak dál do další práce!
Užijte si také dovolenou.
S pozdravem

SUCHÝ

Dobrý den, pane Suchý,
vaše slova chvály nás samozřejmě těší a věřte, že naše snaha není dělat jen časopis na dovolenou. Vždy se snažíme, aby Playboy přinesl co nejzajímavější čtení i ke všedním dnům, aby se i ty staly dny svátečními...

REDAKCE

VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ

V červencovém vydání jste se mohli zúčastnit dvou soutěží. V té první jste mohli soutěžit o tři láhve Johnnie Walker Red Rye Finish a stačilo vědět, že správná odpověď se skrývá pod písmenem B (15. století). Skotská putuje za Otou Markem do Prostějova, Jiřím Kubíčkem do Klatov a Vítem Karlem do Havlíčkova Brodu. V druhé soutěži, z rubriky her, šlo o pět kousků tenisové videohry Tennis World Tour. Správná odpověď byla pod písmenem A (Top Spin) a hry putují k Zdenku Potyšovi do Jindřichova Hradce, Ivaně Jurečkové do Prahy, Petru Hejdovi do Hluboké nad Vltavou, Věře Pojmanové do Havlíčkova Brodu a Janě Šírkové do Českých Budějovic.

Vše o Playboyi se dozvíte na

www.playboy.cz

Posílejte nám své názory a připomínky na adresu:
Playpress, s. r. o., Playboy ČR, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10-Vinohrady, e-mail: playboy@playpress.cz.
My se je budeme snažit vzít v potaz a uvést v praxi.
Vždyť PLAYBOY tu je pro čtenáře.

INFORMACE PRO SOUTĚŽÍCÍ: Při e-mailové korespondenci s redakcí, zejména když odpovídáte na soutěžní otázku, nezapomeňte uvést zpáteční adresu. Jinak nebudete moci být zařazeni do slosování.

Redakce zálohuje na prostředcích WD

ZASLÁNÍM NEVYŽÁDANÉ FOTOGRAFIE, KRESBY ČI PŘÍSPĚVKU NA ADRESU REDAKCE (POŠTOU ČI E-MAILEM) AUTOR UDĚLUJE SOUHLAS K TOMU, ABY JEHO DÍLO BYLO ZVEŘEJŇOVÁNO, POUŽÍVÁNO, UPRAVOVÁNO A UCHOVÁVÁNO REDAKCÍ PODLE POTŘEB. AUTOR PŘÍSPĚVKU NESE VEŠKEROU PRÁVNÍ ODPOVĚDNOST ZA OBSAH A PŮVOD SVÉHO DÍLA. PŘÍSPĚVKY NEJSOU HONOROVÁNY. NÁROKY HONOROVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ PODLÉHAJÍ VÝLUČNĚ PŘÍPADNÉ SMLOUVĚ S AUTOREM. PŘÍSPĚVKOVÉ MATERIÁLY PODLÉHAJÍ SOUHLASU REDAKCE. SOUHLAS JE VYDÁN JEN TĚM PŘÍSPĚVKŮM, KTERÉ NEOBSAHUJÍ REKLAMU, VULGARISMY, PORNOGRAFII ČI JINÉ OBDOBNĚ ZÁVADNÉ MATERIÁLY A JSOU OPATŘENY JMÉNEM A PŘÍJMENÍM AUTORA, PŘILOŽENÝM FUNKČNÍM KONTAKTEM NA JEHO OSOBU (ADRESA, MAIL, TEL.). REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO PŘÍSPĚVEK ODMÍTNOUT. PRO UDĚLENÍ SOUHLASU NEEXISTUJE TEDY PRÁVNÍ NÁROK A JEHO PŘÍPADNÉ VYMÁHÁNÍ JE TAK IRELEVANTNÍ. NEVYŽÁDANÉ PŘÍSPĚVKY NEVRACÍME.

Inzerce

16 148

Přesně tolik mužů zatím poznalo, co znamená cítit se znovu jako chlap.

Jistě nám dáte za pravdu, že to nejhorší na nedostatku testosteronu není jen zhoršení erekce, ale také ztráta životní energie. Jednoduše, když se příliš často dostavuje ten pocit, že se vám do ničeho nechce.

Dobrou zprávou je, že s tím můžete něco dělat. PRIMULUS je originální český přírodní doplněk výživy pro zvýšení hladiny testosteronu.

To nejlepší na něm je, že opravdu funguje.

www.primulus.cz

PRIMULUS
vášeň ■ výkon ■ vitalita

Bestie k neutahání

EVOLVEO doplňuje svoji nabídku robotických vysavačů o model **RoboTrex H6** a rozšiřuje portfolio produktů pro digitální domácnost. Vysavač je vybaven motorem typu BLDC, který se vyznačuje až o třetinu vyšší životností proti běžným typům motorů, má vyšší spolehlivost a velmi tichý chod. Ve srovnání s konkurencí je motor výrazně energeticky úspornější. Robotický vysavač lze snadno ovládat pomocí dálkového ovládání, ale také jednoduše třemi mechanickými tlačítky, která jsou umístěna přímo na ovládacím panelu přístroje. Takto lze aktivovat tři základní funkce: automatické čištění, čištění ve spirále a návrat do nabíjecí stanice. Dálkové ovládání pak umožňuje naplno využít další funkce vysavače, včetně přepínání sacího výkonu ve dvou režimech nebo aktivování funkce odloženého úklidu.

*asi 4990 Kč / **www.evolveo.com/cz***

Svým zážitkům ještě blíž

Jeden z nejmenších kompaktů, **Canon PowerShot SX740 HS**, přináší čtyřicetinásobný zoom při rozsahu ohniskových vzdáleností 24 až 960 mm, jenž umožňuje focení třeba i vzdálenějších památek, a to bez výměnných objektivů. Novinka podporuje i natáčení videí v rozlišení 4K Ultra High Definition, disponuje Wi-Fi i Bluetooth konektivitou a ovládání uživatelům zjednodušuje pomocí řady intuitivních automatických nastavení. Canon pamatoval i na uživatele, pro které je důležitá estetika – PowerShot SX740 HS je dostupný v elegantní černé nebo stylově stříbrné barvě.

*asi 10 360 Kč / **www.canon.cz***

SOUTĚŽ o funkční jídlo MANA

Oběd nebo svačinka v několika vteřinách

Co kdybyste už nemuseli řešit, kolik času strávíte přípravou jídla? Co kdybyste se jednoduše mohli v několika vteřinách napít perfektně vyváženého jídla, aniž byste se museli starat o cokoliv jiného? Je čas přestat jíst nezdravé fastfoodové jídlo nebo zbytečně hladovět, když vás zrovna tlačí čas. Vyzkoušejte funkční jídlo **Mana** ve formě prášku, který si snadno smícháte s vodou během pár vteřin. Nutričně vyvážená strava Mana od českého startupu **Heaven Labs** je nyní k dostání v revoluční verzi pod označením **Mana prášek Mark 5**. Díky unikátní patentované technologii výroby se firmě z Uhříněvsi podařilo vymyslet jídlo v jediné práškové substanci. Tu pak stačí smíchat s vodou a během pár vteřin máte připravenou tekutou svačinu nebo oběd. Mana, která se vyrábí nejen v prášku, ale také jako hotový nápoj k okamžitému užití, je navržena v laboratoři týmem vědců a založená na klinických studiích, které vznikají ve spolupráci s Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady a 3. lékařskou fakultou Univerzity Karlovy.

Pro dva výherce jsme připravili soutěž o nejnovější balení **Mana prášku Mark 5**, který se smíchá s vodou, a balení **Mana drink** určen k okamžitému použití. Odpověď na soutěžní otázku hledejte na ***mojemana.cz***, kde si tohle „kosmické" jídlo můžete rovnou i koupit.

Odpovědi pod heslem MANA se svou adresou zasílejte do 14. 9. 2018 na adresu redakce: PLAYPRESS, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10–Vinohrady, e-mail: playboy@playpress.cz

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

Český výrobce **Heaven Labs** každou surovinu v receptu testuje hloubkovou analýzou ve státem certifikované laboratoři. **Na kolika klinických studiích**, které se vážou na použité ingredience, **je koncept Many postaven?**

A/ 12 **B/** 26 **C/** 44

DOKONALÉ ČISTICÍ SCHOPNOSTI

Nové bezdrátové tyčové vysavače **Rhapsody**

Multifunkční, ergonomický a technologicky vyspělý. Velmi lehký, výkonný a manévrovatelný. Jednoduchost používání i údržby, ale především kvalitní čištění
– to je Rhapsody!

UŽIJTE SI BEZDRÁTOVÉ VYSÁVÁNÍ S VÝKONNOU BATERIÍ

Vychutnejte si výrobek bez kabelových omezení spolu s lehkou a vysoce výkonnou 22 V lithiovou baterií s výdrží až 35 minut na jedno nabití.

www.bonushoover.cz | www.hoover.cz

www.onlineshop.cz

Tyčové akumulátorové vysavače HOOVER zakoupíte u autorizovaného prodejce ONLINESHOP.cz

ONLINE SHOP.cz

Teambuildingy, oslavy a firemní prezentace. I to je **Surf Arena**!

SURF ARENA JE JEDINEČNÝ PROSTOR SPOJUJÍCÍ SIMULÁTOR SURFOVÁNÍ, HUDEBNÍ KLUB, BAR A KAVÁRNU. NA TOMTO MÍSTĚ SE NEMUSÍTE BÁT, ŽE VÁŠ FIREMNÍ VEČÍREK, TEAMBUILDING NEBO NAROZENINOVÁ OSLAVA ZAPADNOU DO ŘADY VŠEDNÍCH ZÁŽITKŮ.

Indoor surfing a bodyboarding za pomoci vyškolených instruktorů je zábava skutečně pro každého. Na trenažéru i mimo něj vám připravíme program na míru plný tematických her a dalších zábavných aktivit. Kromě toho zajišťujeme i kvalitní servis v oblasti cateringu a možnost hudebního vystoupení. Surf Arena disponuje vlastní zvukovou aparaturou, pódiem i dataprojektorem. Celý prostor nabízí až 150 míst k sezení a v programu se vejde až 250 osob. Toto místo je opravdovým unikátem, tak neváhejte a vyzkoušejte si ho na vlastní kůži!
Více informací na ***www.surfarena.cz*** *nebo* ***info@surfarena.cz***

TIP PLAYBOYE

Dokonalý společník na cesty i na doma

Pozvedněte své mobilní hraní na vyšší úroveň s ovladačem **Venztech VZ-Gamepad**. Díky speciálnímu nastavitelnému úchytu na smartphony, který padne na většinu modelů, a pohodlně tvarované konstrukci se vám hra už nikdy nevymkne z rukou. Nový gamepad umožňuje kromě smartphonů (Android, iOS) mistrovsky ovládat hry také na tabletech, konzolích či na PC. Dominujte na bojišti a oslavte konec léta tak, jak se patří. Jako vítěz!
asi 770 Kč / ***www.bostar.cz***

Povyšte své grilovací umění

Grilování patří neodmyslitelně k létu a snad ze všech zahrad se line vůně připravovaných lahůdek. Každý z nás má ve svém portfoliu nějaký ten majstrštyk a my vám rozhodně nechceme radit, jak na to. Ale přece jen máme pro vás takovou třešničku na dortu, díky které by se vaše umění v grilování mohlo povýšit na mistrovství. Jsou to pochutiny z rodinné firmy **Hradecké delikatesy**. Jejich chutney (brusinkové, cibulové), pasta z chilli papriček (habanero, jalapeño) či pesta (třeba bazalkové nebo česnekové) dodají vaší grilovačce ještě něco navíc. Samozřejmostí (jako u všech produktů této značky) je absence chemie, aromat, GMO, tyto dobroty navíc neobsahují ani lepek či laktózu. Báječně se hodí jak ke grilovanému masu, tak i k sýrům, zelenině, zkrátka každý si najde tu svou variantu.
www.hradeckedelikatesy.cz

Stylový společník

Novinka z rodiny notebooků od společnosti **Acer Swift 3** není jen notebook. Je to společník, který bude na vaší straně po celý den bez ohledu na to, jakým výzvám budete muset během dne čelit. Tenké hliníkové celokovové tělo je příjemné na dotek a kvalitní 14palcový displej s rozlišením Full HD 1080p, ostrými a věrnými barvami přivede obraz k životu. Přihlašování bez hesla – Windows Hello – poskytne rychlejší a víc zabezpečený způsob, jak odemknout Windows zařízení a získat tak přístup k aplikacím a webovým stránkám. Swift 3 pokračuje v úsilí dosáhnout vyšší efektivity tím, že nabízí dlouhou výdrž na baterii či konstrukci se dvěma úložišti a umožňuje tak celodenní práci na počítači. IPS panel vám umožní sledovat displej jasně z úhlů až 178° při zachování stejné úrovně vysoce kvalitních barev.

*od 15 990 Kč / **www.acer.cz***

TIP PLAYBOYE

Zase o stupínek výš

Úspěšný model z loňského roku z portfolia **HMD Global**, chytrý telefon Nokia 5, má svého nástupce s označením **Nokia 5.1**. Tělo je vyrobeno z jednoho bloku hliníkové slitiny a výsledkem je konstrukce s elegantním matným povrchem. Displej už má moderní poměr stran 18:9 o průměru 5,5 palce. Telefon pohání osmijádrový procesor MediaTek Helio P18 s taktem 2.0 GHz, díky kterému nabízí smartphone až o 40 % výkonu víc proti minulé generaci. Paměť zařízení má kapacitu 2 GB, interní úložiště pak 16 GB. O kvalitní fotografie se postará inovovaný hlavní fotoaparát s 16MP snímačem a fázovým automatickým ostřením, selfie zase zajistí širokoúhlý přední fotoaparát. Čtečka otisků prstů se tentokrát nachází na zadní straně a telefon zvládne také bezpečné a snadné NFC platby pomocí Google Pay. Zatím je dostupná verze v provedení Tempered Blue.

*asi 4999 Kč / **www.hmdglobal.com***

Inzerce

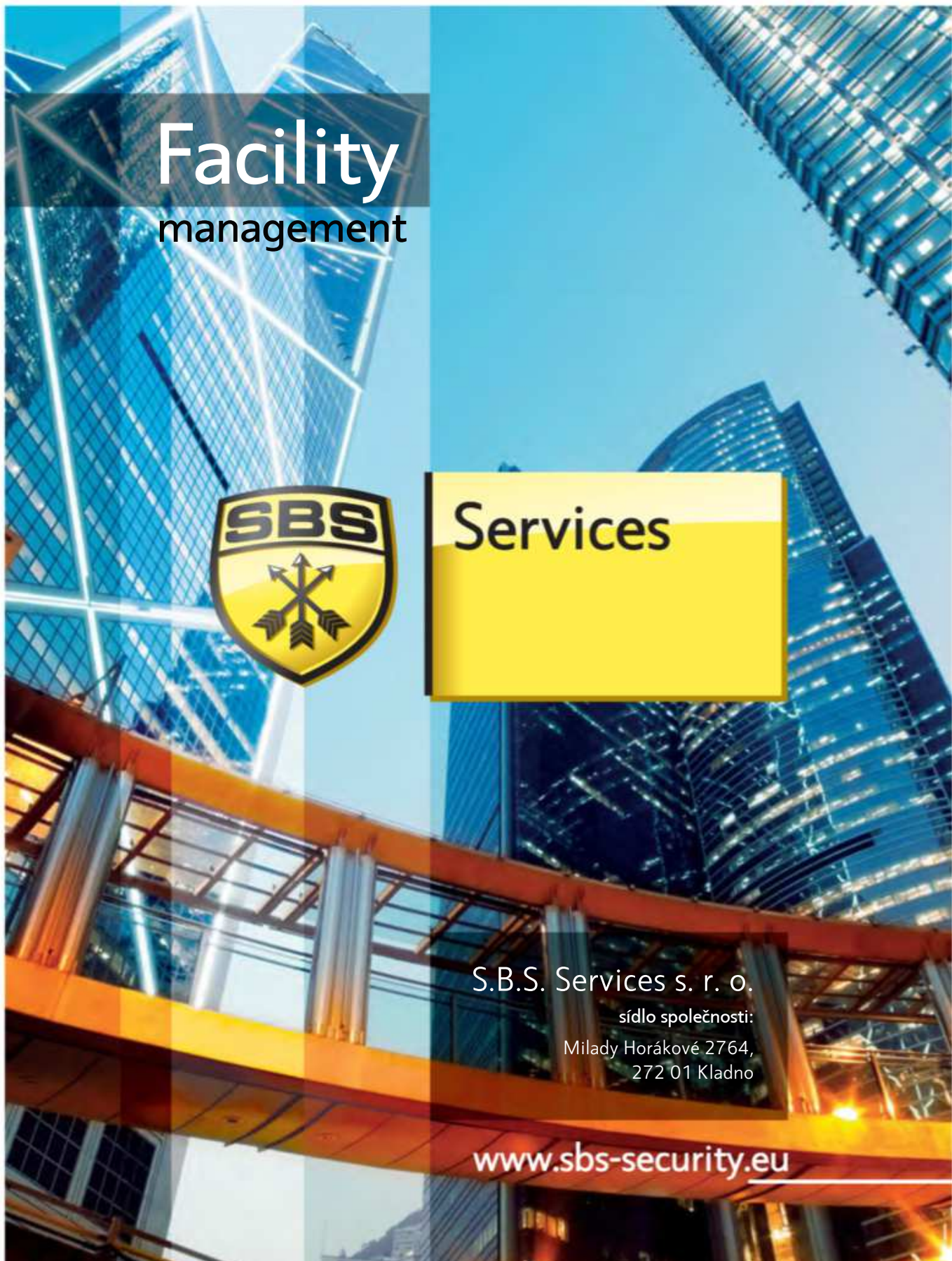

Pivo po sportu bodne...

...ale zpomalí regeneraci a minerály nedoplní. Říká se, že jednou plzničkou doplníte minerály a vitaminy, které během sportu ztratíte. Ale není to tak, pivo opravdu není ionťák, bohužel. „Je to jeden velký mýtus. Alkohol sice obsahuje velké množství cukrů, které jsou zdrojem energie, nicméně odbourávání alkoholu výrazně zpomaluje proces regenerace našeho těla," upozorňuje profesor **Libor Vítek**, vedoucí Hepatologické laboratoře Ústavu klinické biochemie a laboratorní diagnostiky 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, který se stará o správnou výživu českých olympioniků. Jako ideální nám přijdou iontové nápoje **Gatorade**, které jsou výsledkem největšího vědeckého výzkumu v oblasti hydratace organismu. Při pocení totiž neztrácíme jen vodu, ale i důležité minerály, které ovlivňují nervosvalovou dráždivost a jejichž ztráta může vést ke křečím nebo snížení svalové výkonnosti. Nápoje Gatorade dokážou tyto minerály a další výživové látky velmi rychle nahradit, a proto hydratují náš organismus lépe než obyčejná voda.

asi 30 Kč / ***www.pepsico.cz/product/gatorade***

Pro maximální efektivitu

Na začátku srpna uvedla společnost Samsung Electronics na trh novinku v podobě tabletu **Samsung Galaxy Tab S4** s operačním systémem Android. Jedná se v podstatě o dvě zařízení v jednom určená pro ty, kdo toho chtějí zvládnout víc – ať už na cestách, v práci, doma, nebo kdekoliv jinde. Díky vyladěnému modernímu designu, podmanivému obrazu, čtyřem reproduktorům a vylepšeným funkcím pro zábavu je tablet dokonalým přístrojem pro ty, kteří potřebují zařízení, jež je přenosné jako tablet a výkonné jako stolní počítač. S tabletem Galaxy Tab S4 můžete nejen využívat data, ale i telefonovat (podporuje standard LTE Cat 16). K mání je i příslušenství v podobě ochranného krytu s klávesnicí a polohovatelné pouzdro.

asi 19 499 Kč (verze s LTE), asi 17 999 Kč (verze s Wi-Fi) / ***www.samsung.com***

Intuitivně k dokonalému espressu

Vynikající espresso, cappuccino, latté a další druhy kávy v pohodlí domova? Problém, kterého vás zbaví nový espresso přístroj s dotykovým displejem a integrovaným mlýnkem na kávu **Sage SES880 The Barista Touch**. Pákové espresso lze ovládat jedním dotykem a na displeji zobrazuje kompletní informace potřebné k přípravě té nejlepší kávy. Na displeji snadno nastavíte sílu kávy, texturu a teplotu našlehaného mléka – a to nejdůležitější je, že své osobní nastavení můžete uložit do paměti přístroje pod svým jménem pro další použití. Takto lze uložit až osm osobních nastavení. Pak už je vše jednoduché a stačí k tomu jen na displeji učinit tři kroky: umlít kávová zrna, uvařit kávu a připravit mléko.

asi 32 990 Kč / ***www.sagecz.cz***

MAXDIVANI

handmade in italy

luxusní italské kožené sedačky...

INTERIÉROVÉ CENTRUM:
Rimex Interiér s.r.o.
Horní Lán 12a, Olomouc
e-mail: obchod@rimexol.cz
www.rimexol.cz

ZNAČKOVÁ PRODEJNA:
MAX DIVANI studio
budova SYKORA HOME
Českomoravská 183, Praha 9
e-mail: praha@rimexol.cz

PRODEJCI:

HOME INTERIER s.r.o.
Janáčkova 3277/22
Moravská Ostrava
702 00 Ostrava 2

ARBYD
Chotíkov 388
330 17 Chotíkov

LIVING Brno
Křížová 15
603 00 Brno

www.rimexol.cz

the Empress

Back 2 School

Written & drawn by Jonas Ledecky. Colors by Martina Kutalkova. © Jonas Ledecky MMXVIII.

Kitty Style

Written & drawn by Jonas Ledecky. Colors by Martina Kutalkova.

© Jonas Ledecky MMXVIII. All rights reserved.

IRONICKÝ POTLESK

VYSOKÉ UMĚNÍ STŘEDNÍ TŘÍDY

JEDNORÁZOVÝ CONNOISSEUR JEDŮ

MATYAS NAMAI 2018

WRITER: JOHN RILEY | ARTIST: JONAS LEDECKY
COLORIST / LETTERER: MARTIN POSPISIL

Created by John Riley & Jonas Ledecky. Copyright © John Riley & Jonas Ledecky. All rights reserved.

"OUT OF EXILE"
PAGE #6

PUSSYCAT ASSASSINS

PŘIŠLA JSEM VÁS ODVÉST DOMŮ.

SESTRY...

CO SE DĚJE?!! CO JE LORKA?!

LORKA?

DO HAJZLU!

text **ULJANA DONÁTOVÁ** foto **VOJTĚCH RESLER**

Chci bejt ženská! Jasný?

Někdy se vám prostě přihodí „den blbec“. Všechno je špatně. Karel Král, šéfredaktor časopisu Playboy, má právě takový hodně špatný den.

Televizní talkshow skončila katastrofou, náklad časopisu klesá, inzerenti ruší objednávky a Karel dostává padáka. Na jeho místo je dosazena mladá půvabná šéfredaktorka Leona, Karlova ex potřebuje další peníze a dcera Julie si o otci myslí, že je naprosto nepoužitelný. No nechtěli byste v této chvíli být někým jiným?

Rudolf Havlík

V září vstupuje do kin nová filmová komedie režiséra Rudolfa Havlíka Po čem muži touží. Režisér společně se spisovatelkou Radkou Třeštíkovou se rozhodli vyprávět s humorem a nadsázkou příběh o věčném soupeření mužského a ženského světa. Rudolf Havlík má za sebou road movie Zejtra napořád a romantickou komedii Pohádky pro Emu, pro úspěšnou spisovatelku Radku Třeštíkovou to naopak bude první realizovaný scénář.

Karel Král je kvůli výše zmíněným ranám osudu na dně a společně s nejlepším kamarádem Čestmírem to vyřeší po chlapsku – opije se a při noční alkoholické „jízdě“ svěří vědmě Zoltaně své přání: Chci bejt ženská!

Ráno se Karel probudí, ale už to není Karel. Ovšem pouze fyzicky. Karel, vlastně už Karla, se musí vyrovnat nejen s novým vzhledem, ale vymyslet i krycí příběh pro své náhlé zmizení. A hlavně se naučit fungovat v ženském těle a zjistit, zda to mají ženy opravdu snazší.

Vedle Jiřího Langmajera a Anny Polívkové v hlavních rolích Karla a Karly se v komedii Po čem muži touží objeví celá řada známých herců a hereček – Táňa Pauhofová jako ambiciózní šéfredaktorka Playboye Leona, Matěj Hádek jako Karlův kamarád Čestmír, Jiří Havelka v roli spisovatele Roberta, který je přesvědčen, že zná ženský svět mnohem lépe než Karel, Andrea Hoffmannová a Sara Sandeva jako Karlova bývalá manželka a dcera, k níž Karel složitě hledá cestu. Filmovou redakci Playboye tvoří Oldřich Navrátil, Lucie Polišenská, Lucie Šteflová, Naďa Konvalinková, Jana Synková, Jakub Volák, Dominika Myslivcová, Richard J. Müller a Jiří Maryško, v dalších rolích uvidíme Lenku Vlasákovou, Pavlu Tomicovou, Ester Kočičkovou, Martina Stránského a další.

„Můj nápad vznikl z prosté nostalgie. Stýskalo se mi po filmech jako Na hrom-

nice o den více nebo Tootsie a chtěl jsem si něco podobného vyzkoušet a zkusit natočit komedii," říká režisér a spoluautor scénáře Rudolf Havlík. „Rudolf za mnou se svým námětem přišel ve správnou chvíli, potřebovala jsem si odskočit od vážných témat a napsat s ním ryzí komedii byla pro mě velká výzva," dodává Radka Třeštíková.

V souvislosti s hlavní příběhovou linkou se nabízí otázka, zda by se režisér sám chtěl stát ženou. „Já? Nechtěl, protože ženy mají mnohem těžší život ve všech směrech a já je obdivuju, že to na téhle planetě dokážou vůbec zvládat. Jsou to takové superhrdinky," tvrdí režisér Rudolf Havlík. Ani spoluautorka scénáře by neměnila. „Jsem ráda v tom těle, v jakém jsem, a nechci být nikým jiným, i když je jasné, že muži to mají v životě jednodušší," souhlasí Radka Třeštíková.

„Jak ženské, tak mužské role jsou náročné, zvlášť když člověk chce najít i tu druhou stránku. Vlastně v každém člověku je obojí a jenom třeba muži se stydí nebo nechtějí ukázat tu svoji křehčí stránku, a ženy naopak někdy využívají toho, že jsou slabší bytosti," říká Anna Polívková. „Já si myslím, že obě pohlaví to mají stejně náročné, ale v jiných situacích, a obě jsou na to disponovaná, aby to zvládla," doplňuje Táňa Pauhofová.

A co muži? Kdybyste měl možnost stát se ženou, chtěl byste, a pokud ano, na jak dlouho?

„Možná se vám to bude zdát divný, ale já v podstatě jsem žena. Takže já s tím vůbec nemám problém, tak co teď s tím?" směje se Jiří Langmajer. „Tak asi by mě hodně zajímal ten okamžik porodu, tak na tu půlhodinku před porodem a porod možná jo, ale myslím, že bych to těsně před tím zrušil," tvrdí Jiří Havelka.

Časopis Playboy je nejen partnerem komedie Po čem muži touží, ale také v ní reálně hraje. Je to vlastně poprvé, co se takto renomovaný časopis objevuje v českém filmu, ne jako fiktivní médium, ale pod svou reálnou značkou.

Scéna večírku na oslavu nového čísla časopisu Playboy byla také největší. Zahrálo si v ní 120 osob. Při natáčení v pražském klubu Misch Masch se do komparzu zapojili také výherci soutěží a zúčastnili se i členové skutečné redakce časopisu Playboy včetně jejího šéfredaktora.

ZÁŘIJOVÝ TIP OD PROFÍKA

PŘEDPOKLÁDÁM, ŽE PRAŽÁCI SI ŘEKLI O ČLÁNEK K PROGRES MNĚ, PROTOŽE JSEM BRŇÁK. A PRAŽÁCI VĚDÍ, ŽE V TÉ DĚDINĚ ZNÁ KAŽDÝ KAŽDÉHO. SVÝM ZPŮSOBEM TO KLAPLO.

Konec sedmdesátých, hala na Vodově a koncert **PROGRES 2** s Katapultem. Nám vlááádne kráááál, má jméno Heroííín! Puberta s námi mlátila a hlavní riff písně snad ještě víc. Text, na desce později zkarikovaný do nepřetržitého sledu samohlásek, byl zjevením. Tý vole, heroin! Ale to nebylo první setkání. Netuším, jak jsem se ve věku ještě prepubertálním dostal na veřejnou nahrávku do studia Dukla na Stadioně, ale vím, že tam do nástrojů víceméně jazzrockově řezali ti samí borci. Nepamatuji, zda v té době byli Progress, Progres 2, The Progress Organization nebo snad Barnodaj, ani jestli Československý rozhlas výsledek někdy odvysílal. Celá osmdesátá Progresi frčeli a jejich vystoupení byla narvaná, pamětníci vědí, že bylo i nač koukat, nafukovací rekvizity, světla, mlha, projekce a vůbec česká (moravská!) odpověď na progressive rock. A jedna bizarnost z přelomu osmdesátých a devadesátých – kapela byla najednou Progres – Pokrok, hrála ohlasy budovatelských písní (album Otrava krve) a na plakátech mimo jiné „Požár věžní těže". Neměli to chlapi jednoduché, neustálé přejmenovávání asi nebyl největší problém kariéry, ale přece jen po nich zůstává na tehdejší československé poměry slušná řádka desek, přičemž minimálně Dialog s vesmírem a Třetí kniha džunglí si uchovaly kultovní status po celá osmdesátá léta. Ostatně, Píseň o jablku či Že tvých vlasů v ní se dotýkám si ledaskdo brouká dodnes a to je snad nejlepší vysvědčení k padesátinám kapely. Tož borci – všecko nélepčí!

TOMÁŠ PÍSAŘ
MODERÁTOR RADIA BEAT

KOKTEJL

Teribear hýbe Prahou aneb Prima den s medvědem

Desetidenní charitativní nonstop happening pořádá Nadace Terezy Maxové dětem. V loňském roce podpořilo tuto charitativní akci přes 12 000 lidí. Ti, kteří přišli na vrch Vítkov, společnými silami naběhali nebo nachodili úžasných 226 286 kilometrů. Celková částka, která se díky jejich pohybu a touze pomáhat vybrala, byla neuvěřitelných 11 314 320 korun! Do charitativního happeningu se mohou, stejně jako v předchozích ročnících, registrovat i rodinné a firemní týmy. Každý zdolaný kilometr podpoří partneři akce 30 korunami, je na každém, aby si vybral, komu konkrétně z 10 příběhů věnuje své naběhané nebo nachozené kilometry, které se promění ve finanční pomoc. **Čtvrtý ročník se uskuteční od čtvrtka 6. 9. do soboty 15. 9. na vrchu Vítkov**.
*Víc na **www.teribear.cz**.*

Dobrodružství na kole – Masiv vol. 2

Prověřit svůj um na kole a ověřit svou odolnost nejen fyzickou, ale i psychickou můžete při extrémním závodě dvojic na kolech. Jedná se o ojedinělou akci, při které vás během čtyř dnů čekají čtyři etapy místy, kam se jen tak nepodíváte. Výzvou je najetých 230 kilometrů a 7000 výškových metrů. Do místa startu vás pohodlně doveze vlak z Prahy a i mezi etapami se budete přesouvat speciálně upravenými vozy. Masiv je ojedinělá akce nejen v Česku, ale v celé Evropě. Nikde jinde ve světě takový koncept závodu nenajdete... **Druhý ročník Masiv MTB Race se jede od 12. do 15. září**.
*Víc na **www.masivmtbrace.cz**.*

Olda Říha slaví s Katapultem

Letošní rok je pro zakládajícího člena legendárního Katapultu Oldu Říhu mimořádný. Ve skvělé formě oslaví sedmdesáté narozeniny a navíc to je čtyřicet let od vydání stříbrného alba, které v roce 1978 přivedlo k českému rocku několik generací posluchačů a fanoušků z celého Československa. Katapult se za svoji éru musel potýkat s celou řadou problémů ze strany politického establishmentu, nepřízně tzv. odborné kritiky nebo tragickou sérií úmrtí členů kapely, kdy postupně v krátké době odešli bubeníci Tolja Kohout, Karel „Káša" Jahn a nakonec životní Říhův „kumpán" – basista Jiří „Dědek" Šindelář. Nicméně nezdolná vůle Oldy Říhy, podpora fanoušků, a hlavně nesmírná láska k rokenrolu mu přivedla do cesty Andyho Budku a Ondřeje Timpla, se kterými již několik let natáčí skvělé písničky a brázdí česko-slovenská města jako za starých časů. V současné době tak již Katapult vychovává třetí generaci svých věrných posluchačů a ke svému výročí se proto rozhodl uspořádat výroční koncert! **Koncert Kaťáků proběhne 15. listopadu v pražském Foru Karlín**.
*Vstupenky v síti **www.ticketpro.cz**.*

Progres 2 jubiluje

Brněnská skupina Progres 2 slaví 50. výročí své existence a to se neobejde bez velkých oslav. Kapela připravuje nejen speciální koncerty, ale také nové řadové album, tradičně opět s propracovaným jevištním zpracováním. Kapela nevynechá ani fanoušky z matičky stověžaté a na pražském koncertu odehraje průřez skladeb ze všech alb i projektů. Jako host se objeví i spoluzakladatel legendárních Progress Organization baskytarista Emanuel Sideridis. **Progres 2 vystoupí 11. listopadu v pražském Lucerna music baru**.
*Vstupenky v síti **www.ticketpro.cz**.*

1.BIGBEAT U NÁS

BEAT

RADIO

ClassicRock

PICTORIAL

foto **CAMERON HAMMOND**

SARAH Stephens

Zastihli jsme americkou krásku, jak si pohroužená do oblíbené hudby krátí horké dny u bazénu. Jediným společníkem, který mohl ocenit její ladné ženské křivky, byl její milovaný buldok.

Reef

DARUJTE KVĚTINY
S VONNÝM ŠPERKEM VICTORINOX

FLACON WITH
CHIFFON FLOWER
RING

Květinářství a rozvoz květin
Vladislavova 3, Praha 1
Tel.: +420 604 100 110

CityFleur.com

text **MICHAL PECKA** foto **ARCHIV FILIPA HUMPLÍKA**

Uvidíme se na hřišti?

Pražský pravicový politik vystudoval Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově, úspěšně podniká a v minulosti nahrával desky s metalovou kapelou. Je zastupitelem hlavního města a v říjnových volbách bude v dresu ODS kandidovat na starostu Prahy 10.

Filip Humplík

Když jsem se na rozhovor připravoval, zaujala mě informace, že jste v 90. letech zpíval v metalové kapele Chirurgia. To u politiků nebývá moc časté. Jak se člověk od metalu dostane do politiky?

Politika a metal mají jedno společné, jsou to tvrdé disciplíny, a pokud jste měkkota, neuspějete. Možná že právě metal byl pro politiku ta nejlepší průprava. A snad ještě box, který jsem taky dělával.

Často v rozhovorech říkáte, že vás politika neživí. Co vás tedy živí?

Už od 90. let podnikám. Začínali jsme jako parta kamarádů, nadšenců do marketingu, a postupně se nám podařilo vybudovat, troufám si říct, úspěšnou firmu. Zabýváme se marketingem a reklamou a asi to děláme dobře, protože naše kampaně získávají dnes už poměrně pravidelně i nejrůznější oborová ocenění.

Konektor patří k největším agenturám v naší republice. Můžete ve stručnosti představit vaše poslední projekty a klienty?

Zmínil bych například populární službu Dáme jídlo, která přinesla revoluci do světa roznášek jídla, nebo kampaň Moje máma byla kráva pro výrobce mléka a mléčných produktů společnosti Hollandia. Aktuálně se snažíme pomoci, aby se na výsluní vrátila tradiční česká značka mýdel s jelenem, a speciální místo v srdci budu mít vždycky pro kampaň na podporu a rozvoj ženského ragby „Uvidíme se na hřišti!“

A jde to všechno stíhat? Od roku 2014 sedíte v pražském zastupitelstvu, v letech 2013–2017 jste navíc dělal předsedu pražské ODS. Netrpí tím například váš rodinný život?

Díky mojí skvělé ženě Evě se mi to zvládat daří. Ale to víte, že nesčetněkrát má člověk chuť se na všechno vykašlat a místo mnohdy nekonečného vysedávání na schůzích, kde kolikrát politici melou úplné nesmysly bez chuti, zápachu a vůbec nějakého obsahu, se prostě sbalit a odjet domů, kde na vás čeká úžasná žena a dcery.

Jaká je vlastně vaše motivace pro to, být v politice?

Je to právě rodina. Jednoho dne si řeknete, že se na to prostě nemůžete vykašlat a nechat politiku nejrůznějším pochybným existencím. A chcete vědět, že jste do toho dal všechno, abyste tady pro svoje děti nechal svět lepší. A to je asi ten můj motor, který mě motivuje vždycky vstát a nevzdávat to.

Co si myslíte o tom, když podnikatelé vstupují do politiky? A nemyslím tím jen Andreje Babiše, i když je určitě nejvýraznější případ.

Motivace můžou být nejrůznější. Od krize středního věku, kterou se někteří rozhodnou řešit tím, že si postaví novou kariéru v politice. Přes koníčka nebo rodinné tradice. Myslím, že v konečném důsledku existuje jen jeden jediný špatný důvod pro vstup do politiky, a to je vydělat peníze. Jestli chcete peníze, běžte do byznysu. V politice by měli být lidé, kteří chtějí žít pro politiku, a ne žít z politiky. A jestli na začátku máte nebo nemáte peníze, je ve finále úplně jedno.

Ostatně, Andrej Babiš je toho zářným příkladem. Jeho podnikání je velmi závislé na politice, zisk Agrofertu by bez dotací nebyl ziskem, ale ztrátou. Zelená nafta přináší firmám z Babišova impéria zisky i úspory na daních. A pak je tady slavné Čapí hnízdo, kdy už se dostáváme za hranu lobbingu a Andreji Babišovi i jeho blízkým hrozí, že skončí ve vězení.

Zkrátka je potřeba se vždy ptát, být ostražitý a moc dobře se koukat, jací lidé v politice jsou.

Poslední skoro čtyři roky jste strávil v pražském zastupitelstvu v opozici. Jak byste zhodnotil vládu Adriany Krnáčové?

Jedním slovem katastrofa. Přišli s tím, že budou Prahu řídit jako firmu a že na magistrátu postaví tým profíků. A výsledek? Rozvoj Prahy dneska absolutně stojí. Magistrátní slepenec ANO, ČSSD, KDU-ČSL, STAN a Strana zelených, do jehož čela se postavila Adriana Krnáčová, se za čtyři roky zmohl jenom na věčné hádky.

Posun s vnitřním okruhem je nula. Posun s vnějším okruhem je nula. A počet mostů a lávek je dokonce minus jedna, protože nejen, že nedokázali nic postavit, oni se nedokázali ani starat o svěřený majetek. Dneska je tak Libeňský most v kritickém stavu a trojská lávka dokonce leží na dně Vltavy.

Přitom kdyby se stavěly alespoň nové byty, ale právě kvůli spolupráci se zelenými se nestaví ani ony. A situace už začíná být opravdu vážná. Přece není normální, aby si ani středně příjmová skupina nemohla dovolit bydlet v Praze. Není možné nastolovat stav, že v Praze si může dovolit bydlet jen horních deset tisíc, což ale je bohužel nevyhnutelný důsledek politiky, kterou tady už skoro čtyři roky prosazovala Adriana Krnáčová spolu se Stranou zelených.

V letošních volbách jste jedničkou ODS pro volby v Praze 10. Praha 10 má nelichotivou přezdívku – Zátoka sviní. Jak to chcete změnit a necítíte za to vzhledem k vaší stranické příslušnosti i trochu odpovědnost?

Já tu přezdívku vůbec nemám rád. Je velmi nefér vůči všem obyvatelům desítky. Na druhou stranu sám občas nadsázkou říkám, že jsou politici pravicoví, levicoví a ti z Prahy 10. Je to snad jediné místo v republice, kde politici rotují mezi jednotlivými stranami, jako by se nechumelilo. A týká se to ANO, ČSSD, Strany zelených, Pirátů, SPD i TOP 09. ODS v Praze a speciálně v Praze 10 prošla očistcem. Organizace v Praze 10 je tvořena buď úplně novými lidmi, nebo těmi, co strávili roky ve vnitrostranické opozici proti garnituře, na kterou narážíte. Nejlepším důkazem je, že předsedou obnovené desítkové ODS se stal doc. Bohuslav Svoboda. Myslím, že jeho morální integrita je nezpochybnitelná a nikdo si nemůže ani na vteřinu myslet, že by snad šel na desítku v zájmu nějakých kmotrů. Ti jsou ostatně už dávno v jiných stranách.
Naopak jakožto kandidát na starostu můžu garantovat, že na naší kandidátce v Praze 10 jsou výhradně lidi, kteří chtějí žít pro politiku, a ne žít z politiky. Kdyby to bylo jinak, kandidátku bych do voleb nevedl.

Co plánujete do budoucna? Jak pracovně, tak politicky?

Chci být starostou, který Prahu 10 změní. Ta její pověst politické Zátoky sviní musí skončit. Stejně jako to, že se tamní radnice zabývá spíš sama sebou, a ne problémy lidí. Parkování, čistota a pořádek na ulicích, ale i kultura. To všechno dnes jen přežívá bez smysluplných řešení. Od letošního podzimu musí být vše jinak. Na to se chci soustředit a vrhnout veškerou energii. Je to závazek čtyř let práce, na který jsem připraven a který si na sebe chci dobrovolně vzít. O žádných jiných variantách proto nevidím důvod uvažovat.

text **MAREK KOŽUŠNÍK** foto **PROFIMEDIA.CZ**

CESTY DO VESMÍRU

Dobrodružství, nebo rutina?

Jsme takoví nemohoucí mravenečkové. Alespoň v porovnání s vesmírem. Dokonce i naše (z hlediska vesmíru mikroskopická) sluneční soustava je pro nás něco tak bizarně ohromného jako pro mravence pěší túra ze Stromovky na Machu Picchu a zpět. Přesto se pořád snažíme vesmír prozkoumávat, opojeni výkonem lidského mozku a kvalitou lidských technologií. Daří se nám to?

Zkoumáme vesmír desítky let. Odvážní astronauti už se běžně dostávají čtvrt milimetru daleko do vesmíru – na oběžnou dráhu Země. Dosud nejvýznamnějším a nejdelším vesmírným dobrodružstvím lidí je pak hrůzostrašně dlouhá cesta na Měsíc (asi tři milimetry).

Přesto je důležité to dělat. Překonávat hranice, ať jsou jakékoliv.

Astronauti jsou hrdinové. Posadí se na několik tun extrémně hořlavého raketového paliva a nechají se vystřelit někam, kde by podle všeho měl být Bůh a pár svatých Petrů. Místo nich je tam jen vražedné prázdno. Prázdno, ve kterém se nedá bez skafandru přežít ani několik sekund. Za každým rohem hrozí fatální závada na extrémně složitém raketoplánu, na extrémně složitém skafandru, na čemkoliv. A tyhle závady se stávají.

Do dnešního dne zahynulo při dobývání vesmíru třiadvacet astronautů.

Apollo 1: Pokud neotevřete průlez, zemřete

První tragédie se odehrála v lednu 1967. Souboj o dobytí Měsíce mezi Spojenými státy a Sovětským svazem právě vrcholil. Vývoj americké kosmické lodi pro lunární výpravu proto probíhal ve spěchu.

S lodí Apollo 1 byla od počátku spousta problémů, nemálo úprav se na ní provádělo na poslední chvíli. Rozmrzelá posádka ve složení Virgil Ivan Grissom, Edward Higgins White a Roger Bruce Cheffee navíc zjistila, že loď kvůli množství úprav už vůbec neodpovídá simulátoru, na kterém cvičila. Velitel Grissom zvaný Gus se proto dokonce odmítl na simulátoru dál připravovat.

Osudného 27. ledna 1967 se měl provést simulovaný start lodi a nácvik jejího nouzového opuštění. Test začal s hodinovým zpožděním, protože posádka při nástupu do kabiny ucítila zvláštní zápach. Rozbor vzduchu ale neodhalil nic podezřelého. Kabina byla natlakována čistým kyslíkem a test pokračoval. Začaly problémy s komunikací. Časté rušení a praskání statické elektřiny ve sluchátkách dávalo tušit závadu v elektrických rozvodech.

Zhruba po třech hodinách bylo zastaveno odpočítávání a technici se snažili odhalit závadu na spojových linkách. V tu chvíli v jednom z elektrických okruhů lodi došlo ke zkratu a na palubě se rozpoutalo ohnivé peklo. Astronauti se marně pokoušeli otevřít vstupní průlez. Nepodařilo se uvolnit ani vyrovnávací ventil a srovnat tlak v kabině s tlakem venku. Stěna kabiny praskla a vyvalil se hustý dým.

Průlez se povedlo zvenčí vypáčit po pěti minutách. Hasit už nebylo co, oheň strávil všechen kyslík v kabině a sám vyhasl. Astronauty oheň nezabil, udusili se dýmem. Neměli nejmenší šanci, zemřeli všichni tři.

Sojuz 1: Vždy je lepší, když se padák otevře

O pouhé tři měsíce později se tragické neštěstí odehrálo v Sovětském svazu. První let v rámci sovětského kosmického programu Sojuz odstartoval 23. dubna 1967, na palubě byl jediný kosmonaut, plukovník Vladimir Komarov.

Krátce po startu začaly problémy. Neotevřel se jeden sluneční panel, což kriticky snížilo dodávku elektrické energie. Manévrování lodě navíc komplikovaly problémy s detektory orientace.

Při třináctém obletu planety Komarov hlásil, že má obtíže s ovládáním kabiny. Během čtrnáctého obletu selhala palubní klimatizace.

Při následujícím přeletu nad Sovětským svazem byl Sojuz naveden na sestupnou dráhu. Během přistávacího manévru se mu ale kvůli problému s tlakovým senzorem neotevřel hlavní padák.

Záložní padák se při manuálním otevření zamotal, a to vedlo k nekontrolovatelnému pádu. Komarov zemřel při dopadu na zem v oblasti Orenburské stepi 500 kilometrů východně od Bajkonuru. Kabina shořela.

X-15: Roztrhaný stroj, roztrhaný pilot

Tím ale chmurný rok 1967 ještě pořád nevynesl všechny své trumfy. Major Michael J. Adams pilotoval 15. listopadu 1967 americký experimentální raketový letoun X-15. Testovací let trval bohužel pouhých deset minut. Pilot ztratil nad letounem kontrolu a během sestupu atmosférou se stroj dostal při rychlosti Mach 5 do vývrtky. Odstředivé síly Adamsovi nedovolily katapultáž.

Když přetížení dosáhlo 15 G, odstředivá síla letoun prostě roztrhala. Trosky byly rozptýleny ve dvou státech v okruhu devadesáti kilometrů. Sedmatřicetiletému Adamsovi, který se svým strojem dosáhl výšky 81 000 metrů, americká vláda posmrtně přiznala status astronauta.

O příčinách havárie se dodnes spekuluje, nejpravděpodobnější je závrať pilota, který tak ztratil prostorovou orientaci. Mluví se ale i o důsledcích závady elektroinstalace.

Apollo 11: Veselé skoky po Měsíci

Pak přišla veselejší a především úspěšnější éra programu Apollo, jehož cílem bylo dostat člověka na povrch Měsíce (tři milimetry). Trojici astronautů – velitele Neila Armstronga, pilota lunárního modulu Edwina „Buzze“ Aldrina a pilota velitelského modulu Michaela Collinse – v kosmické lodi Apollo 11 vynesla 16. července 1969 raketa Saturn V na oběžnou dráhu Země. V programu Apollo to byl pátý pilotovaný let a třetí let k Měsíci.

Za tři dny, 19. července, dosáhli oběžné dráhy Měsíce. Dne 20. července 1969 se Armstrong a Aldrin v lunárním modulu spustili na povrch Měsíce a přistáli v Moři klidu. O šest hodin později se postavil Neil Armstrong jako první člověk na povrch Měsíce. Osm let poté, co sovětský kosmonaut Jurij Gagarin vzlétl 12. dubna 1961 jako první člověk na oběžnou dráhu Země a obletěl ji jedenkrát kolem dokola.

Apollo 13 o rok později takové štěstí nemělo – na cestě k Měsíci vybuchla jedna z nádrží s kyslíkem a vážně poškodila loď. Přesto se posádce po obletu Měsíce podařilo přistát na Zemi, nikdo nezemřel, všichni tři astronauti se stali hrdiny. A ještě se o nich natočil hollywoodský spektákl s Tomem Hanksem.

Celkem šestkrát (Apollo 11, 12, 14, 15, 16 a 17) skotačili američtí astronauti po povrchu Měsíce, pak to NASA přestalo bavit. Posledním člověkem stojícím na povrchu Měsíce byl velitel Apolla 17 Eugene Cernan, po otci slovenského a po matce českého původu. Posádka Apolla 17 přistála na Zemi 19. prosince 1972 a tím celé měsíční dobrodružství skončilo.

Sojuz 11: ...a pak už se posádka nikdy neozvala

Sojuz 11 byl čtyřicátým letem kosmické lodě z naší planety – odstartoval 6. června 1971. Posádku tvořili Georgij Dobrovolskij, Viktor Pacajev a Vladislav Volkov. Cílem mise bylo setkání s první sovětskou orbitální stanicí Saljut 1, předchůdcem dnešní ISS.

Start proběhl bez problému, stejně jako spojení se Saljutem následujícího dne. Komplikace přišly až pak. Tou nejvážnější byl elektrický zkrat a požár, který na palubě stanice Saljut vypukl 27. června. Kosmonautům se ho sice podařilo uhasit, trvali ale na okamžitém nouzovém návratu na Zemi.

Po třiadvaceti dnech pobytu na první vesmírné stanici se loď Sojuz od Saljutu odpojila. Podle neoficiálních zdrojů přitom posádka pozorovala problémy s hermetickým uzavřením mezi pilotní kabinou a obytným úsekem. Po oddělení letěla ještě asi hodinu obě tělesa ve formaci, pak zahájila posádka Sojuzu 11 přistávací manévr. Poslední hlášení, které od lodi dostalo řídící středisko, bylo potvrzení zážehu brzdicího motoru.

Od té chvíle už se kontakt s posádkou nepodařilo obnovit. Loď přesto bez problémů proletěla atmosférou a na padácích v klidu dosedla do předem určené oblasti v kazašské stepi.

Po otevření kabiny našli technici všechny tři kosmonauty mrtvé.

Podle oficiální zprávy byl příčinou smrti prudký pokles tlaku vzduchu kvůli předčasnému uvolnění vyrovnávacího ventilu. Kosmonauti na sobě neměli ani lehké skafandry, které by je před poklesem tlaku ochránily, protože by se všichni tři do tehdejší kabiny ve skafandrech nevešli.

Challenger: Tragický let dlouhý 73 sekund

Z astronautského dávnověku se teď přesuneme do žhavé současnosti. Hodně z nás si nejspíš pamatuje děsivé záběry explodujícího raketoplánu, které v roce 1986 obletěly svět.

Raketoplán Challenger měl původně sloužit jako testovací stroj, nakonec ale úspěšně absolvoval 9 vesmírných misí. Desátá se mu stala osudnou. K havárii došlo 28. ledna 1986, 73 sekund po startu. Izolace pomocného startovacího raketového motoru prohořela a exploze externí palivové nádrže zabila všech sedm členů posádky. Tvořili ji velitel Francis R. Scobee, Gregory B. Jarvis, Ronald E. McNair, Ellison S. Onizuka, Judith A. Resniková, Michael J. Smith a Christa McAuliffe.

Columbia: Jen šestnáct minut do návratu

Druhá havárie amerického raketoplánu v historii se neodehrála bezprostředně po startu, jako tomu bylo v případě Challengeru, ale až při návratu. Dne 1. února 2003 zbývalo Columbii do bezpečného přistání jen šestnáct minut. Jenže stroj se ve výšce 63 kilometrů nad státem Texas rozpadl.

Nikdo totiž netušil, že už během startu odpadla pěnová izolace z externí palivové nádrže. Při průletu atmosférou pak narazila do hrany křídla raketoplánu, porušil se tepelný štít a stroj nevydržel.

V jediném šíleném okamžiku tak zemřelo všech sedm členů posádky, kterou tvořili Američané Richard Douglas Husband, William C. McCool, David M. Brown, Kalpana Chawla, Michael Philip Anderson, Laurel Blair Salton Clark a Izraelec Ilan Ramon. V trase raketoplánu letěly už jen žhavé trosky, které se rozptýlily a dopadly na území tří amerických států. Mezi troskami se našly i pozůstatky členů posádky, které se postupně všechny podařilo identifikovat.

SpaceShip Two: Jak správně brzdit

Soukromá vesmírná loď SpaceShip Two společnosti Virgin Galactic miliardáře Richarda Bransona měří osmnáct metrů, pojme dva piloty a šest pasažérů. Nosný letoun ji v podvěsu vynese do výšky necelých 14 000 metrů a pak uvolní.

Raketové motory vystřelí SpaceShip Two sto kilometrů vysoko a pasažéři třímající v prstech neuvěřitelně drahé letenky zažijí stav beztíže i pohled na planetu Zemi z vesmíru.

SpaceShip Two explodovala 31. října 2014 při testovacím letu chvíli poté, co se odpoutala od letadlového nosiče a zažehla raketové motory. Spadla v Mohavské poušti. Hlavní pilot, který se katapultoval, utrpěl vážná zranění a skončil v nemocnici, kopilot Michael Alsbury zahynul.

Podle vyšetřovatelů amerického úřadu pro bezpečnost v letecké dopravě (National Transportation Safety Board) explozi způsobily brzdy, které kopilot zapnul dřív než měl. Za svou chybu zaplatil životem. Nehoda vzbudila velké obavy o budoucnost soukromých letů do vesmíru a Richard Branson ujistil veřejnost, že ti, kdo už si koupili letenky (jedna stojí v přepočtu 5 500 000 korun), je mohou vrátit.

Měsíc už nikoho nebaví

Všech třiadvacet astronautů zemřelo v letech 1967 až 2014 na oběžné dráze planety Země (čtvrt milimetru) nebo pod ní. V hlubokém vesmíru zatím nikdo, nejblíže k tomu měla v dubnu 1970 posádka Apolla 13 (Houstone, máme problém) ve složení Jim Lovell, John Swigert a Fred Haise, která se ale nakonec dokázala bezpečně vrátit na Zemi.

Bude to horší. Měsíc (tři milimetry) už nás příliš nezajímá, ISS na oběžné dráze taky není žádné vzrůšo. Chceme dál a výš. Chceme na Mars.

Mars, to je terno. Tahle planeta má pro život nejpříhodnější podmínky z toho, co okolní planety nabízejí. S délkou dne 24 hodin a 40 minut, průměrnou teplotou -63 °C, přítomností zmrzlé vody, existencí atmosféry a gravitace nabízí lidstvu reálnou možnost osídlení. Proto se aktuálně rozjely závody v kolonizaci Marsu. Nejen NASA, ale i soukromí vizionáři věří, že mezi lety 2020 až 2030 vypraví první rakety s lidskou posádkou směrem k rudé planetě.

Závod o Mars začíná

K dosažení Marsu je potřeba (s výjimkou Venuše) nejméně energie, s využitím Hohmannovy oběžné dráhy potrvá let asi devět měsíců. Ve hře je i kratší varianta dlouhá šest až sedm měsíců, ta by ovšem byla mnohem náročnější co do spotřeby paliva.

Dnes existuje rovnou několik projektů, které chtějí Mars v průběhu následujících dejme tomu patnácti let dobýt. Vizionář Elon Musk a jeho Space X přichází s raketou Big Falcon Rocket. NASA počítá s dopravením lidí na Mars na začátku třicátých let v raketě SLS (Space Launch System). Činí se i společnost Blue Origin majitele Amazonu Jeffa Bezose, který chce vyvinout raketu New Armstrong.

Do hry vstoupil i Boeing, který věří, že se mu s raketou vyvíjenou pro NASA podaří uskutečnit komerční let na Mars už kolem roku 2025. Nedávno se do závodu přidali i Číňané (pravděpodobně v okamžiku, kdy

konečně úspěšně okopírovali stroje NASA, Jeffa Bezose nebo Elona Muska).

Čínská raketa Dlouhý pochod 9 má nosnost srovnatelnou s raketou Saturn 5, která v 60. a 70. letech vynášela do vesmíru Apolla.

Ráj, nebo peklo?

Jak by takový život na rudé planetě vypadal? I když je Mars ze všech okolních planet nejvhodnější k osídlení, nebude to žádná procházka růžovou (nebo spíš rudou) zahradou. Jeho povrch bombarduje spalující záření, atmosféra je řídká s převažujícím obsahem oxidu uhličitého. Často zde propukají prudké písečné bouře. Nebe není modré, ale karmínově červené, což je depresivní. Světlo je tlumené, tlak nízký. Třetinová gravitace zařídí, že člověk bez skafandru by na povrchu Marsu nepřežil ani pár vteřin. Upadl by do bezvědomí a do minuty zemřel.

Jedinou možností dlouhodobého přežití na Marsu je vytvoření kolonie – soustavy propojených staveb, které budou naplněny vzduchem. Ideálním tvarem pro takové stavby jsou kupole, které poskytují největší uzavřený prostor při minimálním nároku na materiál. Sklo a sklolaminátové plochy použité ke stavbě kolonie musí být zpevněné, aby odolaly žáru. Uvnitř se rozjede ekosystém z rostlin, které budou vyrábět kyslík a požírat oxid uhličitý.

Problémy vyřešeny, jde se na Mars!

A pak je tady otázka jídla. Počítá se s vegetariánskou stravou, krávy by se na Marsu neměly kde pást. Kolonizátoři si budou pod kupolemi pěstovat vlastní zeleninu a ovoce. Na Marsu není žádná půda, natož úrodná. Jeho povrch tvoří hornina zvaná regolit (vzniká během dopadů meteoroidů různé velikosti, které neustále převracejí vrstvu a míchají její obsah s vyvrženým materiálem). Rostliny tedy bude nutné pěstovat hydroponicky, v živném roztoku rozpuštěném ve vodě.

Voda je na Marsu k dispozici ve formě ledu na pólech a po vyčištění by měla být pitná. Sluneční záření by rostlinám, které budou kolonii zásobovat kyslíkem, mělo stačit.

Spousta problémů je tedy vyřešena. Horší to bude s těmi, které přijdou neočekávaně a které jsme ještě nedomysleli. Protože z Marsu vůbec nebude lehké utéct, jak nám koneckonců ukázal jiný hollywoodský spektákl Marťan s Mattem Damonem.

Je asi poctivé zmínit, že jediným programem, který počítá s návratem celé posádky z Marsu zpět na Zemi, je ten NASA. U ostatních nezbude na cestu zpět dostatek paliva. Ale to je jen takový legrační detail.

Prostě to vypadá tak, že nás od prvního kroku člověka na povrchu Marsu dělí jen několik málo let. Držme si tedy palce v tom, aby se sen o životě na rudé planetě stal skutečností. A aby bylo co nejméně problémů s odpadlým těsněním, závadami v elektrických rozvodech, zamotanými záložními padáky, požáry, dýmem, předčasným uvolněním vyrovnávacího ventilu kabiny nebo předčasně zapnutými brzdami.

Naši planetu už jsme si kompletně vybetonovali. Právě teď je ten správný čas začít betonovat zase někde jinde.

Inzerce

Ilustrativní vyobrazení modelu. Spotřeba a emise CO_2 v kombinovaném režimu: 4,2–9,1 l / 100 km a 110–209 g/km. Příklady financování základních verzí platí pouze pro podnikatelské subjekty do 30. 9. 2018, nejedná se o závaznou nabídku na uzavření smlouvy.

Marilyn Monroe

Víc než jen krásná

Blondýna, preferovaná džentlmeny, která do filmu přinesla „...mmMMmm“, vlastnila obrovský talent a ještě větší srdce. Milovala především ty, které už nemohla potkat – Goyu, Kafku, Lincolna, ale dovedla zahořet i k prezidentu Kennedymu.

1. června 1926, Los Angeles – 5. srpna 1962, tamtéž

Byla to ona, se kterou Nikita Chruščov diskutoval o Dostojevském; byla to ona, u které se zastavila o dva měsíce starší královna Elizabeth a pochválila při vzájemném seznamování na filmové premiéře v Londýně její půvabné pukrle, a byla to právě ona, která v roce 1953 okouzlila čtenáře z obalu a především z centerfoldu prvního vydání Playboye. Marilyn za nafocení celé sady aktů dostala v době, kdy neměla pomalu ani na jídlo, 50 dolarů; zakladatel magazínu, který držíte v ruce, Hugh Hefner, si půjčil peníze od matky a dva z nich odkoupil za pět set. Ve své náklonnosti k zářící divě šel později ještě mnohem dál – koupil si hrob sousedící s posledním ložem hereččiným a před necelým rokem byl do něj pochován. Za života se však tito dva paradoxně nikdy nepotkali.

Rozená Norma Jeane Mortenson v kalifornském Los Angeles nikdy nepoznala otce. Asi proto hledala v mužích nejen osobnost, ale i autoritu. Její matka Gladys, povoláním filmová střihačka, stejně jako babička, měla vrozenou náchylnost k schizofrenním bludům. Žila převážně v ústavu, a děvčátko tudíž trávilo většinu dětství po sirotčincích či u pěstounů. Ti ji často „odstavili“ koupením lístku do kina, kde pak seděla, často sama, koukala na filmy a stříbrné plátno si zamilovala. Nejraději si hrávala „na domov“ a chodívala také na nedělní mše:

„Snívala jsem, že stojím v kostele, nemám na sobě žádné oblečení, všichni lidé leží na podlaze u mých nohou a já mezi nimi opatrně našlapuju, tak abych na nikoho nestoupla.“

Ženou už v dětství

Ve třinácti už Norma vypadala dospěle a brzy začala chápat významy mužských pohledů ulpívajících na jejích sošných tvarech. Nebyla na to připravena, začala dokonce načas koktat. Zrovna tak byl v šoku i její první manžel, když zjistil, že nevěsta už není panna. Manželství to však bylo víceméně formální, jelikož Normě bylo pouhých šestnáct a hrozil jí opět návrat do ústavu pro mladistvé. Její muž však musel narukovat do války, a tak, aby se zbavila nudy, zkusila za dvacet dolarů týdně lakovat v továrně trupy letadel. Zde ji objevil a rovnou v pracovní hale nafotil David Connover. Kariéra mohla začít. První snímky sice nikdo nekoupil, ale všimli si jich důležití lidé, například Howard Hughes či majitelka Blue Book Model Agency Emelína Snively, která jí moudře poradila, ať zapomene na modelku a stane se dívkou z plakátů

text **MICHAEL KYSELKA** foto **PROFIMEDIA.CZ**, **ARCHIV**

Marilyn a Jane Russell slavnostně noří dlaně do betonu v roce 1953 před Grauman´s Chinese Theatre v Hollywoodu.

Elle Fitzgerald Marilyn pomohla, když zpěvačce zajistila pravidelné angažmá v klubu Mocambo.

a časopisů, „pin-up girl“. A měla pravdu, začátkem roku 1946 Marilyn – stále ještě coby Norma Jeane – zářila z třiatřiceti obalů magazínů, jako například Pageant, U.S. Camera či Peek. Ještě dávno před Playboyem, ale už permanentně, pomocí elektrolýzy, přebarvená na blond.

A rozvedená.

Po vzoru Ikara

Chapadla Hollywoodu se začala lačně chvět a vinout; první smlouva s 20th Century Fox byla na obzoru. Na scéně se objevily první klíčové osobnosti, z nichž se některé staly hereččinými přáteli: její první „trenérka“ Nataša Lytess jí byla několik let dokonce druhou matkou; vtiskla mladičké adeptce nejen první herecké metody, ale i výslovnostní nešvary. Probudila v ní však také lásku k ruské klasice, obzvlášť k Antonu Pavloviči Čechovovi. Norma si změnila jméno na Marilyn Monroe a odstartovala svůj fascinující vzlet ke slunci. Že se jednou vosk, spojující křídla, rozpustí, tehdy nikdo netušil. Ani o třicet let starší filmový agent Johnny Hyde, který byl kvůli ní rozhodnut opustit ženu a děti – avšak jeden z mála, kdo ambiciózní blondýnu miloval pro její vlastnosti. Zaplatil jí plastickou operaci brady a zajistil angažmá v prvním větším filmu Asfaltová džungle (1950), režírovaném megalomanským alkoholikem, amatérským boxerem a později i vášnivým gamblerem Johnem Hustonem, který z Marilyn nejdřív udělal HVĚZDU, aby ji v jejím posledním snímku (Mustangové) o jedenáct let později naopak pomohl zadupat do hlíny. Sám pak, několik dní po poslední natočené klapce tohoto fatálního eposu, dostal infarkt a zemřel.

U řeky s kytarou

Marilyn milovala focení a bála se kamery. Při cvakotu fotoaparátu čas pracoval pro ni – a ona si pak vybrala pouze ty záběry, se kterými byla spokojena. Ač se smyslem pro komiku, toužila po roli dramatické, s psychologickým podtónem. První takovou dostala ve filmu Niagara, kde ztvárnila cynickou a záletnou „potvoru“ a kde si také schválně nechala seříznout podpatek o jeden centimetr, aby zvýraznila houpavost boků při chůzi. Další nabídky však byly opět mělčí, někdy až plytké. Jako například ve snímku Řeka bez návratu. V něm nazpívala magickou baladu o stříbrném dolaru (One Silver Dollar), kde se dokonce sama doprovodila (jako později Brigitte Bardot) na kytaru. Přestože ve filmech zpívala už dřív, teprve zde dokázala, že je stejně dobrou (ne-li lepší) zpěvačkou než herečkou. Její songy se staly magnetem, často silnějším než samotný příběh, a ačkoli její vnitřní touha směřovala k co možná nejosobitějšímu ztvárnění scénářem předepsané povahy, bývá to často zpěv, jímž okouzluje nejmocněji.

Řekla Marilyn:

„Jsi velmi pohledná, připrav se na to, že tě nikdo nebude brát vážně.“
(Při prvním setkání s herečkou Joan Rivers)
„Přijdu vždy pozdě, ale zato jsem na kalendáři.“
„Když jsi zdravá a plná sil, tak v pondělí zahraješ, jak pácháš sebevraždu, a ve středu – jak se směješ.“

Herectví náboženstvím

Marilyn, intelektuálně založená a se silnou sociální empatií, chtěla postoupit na další, vyšší platformu. Tu jí brzy poskytl New York a Actor's Studio vedené Leem Strasbergem, srovnávaným někdy s českým lektorem herectví Otomarem Krejčou. Oba vyučovali metodu Stanislavského, tj. absolutního prožívání role, které Lee ještě vyhrotil seancemi herce a psychologa k odhalení traumat z dětství a jejich využití k maximální přesvědčivosti projevu. S tím souviselo také podstoupení psychoterapie, což se pak v roce 1962 Marilyn u jejího posledního psychiatra, sobecky vlastnického doktora Greensona, stalo osudným. Když na podzim 1955 zemřel v Kalifornii jeden z prvních Marilyniných mentorů a synovec slavného ruského klasika Michail Čechov, slíbil jí její třetí a poslední manžel, spisovatel Arthur Miller, že pro ni napíše roli podle Grušenky z Bratrů Karamazových. Vše nakonec dopadlo jinak.

Superstar matches

Druhý manžel, jediný tohoto titulu hoden, byl baseballový šampion v důchodu Joe DiMaggio. Marilyn ho poznala, aniž věděla, že se jedná o slavného sportovce, a padli si do oka. Při svatební cestě do Japonska to Marilyn vzala obloukem do Koreje, kde zazpívala americkým vojákům a vyzkoušela si pocit zpětné vazby třináct tisíc jásajících nadržených chlapů, kteří nemohli uvěřit svým očím. To ještě sicilský Američan „Yankee Clipper" skousnul, horší to bylo, když při natáčení Slaměného vdovce zvedl proud vzduchu z podzemní dráhy Marilyniny sukně až nad ramena. Rozvod se konal devět měsíců od svatby.

Poslední pokus patřil urostlému dramatikovi v brýlích – Arthuru Millerovi. Herečka se do něj zamilovala, ale slavný písmák lásku neuměl opětovat. Odvděčil se jí po svém – do filmu Mustangové jí napsal roli „na tělo", se kterou se však Marilyn od začátku neztotožnila; o to

Setkání královen – říše a filmu.

víc, že Miller noc co noc přepisoval scénáře a už zmiňovaný režisér Huston ji prosazoval s nebývalou brutalitou. Ihned po dokončení syrového pouštního neowesternu následoval opět rozvod.

Milenci a drogy

Alkoholu, ale hlavně pilulkám byla Monroe věrnější než chlapům. Na spaní jí večer pomáhaly barbituráty, z nichž se nejlépe probrala pomocí amfetaminů. Ke konci kariéry ji maskérky začaly upravovat ještě ve spánku, aby to Marilyn stihla na plac. Dávky byly často silnější než pro obvyklé smrtelníky, zvlášť když se zapojil „odborník" doktor Max Jacobson zvaný Dr. Feelgood, jehož byl ostatně prezident Kennedy rovněž vděčným pacientem. Byl to Max, kdo herečku posilnil pár vteřin před její triumfální a památnou ratulací hlavě státu ke 45. narozeninám v newyorské Madison Square Garden.

S milenci už to bylo složitější – ať už to byl John, či Robert, Frank, či Marlon, Elia, anebo Orson, či snad Yves – vše se stalo, pokud vůbec, za zavřenými dveřmi.

Hugh a Marilyn se nestačili potkat...

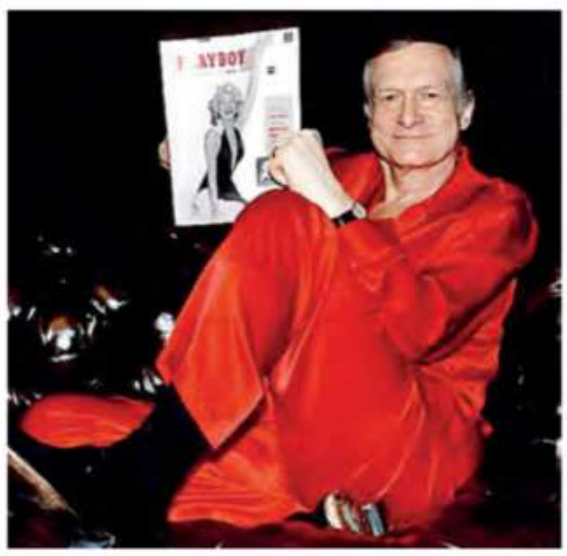

Tak to vidíš, Marilyn...
...přece sme tě lízli

- Možná za to, že se nepodbízela jako Elvis ve filmech, na které se dá stěží koukat.
- Možná za to, že věděla či zaslechla příliš mnoho.
- Možná za to, že se k ní vracelo štěstí, když se chystala znovu uzavřít sňatek s Joem DiMaggiem.
- Možná za to, že ji tajně milovali všichni. Znáte snad někoho, komu se nelíbí film Někdo to rád horké s Marilyn Monroe v hlavní roli?

Jejím idolem byla hvězda 30. let Jean Harlow, blondýna s téměř stejným osudem jako Norma Jeane:

- třikrát vdaná, poprvé v šestnácti
- zemřela rovněž mladá, za záhadných a dodnes nevyjasněných okolností
- celý život pátrala po svém otci
- milovala zvířata a podporovala útulky
- hrála v hlavní roli společně s Clarkem Gablem
- brala sedativa na lékařský předpis
- přála osobně k narozeninám prezidentu Rooseveltovi
- její snoubenec William Powell jí též (jako DiMaggio Marilyn) až do své smrti posílal pravidelně na hrob květiny

Marilyn měla svolení od matky Jean o ní natočit biografický film, jeho realizace se žel nedožila.

Epilog

Marilyn Monroe nebyla jediná, která získala Zlatý glóbus za nejlepší výkon či Sweetheart Of The Month za nejkrásnější akt, ale o žádné druhé nezpívali píseň Psí vojáci...

Řekli o Marilyn:

„Pokud vám tvrdí, že zemřela předávkováním prášky na spaní, pak vězte, že zemřela na smutek, na pomalé krvácení duše."
(Clifford Odets)

„Coby Blíženec měla v sobě Dr. Jekylla a Mr. Hyda, zlé a dobré dvojče. To zlé však bylo v jejím případě to fatální."
(Ana Claudia Antunes)

„Kdo si proboha ta ženská myslí, že je? Marilyn Monroe?"

PROFI®
REGÁLY

Regálům rozumíme!

WWW.PROFIREGALY.CZ

text **BENJAMIN KURAS** foto **PROFIMEDIA.CZ**

Válka proti penězům

Ne každý si ještě pamatuje, jak v roce 2013 kyperská vláda vyrabovala 4 miliardy eur z bankovních kont spořitelů dvou hlavních bank, Bank of Cyprus a Laiki. Tak si to připomeňme.

Každý, kdo tam měl víc než 100 tisíc eur, přišel o 47,5 procenta všeho, co měl navíc. Odskákali to nejen zahraniční křečci hromadící úspory ulité na Kypr za nižšími daněmi, ale taky třeba penzijní fondy a podnikatelé, kteří v tu dobu měli na kontě peníze připravené na výplaty zaměstnanců a zaplacení dodávek. Hezká řádka jich přišla na buben. Kdyby to Kypr neudělal, sesypal by se celý jeho bankovní systém stojící na peněžních bublinách vytvořených hromaděním dluhů.

Tuto geniální loupež nazvali ještě geniálněji bail-in. Odvodili to od předchozího triku zvaného bail-out, což znamená něco jako vytahování z bryndy. Konkrétně v tomto případě zachraňování bank před kolapsem, který si zavinily nezodpovědným žonglováním s cizími penězi. Bail-in by tedy lingvisticky mělo znamenat opak, tedy něco jako vtahování do bryndy. Jenže ono to opět znamená vytahování z bryndy, akorát s tím rozdílem, že bail-out vytahuje z bryndy penězi zvenčí, bail-in penězi zevnitř. Tedy penězi, které už v bance jsou.

Bail-out byl trik, kterým vlády zachraňovaly před krachem banky za krize v roce 2008. Teda vlády – zachraňovali je občané ze svých daní vládním nákupem investičních podílů. Vlády navíc prostřednictvím centrálních národních bank vydávaly další peníze a darovaly je krachujícím bankám. Vymyslely si na to odborný název quantitative easing čili kvantitativní uvolňování. Tím vytvořily další bublinu nereálných peněz, kterou zaplácly ty díry po bublinách prasklých. Čili splácení dluhů dalšími dluhy s vědomím, že tyto dluhy se budou moci splácet dalšími dluhy, protože na splacení původních dluhů už nikdo nikdy nevydělá.

Dělaly to v bláhové naději, že banky vystřízlivějí a přestanou bublinovat. Té však v hloubi duše nikdo nikdy nevěřil, a tak nepřekvapilo, když se banky za pár měsíců otřepaly a začaly s novými penězi vyžonglovávat další finanční bubliny.

Jaké že to bubliny? Třeba tohle:

Credit default swap on subprime mortgage bond.

Co to je, hned tak každý neví, tak si to vysvětlíme. A možná vás překvapí, že i toto jsou peníze. Bublinovité. Hodně bublinovité. Ale použitelné k obchodování. Znamená to něco jako „pojištění proti prodělku z nesplacené obligace na slabě krytou hypotéku“.

Čili peníze čtyřnásobně vzdálené od peněz skutečných. Peníze odvozené od peněz odvozených od peněz odvozených od peněz odvozených od peněz skutečných.

A takových bublin, též zvaných „deriváty“ čili odvozeniny, eufemisticky „finanční nástroje“, jsou stovky. A můžete jimi platit. Tedy možná ne v supermarketu, ale třeba na newyorské nebo londýnské burze za nějaké podobné bubliny, nebo možná i za nějakou komoditu, která ještě neexistuje, ale předpokládá se, že jednoho dne existovat bude. Proti tomu, že by existovat nemusela, se opět necháte pojistit, a takováto „pojistka proti neexistenci předplacené komodity“ jsou pak další bublinové peníze, kterými můžete platit za další ještě neexistující komodity.

Poučme se, že to bublinové blbnutí provádějí finanční géniové z nejlepších ekonomických škol, kteří se rozhodli nestydatě zbohatnout tím, že nebudou vytvářet žádné skutečné bohatství. Tvořit něco, co by bylo hmatatelně někomu k nějakému užitku, je, bože, tak vulgární. Už se u těch bublin ani nepředstírá hodnota skutečná, nýbrž se přiznává jako perceived čili pomyslná. Ztratily jakoukoli souvislost se skutečnými kapitálovými hodnotami firem či komodit. Tak vznikla absurdita, v níž banky, které si říkají „investiční“, přestaly investovat do firem, protože bublinové hazardní hry se jim vyplácely víc. Jeden z největších investorů Warren Buffett nazval deriváty „časovanými bombami“ a „finančními zbraněmi hromadného ničení“ a doporučoval je zákonem zakázat.

Žádná vláda ho neposlechla a místo zákazu derivátových bublin se všechny naopak poučily od úspěšného Kypru. Už koncem téhož roku 2013 Evropská unie vymudrovala, a o pár let později zavedla do evropských zákonů direktivu zvanou (mrazivě a odpudivě, fuj) BRRD, což je zkratka bank recovery and resolution directive čili direktiva záchrany a řešení bankovních průserů. Ta uzákoňuje bail-in jako legitimní způsob záchrany bank. Ten se od bail-outu liší tím, že banky už nemusí čekat, až je vlády zachrání z peněz sebraných občanům nebo nově vytištěných, nýbrž ty peníze mohou občanům sebrat přímo. Že nám je sebrat brzy budou muset, můžeme vysoudit z toho, že nové bubliny jsou už několikanásobně vyšší, než byly v roce 2008. Chráněni před krádeží budou jen ti občané, kteří nemají žádné bankovní konto.

Takže čert vem banky, si možná řeknete a necháte si všechny hotové peníze ve strožoku a budete všecko kupovat a prodávat za hotové. Jenže i tam už je na vás políčeno. Hotovostní čili likvidní platby se všude odbourávají. Švédsko nakupuje už z nějakých 95 procent kreditkami a elektronikou, většina obchodů už likvidní peníze nepřijímá a ve velkém se odstraňují bankomaty. V Dánsku hotovostní transakce klesly na 25 procent a kompletní zrušení hotovostních peněz se plánuje do roku 2030. Norská banka DNB navrhla zrušení likvidních plateb už v roce 2016. Francie a Itálie zakázaly likvidní transakce nad 1000 eur, Španělsko nad 2500 eur. Eurová pětistovka se v roce 2018 přestává tisknout, stahuje se z oběhu a leckde ji už nepřijímají. V Řecku musí všichni povinně vykázat veškerou hotovost nad 15 tisíc eur. (Jak to kdo dokáže kontrolovat, je záhada, ale zákon to nařizuje.) Jižní Korea plánuje úplně zrušit hotovostní platby do roku 2020. USA debatují o vyřazení padesáti- a stodolarových bankovek, jichž se po světě toulá miliarda (ne dolarů, nýbrž těch stodolarových papírků), a roztroušená mezi všelijakými mafiemi a mafiánskými vládami, jimiž se planeta hemží. Austrálie vyřazuje stodolarovku. (Česko, dost komicky, lidově odspodu, místo pětitisícovky zrušilo padesátník.)

Děje se to z takovýchto, na první pohled rozumných důvodů. Fyzické peníze tvoří jen nepatrný zlomek bankovních aktiv, ostatek jsou číslice v počítačích, a kdyby si najednou každý chtěl hotovost vybírat, finanční systém by se sesypal. V oběhu je spousta peněz padělaných. Zatajované peníze předávané v transakcích z ruky do ruky „krátí“ daně. Gangsterské a pašerácké transakce se provádějí právě v bankovkách vysokých hodnot, snadno nacpatelných do malých kufříků.

Taky se to ale děje proto, abychom si my, malí držitelé poctivě vydělaných peněz, už nemohli jejich část chránit před hackery bankovních kont a lupičstvím vlád, jakou byla ta kyperská.

Odborně se tomu říká „demonetizace“ čili „odpeněžnění“. Přechod na elektronické platby. Těch už v roce 2015 proběhlo celosvětově v hodnotě 426 miliard dolarů, dvojnásobek toho co pět let předtím. Jenže hotovostní transakce se jen u kriminálních gangů (naše malé tajnůstky nepočítaje) odhadovaly na 2 biliony. Celosvětově stále ještě přes 80 procent transakcí probíhá hotovostně, v západních ekonomikách je to však mnohem méně.

Peníze uložené ve strožoku získají větší kupní hodnotu než peníze vkládané do finančních institucí.

První celostátní demonetizaci celé ekonomiky provedla v roce 2016 Indie. V domnění, že tím (jak oficiálně oznámila) „eliminuje korupci a padělané peníze“. Pro začátek zrušila platnost dvou bankovek: 500 rupií a 1000 rupií. Tisícovka rupií je asi 15 eur, tak by se mohlo zdát, že to trochu přehnala. Jenže v Indii je levně, za 15 eur na venkově vyžijete týden. Udělala to náhle, ze dne na den, bez dlouhého předběžného varování.

Akorát zapomněla, že ty dvě bankovky představují 86 procent všeho oběživa. Taky zapomněla, že skoro celá venkovská ekonomika jede na hotovostních platbách u 80 procent zaměstnanců a poloviny transakcí. Tam bez hotovostních peněz nic nekoupíte. Taky tam polovina lidí nemá bankovní konta, kde by si svoje výdělky mohla uložit. Před bankami stály dlouhé až celodenní fronty, obchody byly zavřené, spousta lidí nemohla nakoupit ani základní potravu.

Vláda se hned taky pochlubila, o kolik víc toho v prvních dvou týdnech nasbírala na daních z hotovostních peněz horempádem odevzdávaných do bankovních kont, než přestanou platit. Na přílivu peněz do bank si pošmákli kyberlupiči, zahackli se do 26 bankovních korporací a rabovali ostošest. Světově nejrychleji rostoucí ekonomika se po pár týdnech zadrhla. Demonetizace se musela zrušit, alespoň na čas, než se vymyslí něco méně drastického.

A tak mezitím jinde probíhá nenápadněji, kousíček po kousíčku, metodou salámově plátkovací. Výhody (z hlediska vlád a bank) má tyto:

Bezhotovostní transakce jsou pro banky rychlejší než likvidní platby dodatečně v bance ukládané a z banky vybírané. Elektronicky zaznamenané transakce odevzdají víc daní. Transakce probíhají prostřednictvím oficiálních institucí, které je kontrolují a mají z nich příjem (bankovní poplatky, provize, atd.), čili lidově řečeno, oškubou transakční klienty o nějaké to procentíčko

z transakční ceny (navíc ještě k daním a DPH) a zároveň vytvářejí větší pracovní příležitosti pro byrokratickou kastu. Transakce zůstanou zaznamenané a dohledatelné a vlády jimi získávají přehled a kontrolu nad penězi občanů. Kolik vyděláváme, co kupujeme, kolik spoříme, kolik nám zůstává nazbyt a jak to z nás vymámit. Kdo má kontrolu nad našimi penězi, ovládá nás ve všem ostatním. A nedělejme si iluze, že by někdy nějaká vláda měla větší zájem o svobodu občanů než o jejich peníze.

Pro nás drobné poctivce s touhou po nějakém malém koutečku osobní tajnosti a svobody to bude mít tyto následky.

Žádná možnost úspor mimo systém přesných záznamů. Likvidace malých živnostníků žijících z drobných hotovostních plateb a nemajících internetové bankovnictví (o to se v Česku už stará EET). Zvýšené riziko kybernetických loupeží, jejichž hodnota se už teď odhaduje celosvětově na 2 biliony dolarů ročně. Ztížená možnost nápravy kalkulačních chyb nebo podvodů ze strany nedbalých nebo zkorumpovaných pracovníků finančních institucí. Všichni spořitelé budou v nebezpečí bail-inů, zcela napospas vládní politice zachraňování bank.

Ale dlouhodobě největším nebezpečím pro nás může být kolosální loupež, která je tak absurdní, že si jí většinou nevšímáme. Kdysi se peníze ukládaly do bank a spořitelen, protože tam byly bezpečnější než ve strožoku a zhodnocovaly se jakýms takýms procentem, které bylo vyšší než inflace. Není to tak dávno, co samozřejmou návratností úspor bylo ročně 5 procent. Kumulačně si tak slušně spořící člověk mohl za dvacet let vydělat na štědrý příplatek k penzi, vilu, jachtu, rolls-royce, investici v bezpečné firmě nebo na nejprestižnější soukromou školu pro potomstvo.

To dnes už nemá. Procento návratnosti úspor je všude na Západě pod mírou inflace a ve většině komerčních bank a spořitelen se blíží nule. Čili rozdíl mezi spořitelnou a strožokem prakticky mizí. Nutí vás to místo spoření peníze utrácet nebo si ještě vypůjčovat a kupovat na dluh. Tím se víc peněz dostává do oběhu a způsobuje zdražování čili inflaci. Takže už teď nízkými úroky a vyšší inflací o peníze přicházíte. Úrokové míry jsou zcela v pravomoci státu a státních bank, které si tak mohou od vás brát nízkými úroky dodatečnou daň tím, že snižují jejich kupní hodnotu.

To se teď dotahuje k dokonalosti tím absurdním trikem zvaným negativní úrok. Absurdní na něm je to, že se nominálně vydává stále za úrok vyplácený spořiteli na jeho úspory a investice, akorát že je negativní. Což v praxi samozřejmě znamená, že úrok neplatí banka investorovi za to, že jí půjčuje peníze, nýbrž investor bance za to, že u ní smí investovat. Ten už funguje třeba v Japonsku, ale i u některých investičních a státních bank evropských.

Peníze uložené ve strožoku tak získají větší kupní hodnotu než peníze vkládané do finančních institucí. Až tohle všem vkladatelům dojde, vypukne útok na úspory a masivní vybírání vkladů v hotovosti. Ale protože finanční instituce nabublaly tolik bublin, že jen zlomek jejich účetní hodnoty je v hotovosti, hromadné vybírání vkladů by je zlikvidovalo během několika týdnů. To samozřejmě nemohou dopustit ani vlády, ani banky. A dokud existují platby hotovostní, je toto riziko pořád živé. Zanikne teprve tehdy, až zaniknou veškeré hotovostní platby. A pak si s našimi penězi budou banky a vlády dělat, co budou chtít. Brát nám je negativními úrokovými sazbami, měsíčními bankovními poplatky, zdaňováním úspor, a v kritických případech jejich konfiskací formou bail-inů jako na Kypru.

A co se stane, když nastane výpadek internetu, ať už nedbalostí, nějakým kosmickým karambolem, nebo kyberterorismem, si raději nikdo ani nepředstavujme.

Berme tedy raději jako samozřejmé, že likvidace likvidity se blíží a všímejme si jejího každého krůčku. Zpozorněme při každém argumentu, že když stále víc lidí raději platí kartou, je rozumné, logické a „pohodové“ likviditu odbourávat. Každé zjištění, že ten či onen obchod nebo podnik nepřijímá hotovost, budiž nám poplachem. Buďme bdělejší a pilnější. Vybrat si každý měsíc nebo týden hromadu hotovosti a dát jí část do strožoku a část po všech kapsách, je možná víc práce než všude platit kreditkou. Ale nenechme se ukolébat do lenivosti. Nosme po kapsách – jak ostatně doporučují i všechny manuály cesty k prosperitě – víc peněz, než potřebujeme. I když ty platby kartou jsou jednodušší a pohodlnější, vyhýbejme se jim, kde jen to jde, a dávejme u pokladen a obsluh raději plné hrsti peněz. Pilný pozor na kapsáře, ale s vědomím, že žádný kapsář nám nemůže ukrást tolik co banky a vlády. Nedávejme jim munici ke statistickým průzkumům, že hotovostní peníze jsou na ústupu. Braňme svoje právo nakládat alespoň ještě s částí svých peněz svobodně, diskrétně a nešpehovatelně.

Moc nám těch svobod už nezbývá. Braňme si je, jako lvice brání svoje lvíčata.

Inzerce

text **VÍT HASSAN** foto **VÍT HASSAN**

V holešovickém přístavišti kotví kuriózní loď. Vlastně kostel na vodě. Překladní a školní loď, vyrobenou v roce 1925, koupila pražská odnož mezinárodního křesťanského společenství ICF (International Christian Fellowship) a do její rekonstrukce investovala zhruba 6 milionů korun. ICF se snaží oslovit zejména mladé lidi a populární formou jim přinést křesťanské hodnoty. Na lodi každou neděli probíhají netradiční bohoslužby, které připomínají spíš folkové nebo poprockové koncerty. Je tu víceúčelový sál pro dvě stě lidí, pódium a zázemí pro účinkující a nechybí bar. A všemu na lodi „šéfuje“ Daniel Skokan.

Skokan DANIEL

„I ten komunista se v nemocnici pomodlí“

PLAYBOY: Jste věřící odmalička?

SKOKAN: To nejsem, pocházím z ateistické rodiny. Co si pamatuji, nikdo z mých příbuzných věřící nebyl, takže mě k víře nikdo nevedl.

PLAYBOY: Co vás tedy k víře přivedlo?

SKOKAN: Asi to co spoustu lidí. Hledání smyslu života. Každý z nás má zážitky, kdy má pocit, že to nemůže být jen tak samo sebou, a někdy máme dojem, že nás něco přesahuje. Občas v to doufáme. Můj děda, který také nebyl věřící, mi, když se vrátil z nemocnice, řekl: „Dančo, neboj se, i ten komunista se v nemocnici pomodlí!“ Statistiky říkají, že když se dostáváme do úzkých, 70 procent lidí se nějakým způsobem pomodlí v naději, že třeba něco je. Člověk to zkusí, co kdyby náhodou…

PLAYBOY: Ale než jste se stal členem ICF, nebyl jste ateista.

SKOKAN: Mé hledání začalo někdy v patnácti šestnácti letech a v sedmnácti jsem prožil obrácení a stal se věřícím. Ještě před revolucí jsem vstoupil do Církve bratrské. Tam, kde jsem bydlel, Církev bratrská nebyla, navštěvoval jsem ji v jiném městě

a s kamarády jsme se ještě před revolucí dohodli, že nějakou církev založíme. V našem městě byl jen katolický kostel. To bylo všechno. Řekli jsme si, že je to málo, chtěli jsme změnit zeměkouli… ICF vedu pět šest let.

PLAYBOY: Kde a kdy ICF vzniklo?
SKOKAN: ICF vzniklo ve švýcarském Curychu před třiadvaceti lety.

PLAYBOY: V kolika zemích máte zastoupení?
SKOKAN: V Evropě asi v osmi a mimo Evropu asi ve třech. A to v Brazílii, kde naše křesťanské společenství teprve vzniká, v Izraeli a Kambodži.

PLAYBOY: V Africe ne?
SKOKAN: Afrika bude asi nejtěžší kontinent, protože ICF je zaměřené na moderní mládež. Celý náš styl se točí kolem toho, jakým způsobem žije mladý člověk v západní společnosti. A spousta mladých Afričanů tenhle život nezná. Přál bych jim ho, možná k nim náš styl někdy pronikne, ale jsme přece jen víc zaměřeni na mladé lidi v západní společnosti.

PLAYBOY: Jak dlouho fungujete v České republice?
SKOKAN: V září to bude asi dvanáct let.

PLAYBOY: Co vás vedlo k nápadu zřídit kostel zrovna na lodi?
SKOKAN: Kdysi jsem byl majitelem motokárové haly s restaurací. V neděli jsme zavírali a pořádali jsme v těch prostorách bohoslužbu. Když nám tam končil pronájem, oznámili jsme komunitě lidí, kteří tam chodili, že se budeme muset scházet někde jinde. Tehdy přišel jeden host a řekl, že když už pořádáme bohoslužby v motokárové hale, můžeme je dělat třeba na lodi… Asi to myslel jako nadsázku, ale ten nápad nás zaujal a jeden z kamarádů vyrazil do holešovického přístavu. Nějaký místní námořník na něj zavolal: „Hej, co tam děláš?“ Řekl mu, že hledá loď. Námořník mu ukázal rovnou dvě, a jednu z nich jsme později koupili.

PLAYBOY: Loď vás přišla na šest milionů korun. Kde jste na to vzali?
SKOKAN: Vybrali jsme na ni sami. Každý z party přispěl, jak chtěl a jak mohl. Měl pocit, že mu to něco dává, takže chtěl dát něco zpátky.

PLAYBOY: Slyšel jste o kazateli ve Švédsku, který se snaží víru mladým lidem přiblížit a zatraktivnit prostřednictvím kázání v rytmu elektronické hudby?

SKOKAN: Slyšel jsem o něm a v některých ohledech se ICF podobá tomu, co on dělá ve Švédsku. Součástí naší bohoslužby jsou už od začátku klávesy, elektrická kytara, bicí. V sále je zhasnuto, na pódiu jsou světla, takže když jste poprvé na návštěvě, nevíte, jestli jste v klubu, na koncertě, nebo v kostele. Elektronika nás jako žánr neláká, občas u nás ale vystupuje nějaký křesťanský rapper. Chceme být k dispozici pro většinovou mladou společnost a tyto žánry jsou často jenom pro menší skupiny lidí.

PLAYBOY: Máte nějaká striktní pravidla, kterými se vaši členové musí řídit?
SKOKAN: V zásadě žádná velká pravidla nemáme. Máme asi pět hodnot, kterými se snažíme řídit. Jednou z nich je to, že chceme dělat církev v rytmu doby, pak je to přátelství a pomoc bližnímu, další hodnotou je, že chceme dávat to nejlepší Bohu a lidem kolem sebe, čtvrtou hodnotou je, že se neustále jako lidé i jako parta posouváme vpřed, a poslední hodnotou je, že věříme tomu, že pro Boha není nic nemožné.

PLAYBOY: U některých lidí můžete vzbuzovat dojem sekty…
SKOKAN: Nevím čím, ale lidé si to, pokud chtějí, můžou ověřit osobně. Také nás se svými vysokoškolskými studenty navštěvuje docent Vojtíšek, který vede Sdružení pro studium sekt a nových náboženských směrů a snaží se mapovat náboženské směry na české scéně. Nejenom křesťanské, ale i jiné druhy, včetně nových forem církví, sekt, duchovních a okultních směrů. Máme od něj odborný posudek, co si o nás myslí.

PLAYBOY: Jaký máte postoj k sektám?
SKOKAN: Záleží na tom, co si pod slovem sekta představíte. To negativní je, že sekty mívají tragický vliv na soukromé životy, protože lidi izolují od přátel, od rodiny, ovládnou je, manipulují s nimi, zneužijí jejich dovednosti, jejich čas, peníze. Často se rozpadají přátelství nebo rodiny. Snaha vybudovat sektu celkově znamená snahu ovládnout lidi. Někteří lidé jsou zranění a vyhledávají bezpečí nějakého úzkého kruhu lidí, což jim sekty poskytují. Ti tam pak snadno zapadnou a jsou ovladatelní. Z toho vznikají lidská neštěstí.

PLAYBOY: Jaký názor máte na moonovce?
SKOKAN: Většinou si lidé pod sektou představí skupinu dvaceti třiceti lidí. Moonovci jsou jedna z největších sekt na světě, protože mají desetitisíce členů. V některých ohledech se jedná

o sektu. Když někdo začne někomu jinému diktovat, koho si má vzít za manžela a za manželku, tak mi řekněte: je to manipulace, nebo je to dobrovolné rozhodnutí? Myslím si, že je to manipulace, ovládání lidí, a to je podle mě jeden ze znaků sekty.

PLAYBOY: Kolik máte asi členů?
SKOKAN: Nevedeme si žádné seznamy, a tak se to dá těžko říct. V neděli nás navštěvuje téměř dvě stě lidí. Každý nemusí přijít vždy, nejsme klub, kam by lidi chodili pravidelně a kde by se kontrolovala účast, tak přesně nevíme. Lidí, kteří jsou s námi v pravidelném kontaktu, protože od nás chtějí informace nebo nás finančně podporují a také nám s něčím pomáhají, je něco málo přes tři sta.

PLAYBOY: Co by váš člen musel udělat, abyste ho vyhodili?
SKOKAN: Musel by nějakým způsobem ubližovat lidem v naší komunitě. Pak bych ho požádal, ať přestane na naše bohoslužby chodit. Když se někdo snaží lidi ovládnout, využít je ve svůj prospěch. Třeba když někdo pracuje s finančními produkty a začne k nám v neděli chodit, aby je tam lidem nabízel. Na tom není nic špatného do chvíle, než se čtvrtý pátý člověk ozve a řekne: „Ten pán je vlezlej, nezná hranice a obtěžuje nás!“ V takovém případě bych za ním šel a zeptal se ho, zda je nutné, aby to dělal během bohoslužby.

PLAYBOY: Kdo je typický člen?
SKOKAN: Nejspíš mladý člověk mezi dvaceti a pětatřiceti lety zaměstnaný v malé nebo korporátní firmě.

PLAYBOY: Jak byste se zachovali k někomu, kdo by nedodržoval zmíněných pět pilířů, nezúčastňoval se vašich akcí, nemodlil se nebo vám finančně nepřispíval?
SKOKAN: Takových lidí je u nás celá řada. Nejsme nárokový klub, kde se přihlašujete ke členství a musíte splňovat nějaké podmínky. Chceme, aby lidé, kterým je to nějakým způsobem dáno a kteří jsou pro to vnitřně nastavení, poznali Ježíše Krista. Proč by někdo chodil poslouchat kecy o Ježíši Kristu, zpívat náboženské písničky, i kdyby byly v moderním hávu skupiny Green Day, kdyby ho to nebavilo? Lidi, které to trošku zajímá, tam chodí, někdy něco splňují, někdy něco nesplňují. Jako když jde někdo kolem kostela a na chvilku si tam sedne, aby si užil toho ticha a chladu uvnitř. Musí v tu chvíli splňovat nějaké podmínky? Nemusí.

PLAYBOY: Co kdyby se vaším členem chtěl stát homosexuál?
SKOKAN: Za poslední dva roky nás navštěvují tři páry stejného pohlaví. Protože se zajímají o Boha a přemýšlejí o něm, máme společnou řeč. Naším úkolem není změnit sexuální orientaci lidí. Naší snahou je, aby lidi poznali Boha a Ježíše.

PLAYBOY: Uvnitř lodi jsem viděl bar. Je nějak omezeno, kolik piv a panáků si můžu dát?
SKOKAN: Omezené to není. Pokud je vám osmnáct, můžete se dokonce i opít. Většina soudných lidí ale nechodí do kostela pít, takže za ty roky, co máme loď a na ní bar, jsme prodali možná čtvrt litru rumu. Je tam asi šest lahví tvrdého alkoholu

Inzerce

a z každé něco ubylo. Možná se v neděli prodá tak deset nebo dvacet piv…

PLAYBOY: Nesetkali jste třeba kvůli možnosti dát si tu na baru pivo s kritikou ostatních církví?
SKOKAN: Setkali. Kritizovali nás, že vytváříme posvátné místo, k němuž se bar nehodí. Je otázka, jak se člověk na toto místo dívá. Jestli je to posvátné místo, protože právě tady přebývá Bůh, nebo je to místo, kde se scházejí věřící, ve kterých Bůh přebývá. Když je to bráno jako posvátné místo, tak se tam bar asi nehodí. Ale pokud se to bere jako místo, kde se scházejí věřící… Ti se nakonec můžou sejít i v hospodě, a dokonce se může stát, že se tam jeden za druhého pomodlí, ale nemusí kvůli tomu hrozit majiteli a chtít po něm, aby zrušil bar a pípu.

PLAYBOY: A co vy? Jste kritický k ostatním církvím či náboženstvím?
SKOKAN: Z principu ne, protože všechny církve usilují o jednu věc: aby lidé mohli poznat Boha. Aby se dostali k bibli a mohli pochopit, co se nám Bůh skrze ni snaží říct. Tohle mají všechny křesťanské církve společné. Pak jsou samozřejmě sekty, které se z hlavního záměru pomoct lidem poznat Ježíše Krista vymaňují a snaží se k tomu něco přidat. Nasměrovat lidi k něčemu jinému než k bibli.

PLAYBOY: Jaký máte názor na islám?
SKOKAN: Osobně jsem islám nestudoval, takže o něm mám přibližně tolik informací co běžný Čech. Můžu posuzovat jen to, co vidím zvenku. Zrovna včera jsem byl ve Stuttgartu, viděl jsem tam spoustu zahalených žen, které s sebou měly děti a manžely. Seděli jsme tam vedle sebe u brouzdaliště u obchodního domu. Chovali se hezky mezi sebou, chovali se hezky k nám, chovali se hezky ke svým dětem. A pak samozřejmě vím o těch jiných, kteří v sobě nosí nenávist. Mají potřebu se vymezit. Mají potřebu nás ovládnout. Takže islám má bohužel dvě tváře a jedné z nich bychom neměli dovolit, aby měla tak silný hlas.

PLAYBOY: Na loď se vejde dvě stě lidí. Jedním z vašich pěti pilířů je pomoc bližnímu. Nechali byste tu v zimě přenocovat bezdomovce, kdyby vás o to požádal?
SKOKAN: Ne, nemůžeme, protože by umrzl. Loď se přes zimu nevytápí. Není na ní ani hygienické zařízení a neteče voda. Když někdo někde bydlí, potřebuje toaletu, tekoucí vodu a sprchu. To by nás ještě mohly úřady popotahovat, že poskytujeme služby, na které nejsme stavění. Už jsem ale vzal naše církevní peníze a zaplatil bezdomovci nocleh v ubytovně. Samozřejmě nemůžeme pomoct všem, ale když mě někdo jednou za půl roku požádá o pomoc a já na to mám peníze, tak pomůžu.

PLAYBOY: Všiml jsem si, že se osobně angažujete v charitativní činnosti. Konkrétně v nadačním fondu Krmte hladové. V čem jeho činnost spočívá?
SKOKAN: Nadační fond Krmte hladové je mezinárodní organizace, která vznikla ve Spojených státech. Dnes pomáháme 175 tisícům dětí v zemích třetího světa, aby každý školní den dostaly oběd. Působíme tam, kde jsou války, kde lidé mají opravdový hlad. Jižní Súdán, utečenecké tábory v Ugandě, slumy v Keni, v Mosambiku, Malawi, Nikaragui. Tam když přijdete a zeptáte se: „Tady se oběd dává jenom ve školní den? Co dělají děti přes víkend?“ slyšíte, že se těší na pondělí. Jídlo bereme jako nástroj, který jim nejenom pomáhá přežít fyzicky, ale přitahuje je i ke vzdělání. Může jim to změnit život, aby byl lepší, než měli jejich rodiče.

PLAYBOY: Zmínil jste tady Jižní Súdán. Jak se díváte na případ uvězněného a nakonec propuštěného misionáře Petra Jaška?
SKOKAN: Takoví lidé to nemají snadné. Chtějí pomáhat na místech, kde jsou tak extrémní zákonná omezení, že se snadno dostanete do problémů a ani o tom nevíte. Už jenom dobrý úmysl může být považován za ohrožení státu. Chápu ten stát, protože když je to třeba i mírná diktatura, tak se cítí ohrožen a vytváří různá omezení. Některé, řekl bych nepoddajné skupiny včetně křesťanů pro něj můžou být nepohodlné. Pomáhat takové skupině se už samo o sobě bere jako protistátní činnost, i když ten člověk nic protistátního nedělá, ale platí někomu lékaře, což byl zrovna případ pana Jaška.

PLAYBOY: Účastnil jste se někdy charitativní činnosti v zemích třetího světa?
SKOKAN: Jednou za rok se snažím někam jet. Je nás několik mezinárodních ředitelů. V každém státě, kde se vybírají peníze, je jeden ředitel. Snažíme se navštěvovat místa, kde pomáháme. Kromě toho, že tam máme svého člověka, se snažíme dohlédnout, aby prostředky, které lidi darují, byly použity na finanční pomoc, a ne na to, aby se někdo obohatil, nebo na vojenské, politické či obchodní účely.

PLAYBOY: Jaké jsou vaše plány do budoucna?
SKOKAN: Teď vzniká ICF v Brně. Byli bychom rádi, kdyby bylo v každém krajském městě. Aby byl tento typ církve dostupný celorepublikově, podobně jako jiné druhy církví.

LETNÍ SLEVY

AŽ 90 000 Kč

ILUSTRAČNÍ FOTO

ŠKODA OCTAVIA 2013

PŮVODNÍ CENA ~~250 000 Kč~~

CENA 180 000 Kč

40 000 Kč
NA DOVOLENOU

SLEVY A AKCE SE NESČÍTAJÍ
PLATÍ PŘI VYUŽITÍ FINANCOVÁNÍ

Auto ESA

800 555 555
WWW.AUTOESA.CZ

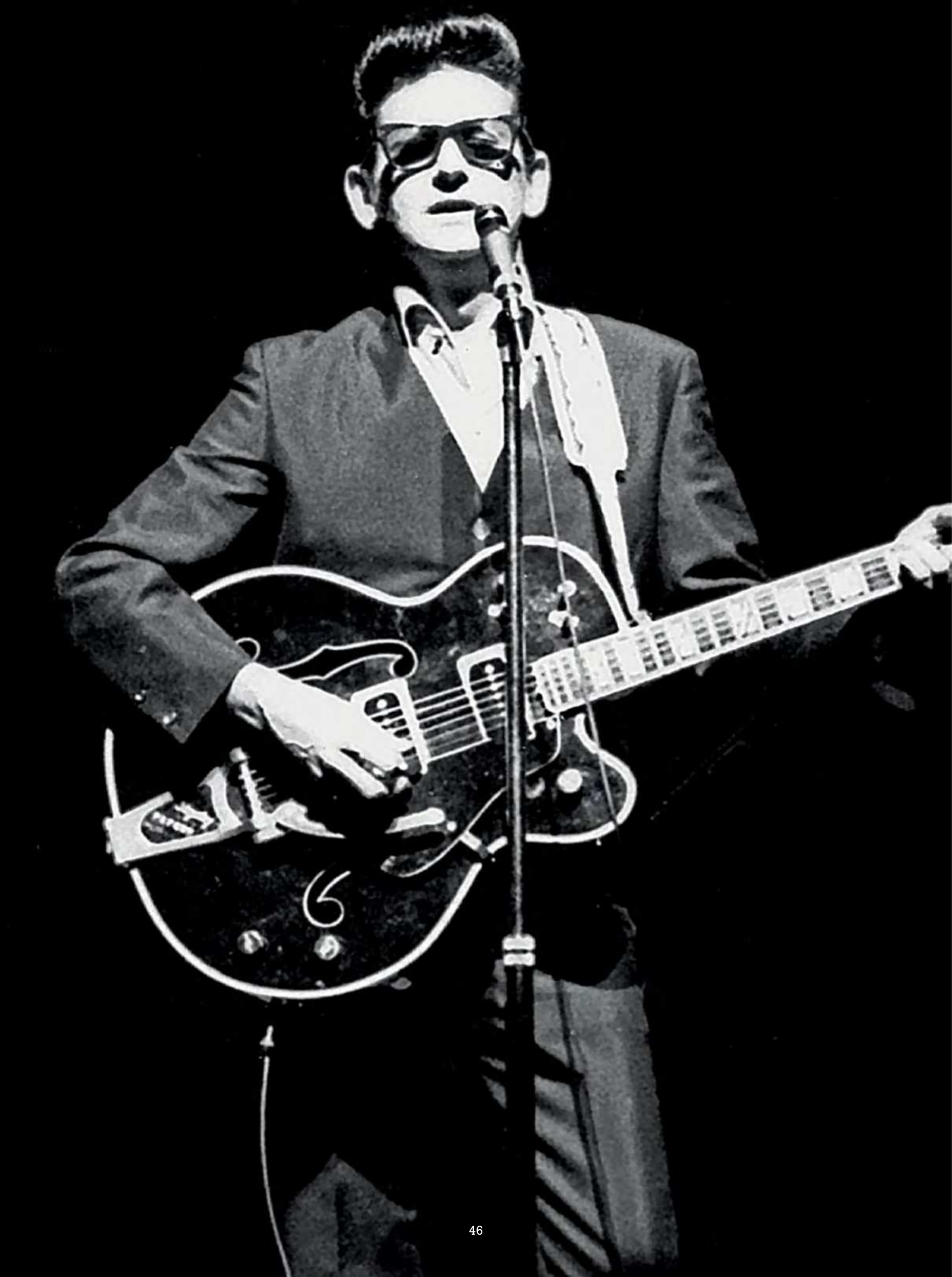

text JAROMÍR TŮMA foto PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV

ROY ORBISON

hlasem čaroval, osudem dojímal

Beatles a Stones byli jeho předskokany, dokonce i na turné v „jejich“ Spojeném království. Svého času, za života obou, byl v britských anketách druhý za Elvisem Presleym. Přitom ve svém projevu i kompozicích vznešený, ale chvílemi i zlomený Američan Roy Orbison byl typově tragéd. V jeho nahrávkách mnozí hledali utišení svého vlastního srdcebolu.

On sám jako by životní pohromy přitahoval. I ten zápis na 13. místě žebříčku největších umělců všech dob, který publikoval prestižní časopis Rolling Stone, jako by něco naznačoval. Barva jeho oblečení byla převážně černá, stejně jako byla tmavá skla jeho brýlí. 6. června 1966 se při společné projížďce na motocyklech zabila Claudette, s kterou se po rozvodu a druhé svatbě vrátil ke společnému životu. Ta, která dala název jeho písni, kterou proslavili bratři Everlyovi. O dva roky později zahynuli při požáru Orbisonova domu dva starší z jeho tří synů, Roy jr. a Tony. V roce 1978 zpěvák prodělal náročnou srdeční operaci, a když se o deset let později zdánlivě vše v dobré obracelo, v závěru pohodového dne, kdy se věnoval se synem modelům letadélek, podlehl infarktu. Bylo mu pouhých 52 let.

Bratři v trapu

Stalo se to 6. prosince 1988 na konci roku, kdy se Orbisonovi mimořádně dařilo. Dokončil své 23. studiové album Mystery Girl s hitem You Got It, na které mu autorsky přispěli mj. Bono a The Edge ze skupiny U2 a Elvis Costello. Podle tehdejších měřítek bylo platinové v USA a Spojeném království, trojnásobně pak v Kanadě. Jeho vydání v únoru následujícího roku se už nedožil, ale 18. října oslavil vydání prvního, žel s ohledem k jeho úmrtí i posledního bezejmenného alba Traveling Wilburys, skupiny fiktivních „sourozenců“ Wilburyových, v níž se po zdvořilostních návštěvách nahrávání a domluvách na následných dýchancích sešla snad nejsilnějších sestava v historii populární hudby: producent projektu a leader skupiny Electric Light Orchestra Jeff Lynne, Roy Orbison, Bob Dylan, George Harrison a Tom Petty. Následnou smršť platinových desek, jednu ze Spojeného království, tři z USA a šest z Kanady, si už se svými „brášky“ nepřevzal, stejně jako cenu Grammy za nejlepší album roku 1987 v podání rockové skupiny anebo dua. Alespoň že zápis do Rokenrolové síně slávy v roce 1987 stihnul…

V Texasu klasa, v Tennessee monument

O Texasu se hovoří jako o „zemi osamělé hvězdy“. Aniž bych se chtěl někoho dotknout, pro mě byl v první polovině 60. let „jediná star z Texasu“ Roy Kelton Orbison. Narodil se 23. dubna 1936 ve Vernonu, kde si pubertálně prodělal návaly závisti k favorizovanému spolužákovi, zpěvákovi Patu Booneovi. Zatímco Roy šrotil geologii, Pat už nahrával desky. To ho přivedlo do nahrávacího studia Normana Pettyho, producenta ještě slavnějšího Buddyho Hollyho. Tam natočil píseň Ooby Dooby, která mu v roce 1956 otevřela dveře k Samu Phillipsovi, na jehož proslulé etiketě Sun začínal i Elvis Presley. Romantický tenor se však přirozeně vzpouzel rokenrolovému zaměření firmy a Orbison to šel zkoušet do Nashvillu. I když v roce 1985 neodmítne pozvánku na „sjezd rodáků“, kdy se v Memphisu sešel k natočení alba Class of ’55 s Jerrym Lee Lewisem, Johnnym Cashem a Carlem Perkinsem.

Do 60. let vlétl Orbison jako uragán. Po neúspěchu u Elvisovi oddané RCA nalezl v Nashvillu svou parketu u gramofonové firmy Monument. V roce 1960 pronikl s písní Only The Lonely na druhé místo americké hitparády a ve Spojeném království, které mu bylo vždy víc nakloněno, byl první. Shodou okolností zde Orbison svrhl z trůnu Elvise Presleyho, který tu zrovna kraloval s neapolskou canzonettou It’s Now Or Never alias O sole mio. Přitom

autor písně Orbison chtěl právě Presleymu Only The Lonely nabídnout. V dubnu 1961 však prvně zahaprovalo zpěvákovo zdraví, přihlásil se dvanáctníkový vřed.

Nahoře. Dole. Přece jen nahoře?

V průběhu šedesátek se posluchači shodli, že čím víc Orbison trpí, tím líp zpívá. Když s třicetičlenným orchestrem natáčel píseň Running Scared, kde plným hlasem vyzpíval tříčárkované a, užaslí hudebníci přestali hrát. V nahrávkách Iťs Over (u nás známé jako Tak zůstaň v podání Karla Gotta, kdo jiný by se mohl s takovou písní poměřit!?) a The Crowd se však Orbison dostal ještě výš, k béčku. To mu umožnilo konstruovat a gradovat některé své skladby jako „rockové árie“. Pokud v seznamu zpěváků s hlasovým rozsahem čtyř oktáv vynechám zapomenutá jména a ženy, řadí se Roy Orbison do elity po bok Bobbyho McFerrina, Ivana Rebroffa, Jackieho Wilsona, Marvina Gaye, rockera Kinga Diamonda, Bruce Dickinsona ze skupiny Iron Maiden, Freddieho Mercuryho (Queen), Chrise Cornella (Soundgarden), Mylese Kennedyho (Alter Bridge) a Thijse van Leera (nizozemský Focus).

„Není tajemství, že emočně jsem byl na dně,“ připustil v londýnském týdeníku New Musical Express z 26. dubna 1969. *(Hrome, a kde jsem byl toho dne já, když jsem slavil 23. narozeniny? – pozn. aut.)* V té době už měl po boku svou novou německou ženu Barbaru Wellhonen, se kterou se poznal v klubu v Leedsu, a podle vlastních slov se odrážel k novému útoku. „Říkají o mně, že jsem introvert,“ uzavřel Roy interview s Alanem Smithem, „ale být tichý neznamená mít slabou vůli. A víte co? Nikdy jsem se necítil komfortněji.“ Na téže straně recenzoval John Wells Orbisonův koncert ve Stockton-on-Tees: „Publikum je smíšené, od šestiletých dívenek a jejich znuděných brášků až po penzisty. Orbison v zásadě nedělá nic jiného než to, že stojí a zpívá. Žádné promluvy, žádné žertíky, jenom zpěv. Ale efekt, jakého tím dosahuje, posluchače fascinuje.“ Na závěr zní Oh Pretty Woman a publikum si vyžaduje přídavek. V šatně manažer rozlévá šampaňské. Druhý den očekává zpěváka město Batley a samozřejmě je vyprodáno.

V dubnu 1970, rok a měsíc po svatbě, se manželé stěhují do Barbařina rodiště v německém Bielefeldu. Šíleně ubíhající a probíhající šedesátá léta končí. Zdánlivě se tak moc nezmění, umělcův diář se dál plní termíny, pouze jeho desky klesají na žebříčcích a z bývalého showstoppera je náhle předskokan. Třeba v sedmdesátém sedmém na turné nových bohů Eagles, vezoucích se na vlně úspěchu písně Hotel California. Už v lednu následujícího roku čekají na zpěváka specialisté nemocnice sv. Tomáše v Nashvillu a bypass.

Ještě přijdou chvíle slávy před reinkarnací v Traveling Wilburys, dueta a v obou případech ceny Grammy s Emmylou Harris a k. d. lang, ale také stěhování do kalifornského Malibu v roce 1986. Jistě daly zapomenout třeba na 23. duben 1976, kdy na Orbisonovo vystoupení v Cincinnati přišlo necelých sto diváků. Mnohem důstojněji prožil oslavenec toto datum svých narozenin o dvanáct let později, kdy mu diváci na koncertu Bruce Springsteena zazpívali Happy Birthday.

Rocker, který na to nevypadal

Orbisonovu postavení značně pomohlo, že si rozuměl s beatovou generací. Beatles mu od 18. května do 19. června 1963, v rozpuku beatlemánie, dělali předkapelu na turné a s Rolling Stones dokonce v pětašedesátém křižoval Austrálii. Přiznejme ovšem, že publikum donutilo promotéry k přehození pozic a Beatles v průběhu zájezdu povýšili na hvězdy večera. Jak dopadla konfrontace se Stouny, raději nepátrám.

Na rozdíl od jiných krasopěvců však Orbison nezatrpkl tváří v tvář novým trendům, jejichž představitelé mu opláceli stejnými sympatiemi. Když byli Beatles 8. března 1962 prvně pozváni do rozhlasového pořadu BBC Teenager’s Turn, zazpívali zde v pořadí čtvrtý (po Only The Lonely, Running Scared a Cryin’) Orbisonův millionseller Dream Baby. Orbisona na oplátku proslavila pro něho netypická píseň Oh Pretty Woman, kterou napsal ve stylu mersey-soundu. V roce 1964 jako druhá po Iťs Over narušila hegemonii britských kapel na nejvyšší pozici ostrovního žebříčku a postupně prošla repertoárem dalších interpretů včetně metalových Van Halen.

Nejen s touto písní, ale i se slaďáky, jako Leah, Blue Bayou a Pretty Paper, se zpěvák paradoxně ocitl uprostřed nejdivočejší mánie po britském beatu. Absolvoval turné s Brianem Poolem & The Tremeloes, Searchers a Freddiem & The Dreamers, v Austrálii ještě před Přivalivšími se kameny s Beach Boys, v Anglii na třiceti štacích s Rockin’ Berries, Marianne Faithfull a Cliffem Bennettem & The Rebel Rousers. Novou smlouvou s MGM Records si otevírá cestu k filmovým rolím. 25. března 1966 vyjíždí zpěvák na vrcholu kariéry na jednatřicetidenní turné společně s Walker Brothers a Lulu – v té době velmi silná sestava. Pouhé dva dny nato si v Birminghamu při karambolu na motorce zlomí nohu a pak už na sebe přivolává jednu osudovou ránu za druhou. Nádherná Orbisonova píseň It’s Over jako by náhle zněla soucitně. Nebo dokonce výsměšně?

71 dní nato dojde poblíž Bristolu k tragédii jeho 25leté ženy. V srpnu pak zpěvák ve velmi osobní písni Too Soon To Know stoupá na 3. příčku britského žebříčku, zatímco 68. pozice v USA jen potvrzuje, že zámoří se mezitím vzdálil.

Černobílý svět

V roce 1963 se kuriózně ujala zpěvákova nová image. Orbison vždy nosil brýle, a když je jednou cestou do Anglie zapomněl v letadle, měl po ruce jen tmavé proti slunci. Vzal si je i na focení s „vítacím výborem“, členy Beatles, a částečně na jejich přemlouvání už u tmavých skel zůstal.

Interpreti ze zdánlivě opačného břehu snad nejlépe vyjádřili svému truvérovi úctu v roce 1986 v televizním pořadu Černobílá noc. Elvis Costello speciálně pro něj složil píseň The Comedians a poctu přišli vzdát i Tom Waits, Jackson Browne a další. Nechyběl ani ten, který nikdy neskrýval, že Orbison patřil k jeho vzorům: Bruce Springsteen. Ve skladbě Thunder Road mu věnoval verš „Roy Orbison zpívá pro osamělé“. A měl pravdu.

SPECIAL COLLECTION

GIGI HADID FOR VOGUE eyewear

My paradise, what's yours?

#SHOWYOURVOGUE

VOGUE-EYEWEAR.COM

www.ibryle.cz

Autorizovaný prodejce

SHOWROOM:
KUBÍČKOVA 8,
BRNO – BYSTRC
539011450

SHOWROOM:
LIBUŠINA TŘ. 2,
BRNO – KOHOUTOVICE
539013991

iBryle.cz

text **BENJAMIN KURAS** foto **PROFIMEDIA.CZ**

Digitální orgasmus

Digitální orgasmus není orgasmus vytvořený elektronicky, počítačově a vůbec už ne internetově. Název jsem odvodil od všude na Západě trestného činu „digitální znásilnění“.

To opět neznamená znásilnění elektronické, nýbrž právnické. Tedy z právnické latiny z dob předelektronických, kdy slovo digitus ještě znamenalo prst. Přibližně ve stejné době, kdy slovo gay ještě znamenalo zcela nevinně „veselý“, v kterémžto významu se dnes už nedá používat, hlavně ne o sobě, je-li člověk heterouš.

Jestli vás trápí otázka, jak se prst dostal do elektroniky, tak to bylo přes matematiku, kde prst dostal význam „číslice“. To už ale spíš v angličtině než v latině. Tam takové třeba seven-digit number znamená sedmimístné číslo. No a elektronika je postavená na číslicích. Nebo tak nějak asi, profesionální elektronici nás možná opraví nebo upřesní. Takže digitální znásilnění i digitální orgasmus jsou sexuální akty provedené prstem.

Proč se tím zabýváme? Protože jsem šéfredaktorovi slíbil, že pro vás objevím ještě pár triků přivádějících ženu k blahu a nezmíněných v mé knižní trilogii Tao sexu, Ciao sexu a Mao sexu, která jich obsahuje už tak hezkou řádku.

Digitálnímu sexu se v příručkách pro pány věnuje málo pozornosti, o přesných prstokladech se nedočtete skoro nic. Nejlíp se je naučíte od nějaké lesbické kamarádky, bude-li ochotná vám to ne-li předvést nebo vás nechat si to na ní vyzkoušet, tak alespoň vysvětlit. Už proto stojí za to se s lesbičkami kamarádit. Lesbičky mají sexuální prstoklady dobře zmáknuté, protože vědí samy na sobě, jak ten či onen prstoklad oblažuje partnerku. Proto taky průzkumy ukazují, že v lesbickém sexu ženy docházejí k orgasmu v 95 procentech případů, a to do pěti minut. V sexu s muži je to jen tře-

tina, zatímco ti parchanti si ho užívají z 91 procent pokaždé. Učit se od lesbiček tedy dává smysl terapeutický i statistický a člověk se diví, jak to, že sexuální rešeršéři a instruktoři mu věnují tak málo pozornosti. Představme si, oč by ten svět byl šťastnější, kdyby se chlapi povinně u lesbiček školili, jak ženu oblažit do těch pěti minut. Jestli to nějaká lesbička čte, má zde zadarmo návod na prosperující živnost.

Následující digitální prstoklad jsem ale pro vás objevil sám, s heterouškou, a vlastně skoro náhodou, odpočinkově, z oboustranné pohodlnosti až lenosti. Jak vědí vynálezci a vědci, z lenosti se rodí ty nejlepší vynálezy a zlepšováky. Bicykl vznikl z lenosti chodit. Automobil vznikl z lenosti šlapat na pedály. Plynový sporák vznikl z lenosti nosit dřevo a rozdělávat oheň. Pračka vznikla z lenosti prát a ždímat manuálně. Televize vznikla z lenosti chodit do kina. No a tak taky z mužské sexuální lenosti vznikají digitální orgasmy.

Takže zde recept na to nejlínější blaho, jaké kdy kdo dokázal vymyslet. Tvoje dáma odpočívá na břiše a dostala nápad, že bys jí mohl hladit záda. To vykonáváš v odpočinkové poloze leže na boku vedle ní, lehce, třebas i v polospánku. Dlouho, pomalu, ať si při tom spokojeně vrní. Hlazením sestupuješ pomalu na hýždě, stehna, zákolení a lýtka. A zpět přes hýždě, po zádech až k šíji. Některé ženy mají v zákolení jeden ze svých erotických bodů, některé jej mají na šíji, většina se zachvívá náběhem na blaho při hlazení hýždí.

Po nějaké čtvrthodince hlazení centrovaného na hýždě pomalu, dobře naolejovanou rukou (stolní olej stačí), vklouzneš mezi hýždě a hladíš celou dlaní celý rozkrok: od poštěváčku po stydkých pyscích po prcinku. A pak náhle, řekněme po pěti minutách nejdřív, bez varování a jako velké překvapení k jejímu zajíknutí, vklouzneš palcem dovnitř kundičky, v této chvíli už hodně otevřené a mazlavé. Překvapí tě, oč snadněji, bezpracněji a okamžitě palcem nacházíš bod G ve srovnání s ukazovákem, který jsi musel použít při vstupu zepředu a který po delším mazlení bodu G dostával křeče, jak se musel ohýbat. Palec na bod G zezadu dosáhne bezprostředněji a silněji. S palcem uvnitř dokážeš na mazlavý poštěváček přitlačit kořenem ukazováku a přejíždět tak po něm celou délkou prstu sem a tam, přičemž palec uvnitř může kroutivými pohyby oblaskat každý milimetr vaginálních stěn nebo povytahováním a opět vklouzáváním simulovat koitus. Jestliže ti tvoje dáma do pěti, a spíš tří, ale maximálně deseti minut nezačne sténat a zpívat blahem, už to nemůže být tvoje vina a začni si hledat jinou.

„Provokujete krátkými sukněmi, ale na koleně máte vytetováno NEDOTÝKAT. Pak se divíte, že se muži bojí s vámi flirtovat. Zničily jste dvoření.“ **Jilly Cooper**

Nezapomeň na řádně ostříhané a vyhoblované nehty, vaginální sliznice je citlivá a snadno zranitelná i nepatrným ostrým nehtovým výčnělkem. Tento trik je užitečné se dobře naučit a pilně praktikovat, jednak jako předkoitální předehru, ale hlavně postkoitální dohru, zvlášť když se ti nepodařilo dámu oblažit koitálně.

Že do vztahů lesbických jinak normální ženy tlačí mužská ignorance, nemotornost, sobectví a lenost, se obecně pokládá za prokázané – i když určitému procentu se asi nedá upřít nějaká ta biologická vrozenost. Mnohem vehementněji se popírá totéž u mužů. Tedy že – opět kromě toho určitého procenta vrozenosti – je sklon k homosexualitě psychologický, ne biologický. Muži se od žen odvracejí do homosexuálních vztahů ne proto, že by je ženy nedokázaly uspokojit, nýbrž proto, že se žen bojí. Ukázalo se to v Itálii v 70. letech, když se uzákonil rozvod, ženy se rozváděly hlava nehlava, drtily mužům sebevědomí přiznáváním, že je nikdy neuspokojili a ony pro ně všechny orgasmy fingovaly. Homosexualita náhle explodovala do několikanásobných počtů.

Pak nastalo období, kdy se všude na Západě všechna homosexualita obhajovala jako vrozená, až se z ní stalo bezmála etnikum se skupinovými právy a privilegii. Dnes se k jejímu psychologickému aspektu – strachu z žen – opatrně začínají vracet odborníci i amatéři. Takto se do kampaně MeToo zakousla populární anglická spisovatelka romantických a sexy bestsellerů, dnes už osmdesátiletá Jilly Cooper:

„Provokujete krátkými sukněmi, ale na koleně máte vytetováno NEDOTÝKAT. Pak se divíte, že se muži bojí s vámi flirtovat. Zničily jste dvoření.“

A klade jim za vinu, jen trochu jinými slovy, že z chlapů dělají baby.

„Gay seznamky se hemží ženatými muži toužícími po homosexuálních zážitcích. Vím to od jednoho gay kamaráda, který na samé ženáče naráží od té doby, co se zase pustil do seznamování po smrti svého dlouholetého milence.“

Žijeme v divné době, přidává.

„Zvyky se s dobou mění. Můj otec a manžel se holili a nikdy nebrečeli. Dnešní muži nosí vousy a pořád fňukají.“

A tak jeden fousatý ufňukanec padá do náručí druhému fousatému ufňukanci, drží se za ruce a líbají se na ulici a pochodují v gayparádách. Fousatí heterouši, kteří se třicet let z lenosti neholí, se pomalu budou muset holit začít, aby nevypadali jako homouši a nebylo jim z toho do breku.

STAČILO SE NAUČIT VŠE
O KRYPTOMĚNÁCH
altclub.com
PLAYCRYPTOBOY
Bonusový kód na slevu 30 %.
Sleva platí do 14. 9. 2018

Vanson
Leathers

text **MAREK KOŽUŠNÍK** foto **MARTIN KABÁT**

Trvalo dlouho, než si ho filmoví režiséři všimli. Hned za první výraznou roli policajta Ládi v Hřebejkově filmu Nevinnost ale získal Českého lva. Vizáží drsňák, založením přemýšlivý kumštýř, který má rád poctivou divadelní práci a focení ženské krásy.

Hynek Čermák

„Každý by chtěl mít doma gejšu, ale tu mohl mít jenom samuraj…“

1. Hrajete v kultovním Dejvickém divadle. Patříte k obsazovaným filmovým a televizním hercům. A teď jste dokonce dostal nabídku na muzikál. Proč jste ji mimochodem nepřijal?

Zavolal mi Ondra Brzobohatý a nabídl mi roli doktora Watsona. Jde o jeho autorský muzikál Legenda jménem Holmes, který se bude od podzimu hrát v Hudebním divadle Karlín. A nepřijal jsem ji z jednoduchého důvodu – nemůžu jaksi zpívat doktora Watsona vedle Vojty Dyka jako Sherlocka Holmese na jednom jevišti. Znám své limity. A to i přesto, že, myslím, zpívám docela dobře. Jsem dokonce držitelem folkové Porty, napsal jsem asi sedmdesát písní. Ale stejně nemůžu zpívat s Vojtou Dykem, to je nesmysl.

2. Jak probíhala vaše muzikantská folková léta?

To už je hodně dávno. Měl jsem kapelu, která se jmenovala Provas, taková parta kluků ze základní školy. Dodnes jsme největší přátelé, na čundry spolu jezdíme pořád, ale už nehrajeme. V roce 1993 jsme vyhráli regionální Portu za písničku, kterou jsem napsal, když mě v šestnácti opustila holka.

3. Na co hrajete?

Jsem kytarista, hraju na kontrabas, na piáno, na foukací harmoniku, na cokoliv. Můj syn to po mně zdědil. Necvičí, nesnaží se, ale pak sedne k piánu a hraje. Vezme kytaru do ruky a hraje. Jenom se zeptá, jak se to dělá, a za měsíc přijde, že to umí. Kdybych hudbu býval studoval, mohlo to k něčemu být.

4. To bych možná ten muzikál ještě úplně nezavrhoval…

Já už jo. Protože vím, jak těžké je dostat se na dřeň věci v činohře, natož ve zpěvu. Viděl jsem zfilmovaný muzikál Bídníci z roku 2012, a to bylo až moc dobré. Ano, je to americká slátanina, je to trochu přeťáplé na náš vkus, ale my jsme Evropané, cítíme to jinak. Bylo ale neuvěřitelné, co tam herci ve zpěvu a v herectví předváděli. Nevím, jak to dělají. Nevím, jak dokážou producenti dostat herce do takového rozpoložení, aby podali tak famózní výkon.

5. Možná to souvisí s dnešním balastovým světem. Vycpává se televizní čas, kterého je čím dál víc, vycpávají se stránky novin a časopisů. To pak nakonec při všem tom honění za vycpáváním asi nezbývá moc času nad dílem přemýšlet. O vás se ví, že kopete za lepší podmínky herců během natáčení, hodně se o tom mluvilo po první sérii Rapla. Nejsou ale tyhle lepší podmínky spíše luxusem, který si v téhle továrně na balast prostě nemůžeme dovolit?

Asi nemůžeme. Ale mělo by to jít. Když o tom budeme mluvit jako o továrně, která chce vydělávat co nejdéle a co nejvíc, tak by se podle toho měla chovat. Zatím je to nastavené tak, že za pět let takové práce v továrně na balast prostě zemřete na civilizační nemoci, a to není správný systém. Když u nás točíte seriál nebo film, baštíte v jednom kuse buřtguláš, pijete k tomu kafe a kolu, pracujete patnáct hodin denně. Takhle se žádná velká a dobrá práce udělat nedá. Pokud točíte třicet dní v roce, dá se zvládnout leccos, ale když vám na seriálu, který zabere sto padesát natáčecích dní pořád servírují svinstva, je už to životu nebezpečné. Zvlášť když mluvíme o Raplovi, jehož natáčení bylo do jisté míry sportovním výkonem. A podle toho by se měl člověk stravovat. Jenže tohle stejně nikdo nepochopí. Běžný člověk na to většinou zareaguje slovy – ale vždyť za to Čermák bere dvacet tisíc denně, tak ať se o sebe postará. Což navíc taky není pravda, ale jak to chcete národu vyvracet?

6. Kolik potřebujete peněz ke štěstí?
Mám drahé koníčky, fotím. Ale jinak mi ke štěstí úplně stačí životní prostor, který činí asi sto metrů čtverečních. Jenže tenhle můj životní prostor stojí pětatřicet tisíc měsíčně, takže si na něj musím vydělat.

7. Rozdíl mezi uměním a zábavou spočívá v tom, že umělec chce vykřičet své poselství světu navzdory všemu. I kdyby za to neměl dostat zaplaceno, i kdyby ho nikdo neposlouchal. A zábava je řemeslo, kšeft. Souhlasíte s tím?
Ono to je ještě jinak. Když hraju ve filmu, nejde o emoci, kterou ze sebe potřebuji dostat já sám. Je to totiž film toho režiséra, ne můj. Já jsem objednaný člověk, který má nějaké schopnosti k tomu, aby jeho představy splnil. Takže plním představy režiséra, a vůbec ne svoje. A to má k umění daleko. Ale rozumím tomu, o čem jste mluvil – já fotografuji akty, a právě tam je to můj výkřik. Moje touha po návratu k tomu, že nahé ženské tělo je krásné a že na něm není nic špatného. To je moje MeToo. Proto fotím nahé holky, protože to miluju. To je moje umění. A jsem ochoten jít do boje s každým, kdo mi řekne: Není to pravda, vy jste prasák. Ale co se týče herectví, tam podobné pocity nemám.

8. I na divadle to má k umění daleko, když jen plníte představy režiséra o roli?
Na divadle samozřejmě ne, ale to už jsou zase problémy Čechova, Shakespeara, Dostojevského. Ne moje. Já je pouze interpretuji. A k tomu používám svou životní zkušenost, svůj herecký talent.

9. Ve světě novinařiny vlastně není zapotřebí literárního talentu. Nemusíte umět krásně psát, důležité je krásně získávat informace. A ty pak srozumitelně a racionálně řadit za sebe do vět. Jak je to ve světě divadla nebo filmu – zažil jste podobnou deziluzi jako já, když jsem ve třiceti letech zběhl k novinařině, protože jsem se chtěl živit psaním a myslel jsem, že novinařina je to správné místo?
V podstatě zažil. Ale ne v divadle, kde je neustále vyžadováno řemeslo a plné nasazení. Tuhle deziluzi mám u filmování, protože tam se jede na výsledek. A rozhodně nikoho nezajímá, že chcete skvěle odvést řemeslo a máte plné nasazení. Protože by se to pak nevešlo do časových tabulek, které jsou tomu, převedeno na peníze, určené. Takže je v dnešní době ve filmu herec a jeho výkon to poslední, co se sleduje. Když si chce herec na place vydobýt prostor pro tvorbu, umožní mu to. Řeknou: Tak jo, tvořte, ale máte na to, počkejte, devět minut. V Dejvickém divadle teď zkoušíme Ibsenovy Přízraky. Je to obrovská úleva otevřít scénář, kde každé slovo něco znamená a kde není žádná vata. Víte, co já jsem přečetl scénářů na filmy a seriály? Jsou to často takové sračky, a dokonce některé z nich i točím, protože se zprvu zdálo, že to až takové sračky nebudou. A pak si vedle toho položíte Ibsena.

10. Na konzervatoři mají všichni adepti herectví ohromné plány, jak budou skvělí umělci, jak všechno změní, jak budou ten kumšt dělat poctivě. Uplyne pár let a máme z nich herce nekonečných seriálů. Kam se ztratí ta síla, nadšení a talent?
Já jsem třeba nikdy nechtěl být umělcem. Nikdy jsem nechtěl být divadelním hercem, nikdy jsem po tom netoužil. Když jsem se potom dostal na DAMU, říkal jsem si, že když už mám dělat herectví, tak by mě mělo uživit. Což asi znamená točit filmy. Nikdy jsem ale netušil, že to bude tak složité, a dlouho jsem taky žádné filmy netočil. Kdyby mě v sedmatřiceti letech neobjevil Jan Hřebejk do svého filmu Nevinnost, dnes tady spolu nesedíme, vůbec byste o mně nevěděl. A to už jsem tehdy opravdu dlouho dělal divadlo. Všechno jsou to ohromné náhody. Když jsem dostal scénář Nevinnosti, v životě by mě nenapadlo, že ten divný policajt Láďa je role na Českého lva. V divadle jsem do té doby zahrál spoustu lepších a složitějších rolí a nikoho to nezajímalo.

11. Baví vás ještě v divadle potlesk?
Je to moje profese, dělám to skoro třicet let. Potlesk mě nebaví, potlesk mě dnes už jen informuje. Informuje mě o tom, jaké jsme předvedli dílo a jaký divák v hledišti sedí. Potlesk k divadlu patří. Když žádný není, vím, že v hledišti sedí nekulturní hovada, což se taky stává.

12. Říká se, že v dnešní době chybí chlapi. Opravdoví chlapi s testosteronem. Nejste právě proto v poslední době často obsazovaný ve filmech, protože tuhle představu diváků splňujete? Sice jste, jak říkáte, nástroj v rukou režiséra a vykonáváte jeho příkazy prostřednictvím svého řemesla, ale ještě jsme nezmínili jeden důležitý atribut, a to je herecký typ. Charizma toho nástroje v rukou režiséra.
To je pravda. Na druhou stranu – v Dejvickém divadle hraju ve dvou inscenacích homosexuály. A kdybyste viděl jenom ta dvě představení, budete si myslet, že jsem homosexuál. Herectví je v tomhle ohledu zvláštní povolání. Nejsem ani otec pěti dětí jako ve Špuntech na vodě, ani svérázný detektiv jako v Raplovi, ani homosexuál. Jsem úplně někdo jiný. Ano, jsem fousatý a měl jsem v životě vždycky od osmdesáti do sto kil. Když si jdu dneska koupit oblek, nestrčím do saka o velikosti XL ani pravou ruku, a to nejsem žádný svalovec. Nechápu, kam si dneska chodí chlapi kupovat obleky.

13. Šel byste bránit vlast, kdyby vypukla válka?
Nešel bych bránit svou vlast. Bránil bych své děti, bránil bych děti cizích lidí, ale vlast, jak ji dnes exponuje naše vláda, bych rozhodně nebránil. To, co se dnes u nás děje, považuju za katastrofu. Relativizace pravdy, relativizace hodnot. To je největší svinstvo, které se momentálně děje. Chybí respekt. Respekt nejen k hodnotám, ale i k věcem. Ke zbraním, k autům, k umění někoho jiného.

14. Existuje ještě vůbec v divadlech takové to kumštýřské nadšení? Mít s divadlem až intimní vztah, sedávat v klubu po představení, kde je celý herecký ansámbl, jedna velká rodina?
Bez toho by to nešlo, divadlo by nefungovalo. Jenže je to celé jinak. Je nám pětačtyřicet, a když se hodně snažíte a budete jako herec na špičce, dostanete v divadle 3500 korun za hlavní roli. Z toho zaplatíte 1750 korun na daních, pak je tu sociální a zdravotní pojištění. Celé to tříhodinové rvaní duše vás nakonec vyjde na osm stovek čistého. A to teď mluvím o špičkovém pražském divadle. V jiných, podobně kva-

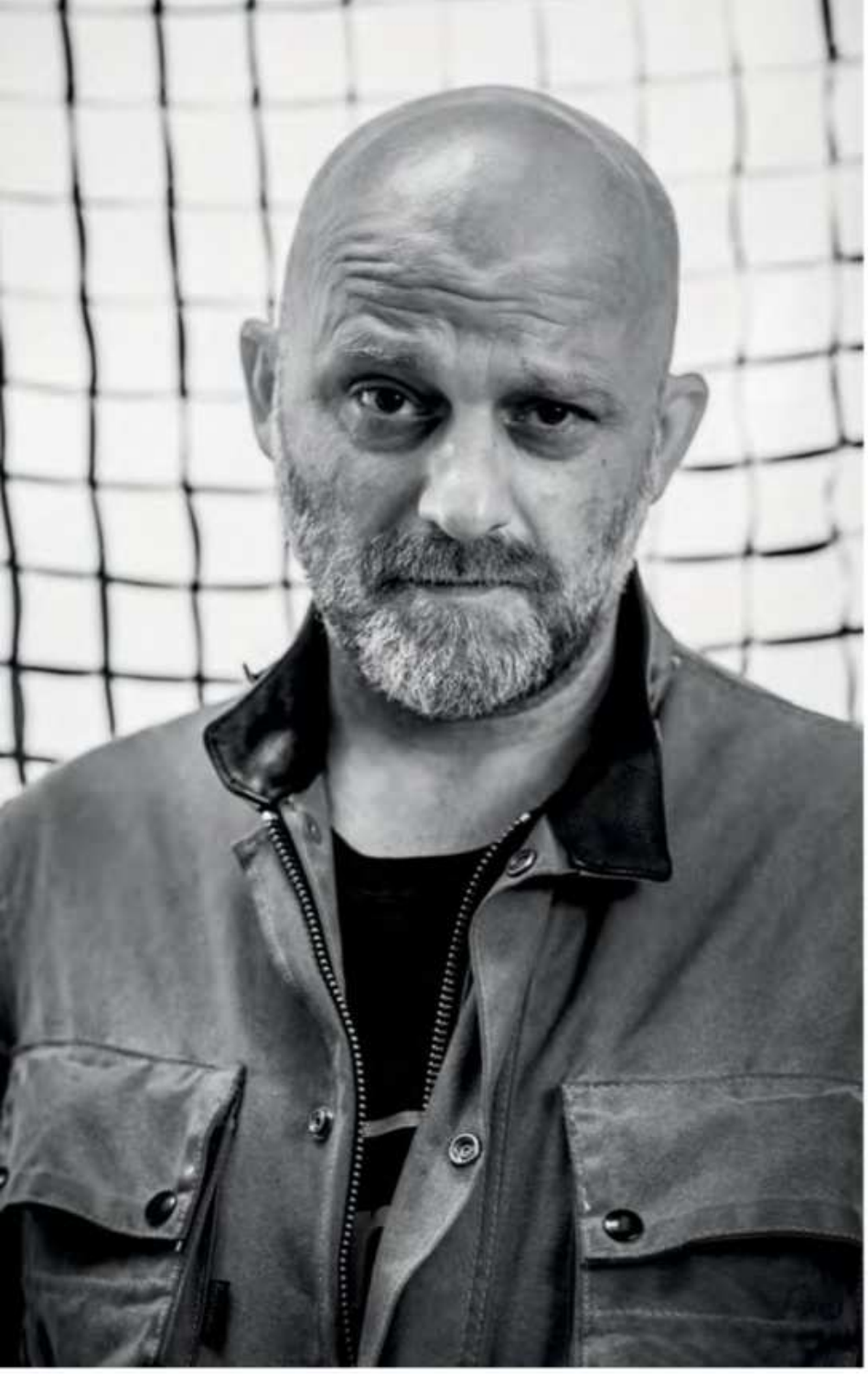

Hynek Čermák
*** 14. 2. 1973, Praha**
Vystudoval činoherní herectví na DAMU, které absolvoval v roce 1995. Poté spolupracoval s Divadlem J. K. Tyla v Plzni, CD 94, Divadelním spolkem Kašpar, Divadlem v Řeznické. Byl v angažmá ve Středočeském divadle Kladno a v divadle Rokoko. Od roku 2010 je členem souboru Dejvického divadla. Patří k obsazovaným televizním a filmovým hercům (např. Gangster Ka, Americké dopisy, Špunti na vodě, Svatá čtveřice, Nevinnost, seriály Rapl nebo Cirkus Bukowsky).

litních, si herci měsíčně vydělají 12–13 tisíc čistého. Takže je celé to umění a láska ke kumštu a k divadlu zkažené tím, že si skoro nemáte kam jít lehnout, nemáte co jíst. Ale koho to dneska zajímá.

15. Je prožití a ztvárnění role na jevišti opravdu tak emočně vyčerpávající a drsné?

Je. Ale nesmíte ty emoce tahat na představení. Je potřeba najít je při zkoušce, prožít si je a umět z nich těžit. Nemůžete je prožívat při každém představení, to byste se zbláznil. Ten prožitek ale musíte během zkoušky někde opravdu najít, být bratrem Karamazovým, zafixovat ho a pak už to jenom hrát. Jinak vám diváci neuvěří, nebude to mít tu energii, která k nim má dojít. Tohle se hledá při zkouškách a je to velmi intimní proces. Zkoušení není nacvičování – tam to buď přijde, nebo ne. Když to nepřijde, je to v háji a divák to pozná. A stává se to velice často. Každá role se rodí – někdy rychleji a někdy pomaleji. Ale každá potřebuje svých devět měsíců těhotenství. A když ji pustíte na jeviště dřív, je to parchant, dílo není hotové. To je hlavní rozdíl mezi filmovým a divadelním herectvím – než herec v divadle na tu figuru přijde, trvá to dva měsíce. U filmu dvě minuty. A už to tam musíte vysypat.

16. Fotíte akty. Čím vás fascinují?

Tím, že foťák dokáže zachytit ženu ještě krásnější, než ve skutečnosti je. Podívám se na fotky, které jsem udělal před pěti lety, a okamžitě mi vytane na mysli atmosféra, která tam tehdy vládla. Ta holka, kterou jsem před pěti lety fotil, už dnes vypadá jinak, tenkrát ale byla nositelkou něčeho, o čem sama ani nevěděla. To mě fascinuje. Zásadní téma tam vnáší libido. Moc nefunguje, když si vezmete profi modelku a cvaknete ji nahou. Je potřeba s tou holkou strávit nějaký čas, musejí proběhnout nějaké námluvy. Ne sexuální, ale pro tu krásu, kterou má odevzdat.

17. Jde o napětí vzniklé z té nepostižitelnosti a nedosažitelnosti? Oba víte, že k ničemu nedojde, ale visí to ve vzduchu…

Spíš je krásné, jak k vám pojme důvěru. Ví, že se vůbec nemusí obávat. A co se týká napětí, o kterém mluvíte, to dobře znám z herectví. Když hrajete milostný vztah, musíte být přátelé. Musí být zbouraná nějaká hranice sexuality. My herci na sebe musíme sahat tak, jak na sebe sahají normální lidé jen v intimních chvílích. A to je pak stejná důvěra jako mezi fotografem aktů a modelkou. Přátelství a důvěra, které jsou cennější než nějaký sexuální vztah. Zvlášť když mám mladou a krásnou manželku, která mě ve focení aktů podporuje a pomáhá mi v tom.

18. Co je na fotografii aktu nejtěžší z hlediska uměleckého vyjádření?

Nápad. A potom produkce. Vytvořit si atmosféru, situaci. Čas a místo, kde fotka vznikne. A pak už to nějak přijde. Mojí touhou není fotit jen mladé a krásné ženy. Bohužel, pouze mladá a krásná žena se vám postaví před objektiv. Málokterá žena je sama se sebou spokojená. To je nejtěžší – najít tu správnou dívku, zodpovědět jí otázku, proč by to měla udělat, a najít to správné místo.

19. V čem spatřujete největší ženskou krásu?

V její ženskosti. Když si uvědomuje, že je žena. Že její zbraně jsou úplně jiné než ty mužské, takže je ráda využívá. Ženskost, bezbrannost, něha. Mateřství. To jsou věci, které mě fascinují. A je úplně jedno, jestli má pětačtyřicet nebo osmdesát kilo. Dravost, síla nebo energie, to mě u ženy nezajímá. Opravdu ne.

20. A tyhle bezbranné ženy k sobě právě potřebují opravdové chlapy. Ty, kteří už nejsou…

Tam začíná ten začarovaný kruh. Jenže co má chudák dravý silný energický chlap dělat s dravou silnou energickou ženou? Co je to za spojení? Kdo tam bude koho chránit? Kdo koho bude podporovat? Kdo bude gejša a kdo samuraj? Takový vztah je ztracený. Ono to souvisí s MeToo, s emancipací. Jestli tkví emancipace v tom, že žena chce být mužem, pak je to blábol. Já bych chtěl takovou emancipaci, že by žena chtěla být opět ženou a muž opět mužem. Aby můj syn, kterému je dnes patnáct, věděl, že mu kašičku vařila máma a šutrem ho učil házet táta. Každý by dneska chtěl mít doma gejšu, ale málokdo si uvědomí, že gejšu mohl mít jenom samuraj. Jen on měl tu sílu. Jenže dnes si chce gejšu pořídit každý.

Foto **JAN TŮMA**
Make-up **MONIKA CABÁKOVÁ**
Styling **OLGA OLIWYE SOUKUPOVÁ**
Koncept a supervize **JÁN BULKA**
Za lokaci děkujeme **JOHN REED Fitness**

PLAYMATE

Aneta

Tvrdí o sobě, že je úplně normální holka, která pracuje v administrativě, ale miluje aktivní život.

„Už odmala jsem chodila na všechny možné sportovní kroužky. Ne že bych byla nějak výjimečně talentovaná, spíš jsem byla dříč a trochu horlivé trdlo. Přes svou trpasličí výšku jsem se cpala i do basketu. Tak dlouho jsem probíhala mezi nohama hráček, až jsem si zlomila nohu. Zkoušela jsem spoustu sportů (sportovní gymnastiku, taekwondo, aerobik, moderní tance) a byla někdy víc, někdy míň úspěšná…

...Každopádně jsem si odnesla pár zajímavých zkušeností, pár zlomenin, ale hlavně lásku k pohybu v jakékoliv formě. Postupně jsem zjišťovala, že nechci-li kazit týmovou hru, bude lepší se věnovat individuálnímu sportu. Časem z toho vykrystalizovalo fitness a běh na dlouhé tratě. Běh mi umožňuje pročistit hlavu po celém dni v práci. No a fitness je už moje životní láska. Tvaruje postavu, krmí mě dobrou energií, zlepšuje mi náladu, dává mi možnost se realizovat a překonávat. Já osobně preferuji posilování s vlastní vahou těla a volnými vahami. A proč jsem vlastně využila možnosti stát se Playmate? Protože si myslím, že my sportovní holky umíme být zatraceně sexy, a je škoda to neukázat," končí Aneta a začíná být z toho dlouhého sezení a povídání nesvá...

Anetu můžete najít na instagramu jako AnetaNovotnaOfficially

JR
JOHN REED
FITNESS

STAR TRAC

EXCEED

n80
ational

AIR COOLING
Supreme

PLAYMATE | ZÁŘÍ | ANETA NOVOTNÁ

Aneta Novotná

NAROZENA: 2. dubna 1984
MÍSTO NAROZENÍ: Praha
VÝŠKA: 168 cm
VÁHA: 56 kg
MÍRY: 103–63–95 cm

Ambice: Tento rok bych chtěla uběhnout Spartan Race Sprint a Super a příští rok nechcípnout na Spartan Race Beast.

Mám ráda na mužích: Mám ráda gentlemany, zdravě sebevědomé, schopné obhájit si vše, co dělají. Nepokrytě vám mužům závidím hormonální vyrovnanost, a tedy schopnost řešit situace v klidu s menším nasazením explozivních emocí. Líbí se mi, jak přímočaře jednáte, a lépe se tím pádem s vámi komunikuje. Je jednodušší pak odhadnout, co od vás lze očekávat. Kouzelná je taky ta vaše hravost. Co se týká fyzických preferencí, tak nemám vyhraněný vkus na nějaký konkrétní typ chlapa. Každopádně víc než tělo je pro mě podstatný obličej a vůně. Jo a svalnaté chlupaté nohy mě berou.

Co na nich nesnáším: Nemám ráda arogantní lidi všeobecně, čili macho „samci“ mě určitě odradí od další komunikace.

Hobby: Sport (fitness, běh na dlouhé tratě), procházky, hudba – bez té nemohu existovat (jazz, house, rock – styly, které se k sobě, zdá se, nehodí, ale ke mně ano).

Koho obdivuji a proč: Všechny, kteří si žijí život podle sebe a umějí si vychutnávat jeho možnosti.

Tajný sen: Těch mám hodně a postupně se snažím si je plnit.

Vysněná dovolená: Jakákoliv dovolená bude pro mě úžasná, pokud bude strávena aktivně. Nebaví mě válení na pláži, raději poznávám okolí, přírodu, památky, architekturu, místní jídla, lidi, kulturu… Kdybych ale měla říct zemi, kam bych se v nejbližší době chtěla podívat, tak by to byla Kuba.

Co dělá ženu ženou: Schopnost empatie a něhy. My ženy jsme záhadné, nevyzpytatelné a těžko uchopitelné bytosti, to na nás milujete i nesnášíte. Pověstná „nepřehlednost“ nás dělá atraktivními, pokud jí však není příliš.

Motto: Užívat si všech malých radostí, co život nabízí, to ho pak dělá zajímavým.

JADIOR
SUXCEED
SUXCEED

„Super, šéfe, už jsem si od té účtařiny potřebovala trochu odpočinout.“

„Ochrana? Ale, mami, mám na sobě sluneční brýle a velký klobouk. Co víc chceš?“

*„Víš, co mně bude nejvíc chybět?
Že se po sexu nerozsvítí na toaletě světlo…“*

„A až přistaneme, miláčku, tak na to vlítnem.“

Manžel hladí manželku po bříšku a povídá:
„Toto je moje pole, tady zasadím brambor…“ a usne.

Další noc manžel hladí manželku po zadku a povídá: „Toto je moje pole, tady zasadím zelí…“ a zase usne.

Třetí den manželka říká manželovi: „Poslouchej mě, ty farmáři, jak dneska nezasadíš mrkev, tak to pole jde do pronájmu!“

Studentka medicíny slečna Filipková předvádí na maketě porod kleštěmi.
Profesor ji chvíli pozoruje a povídá: „Výborně! Teď ještě třískněte otce po hlavě a vyvraždila jste komplet celou rodinu!“

Ptá se ráno manžel manželky:
„Doufám, že sis nemyslela nic špatného, když jsem se nad ránem vracel s tou boulí a modrákem pod okem?“

„Ne. Když jsi přišel, tak jsi bouli ani monokl ještě neměl.“

Přijde chlapeček do hospody, sedne si ke stolu a říká servírce:
„Dvě deci červenýho…“

„A kolik ti je, chlapečku?“

„Osum.“

„A to by ti nestačil džus?“

„No, stačil, ale chybějí mi dvě koruny.“

Malá Monika povídá mamince:
„Pepíček mi dnes pořád sahal na ruku, ale já pokaždé ucukla.“

„To jsi udělala moc dobře. A co on na to?!!

„Nic, zůstal v tom bazénu, kam spadnul, a utopil se.“

Přijmou do firmy nového zaměstnance a mistr si ho vezme do parády:
„Tady máš koště, mladej, a jdi zamést halu.“

„Ale já jsem inženýr!“

„Aha…“ škrábe se mistr na hlavě, „tak já ti to tedy ukážu.“

„Tati, potřeboval bych nový hard disk.“

„A kouzelné slovíčko?“

„Kurva, všechno je dneska zaheslovaný!“

Milenci byli v kině. Film samý sex.
Když vyšli z kina, on říká: „Kdyby film trval ještě pět minut, byl bych ti ho dal do ruky!“

„Takže to nebyl tvůj?“

„Maminko, náš tatínek žije dvojím životem?“ ptá se malý Pepíček.

„Co tě to napadlo?“

„Protože během dne mu říkáš ty budižkničemu a v noci stále opakuješ ty můj supermane.“

Zmlácená žena u doktora:
„Pane doktore, manžel je strašně hodnej, ale jednou za čtrnáct dní vyrazí s kamarádama na pivo a pokaždé, když se vrátí opilej, tak mě šíleně zmlátí.“

Doktor: „Opravdu vás zbije pokaždé?“

„Opravdu pokaždé.“

„Fajn, předepíšu vám heřmánkový čaj, a jakmile vezme manžel za kliku, začněte čaj kloktat.“

Po čtrnácti dnech: „Pane doktore, ten heřmánek opravdu zabírá. Kloktala jsem a manžel si mě ani nevšimnul.“

Doktor na to: „Já tušil, že bude stačit držet hubu.“

Přijde Pepíček domů a babička se ho ptá:
„Pepíčku, co jste dělali ve škole?“
„Pokusy s výbušnými látkami.“
„A co budete dělat ve škole zítra?“
„V jaké škole, babi?“

Přijde Ostravák s manželkou do obchodu v Praze a vybírají lednici.
Když si vyberou, přijdou za prodavačem a Ostravák povídá: „Fofrem mi zabal tu calexku, pičo.“

Prodavač balí calexku a přitom se ptá: „Vy jste z Ostravy, že?“

Ostravák: „Jasně, jak jsi to poznal?“

Prodavač: „No podle té piči.“

Ostravák se otočí na manželku a říká: „Sem ti říkal, abys zustala doma.“

Zasněženou Sibiří se ženou saně pronásledované smečkou vlků.
V saních sedí Američan, Němec, Rus a Čech.

Rus najednou popadne Amíka a se slovy „To máš za Hirošimu!“ ho vyhodí ze saní.

Vlci ho rozsápou, chvíli je to zdrží, ale brzy jsou zase za saněmi.

Pak chytí Rus Němce, řekne „Patří ti to, ty fašisto!“ a vyšoupne ho do sněhu.

Když už se vlci sápou na saně, vytáhne Rus kalašnikov a všechny je postřílí.

Čech se nechápavě ptá: „Proč jsi to neudělal hned?“

Nato Rus vytáhne láhev vodky, nabídne mu a povídá: „Pro čtyři málo a samotnému nechutná…“

text **JIŘÍ BABORSKÝ** foto **FIAT**

Pusťte léto dovnitř

Letos nám sluníčko přeje a byla by škoda se mu bránit. Takže svršky dolů a do ulic! Stydlivější povahy se mohou omezit jen na auto. Hitem letošní sezony je moderní reinkarnace **Fiatu 124 Spider**. *Za nevelké peníze nadělá spoustu radosti.*

Kabriolet patří k povinné letní výbavě automobilového nadšence stejně jako plavky. Necháme-li stranou ultimativní srdcaře, tak pro většinu z nás je otevřená kára příjemný rozmar a sezonní záležitost. V takovém případě člověk vybírá především srdcem, ale co si budeme povídat, také rád ušetří. Tak jsme se rozhlíželi, jak si zpříjemnit léto a finančně nevykrvácet. Odpověď jsme našli u Fiatu, který nasadil akční ceny na 124 Spider a učinil z něj nejdostupnější plně otevřené auto letošního léta. Za 614 300 Kč můžete brázdit krajinu s větrem ve vlasech a mnout si ruce, že proti těm, co nakoupili loni, jste ušetřili sto tisíc i víc. A abychom byli exaktní, když to má dvě sedadla, neříkáme tomu kabriolet, ale roadster…

I když může nizoučký spider s dlouhou přídí působit jako kus auta, je docela kompaktní a uvnitř je to spartánský sporťák se vším, co k tomu patří. Takže do něj nenastupujete, ale spíš si jej oblékáte jako přiléhavý dres. S úzkými sedadly je potřeba se trochu sžít, stejně jako s rámem okna kousek od hlavy. Člověk si ale na ten pocit souznění rychle zvykne a každé jiné auto mu najednou připadá strašně neosobní a tak nějak vzdálené. K roadsterům tohoto ražení patří také minimum odkládacích prostor, takže co můžeme, dáváme do kufru, jehož velikost naopak docela překvapí.

Úhledná a poctivě působící palubní deska je nám nějak povědomá. Už to máme – Mazda MX-5. Vždyť Fiat přece v zájmu

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Fiat 124 Spider

Benzinový **přeplňovaný čtyřválec 1,4 l**
Výkon **103 kW** (**140 koní**)
Točivý moment **240 Nm**
Pohon **zadních kol**
Manuální **šestistupňová** převodovka
Zrychlení 0–100 km/h **7,5 s**
Maximální rychlost **215 km/h**
Spotřeba **6,4 l/100 km**
Základní cena **614 300 Kč**

vývojových úspor spojil síly s Japonci a za základ svého spideru použil ikonu lidových roadsterů. Ale byla by chyba si myslet, že Italové zapojili do práce jen vlastní designéry. Pod kapotou najdeme přeplňovanou fiatí čtrnáctistovku a také podvozek naladěný podle vlastního vkusu.

Výkon 140 koní stačí lehkému sporťáčku k pěkně svižnému poklusu, navíc naladění motoru nemá daleko ke starým dobrým atmosférickým jednotkám, které jsou řidiči-požitkáři tolik favorizované. Spider se totiž z nízkých otáček rozbíhá suverénně, nicméně nijak výbušně, aby ve středním pásmu otáček nabral dech a před zásahem omezovače se ještě hecnul a překvapil vás příjemnou špičkou. Navíc je motor krásně pružný, takže jsme si na okreskách bohatě vystačili s trojkou a čtyřkou, které nám zajistily dostatek zábavy ve velmi širokém rychlostním intervalu. Mrštnost je spideru se zadním pohonem vlastní, k tomu připočtěte intenzivní zpětnou vazbu a bezprostřední kontakt s okolním světem a věřte nám, že se vám nebude chtít vystupovat déle než na kafe a zmrzlinu.

Asi největším překvapením italského letního stroje je ale pohodlí. I když se tváří jako čistokrevné sportovní autíčko,

Z bočního pohledu je dobře patrné, že posádka sedí až ve druhé polovině délky auta, což spolu se zadním pohonem dává jízdě správný sportovní náboj. V interiéru sice chybějí odkládací prostory, zato výbava je bohatá.

124 podruhé

Novodobý spider si půjčil číselné označení a charakteristický výraz přídě od modelu **124 Sport Spider** z let **1966 až 1985**. Design navrhlo známé studio Pininfarina, které se v posledních třech letech ujalo i výroby, když samotný Fiat produkci ukončil.

podvozek se měkce přenáší přes díry i boule a za cenu větších, nicméně bezpečných náklonů dokonale žehlí i silnice, na kterých by z vás většina podobných dravečků vytřásla duši. Naprosto dokonale se tedy fiátek hodí i k uvolněnému courání krajinou, což jsme si ve výsledku užili úplně stejně jako pasáž rychlých serpentin.

Upravenými slovy filmového klasika: tento způsob léta zdá se nám poněkud šťastným…

Bodnutý štírem

„Naše auta musejí být malá a ‚zlá' jako štír," říkával **Karl Abarth**. Jeho firma stavěla úspěšné závodní speciály převážně na základech fiatů. Dnes má pod křídly samotné automobilky na starosti nejen sportovní aktivity, ale také vývoj ostrých verzí produkčních vozů. **Abarth 124 Spider** posílil o 30 koní a komplexně vyladěný podvozek nabízí pro dravou jízdu nepostradatelný samosvorný diferenciál. Výjimečnost vrcholné verze podtrhuje interiér zušlechtěný luxusními materiály a bojové zbarvení.

Hvězda Vaší rodiny

Jeden rád plave, druhý raději jezdí na kole, ale všichni nejraději trávíme čas se svojí rodinou. Vůz Mercedes-Benz Vám proto poskytne dostatek prostoru, aby se v něm všichni členové rodiny na společných výpravách cítili pohodlně. Kromě cenového zvýhodnění Vám nabízíme i 4x servisní prohlídku a ALU zimní kola 205/65 R16. Ta zvláště oceníte při zimních radovánkách. A celoročně Vám výlety zpříjemní rádio Audio 40 s navigací a vyhřívaná sedadla řidiče a spolujezdce. Pro opravdu komfortní prožitek z jízdy Vám nabízíme v tomto balíčku i převodovku 7G-Tronic a parkovacího asistenta.

Mercedes-Benz Vito. Spotřeba paliva (město / mimo město / kombinovaná): 8,5–6,7 / 6,0–5,1 / 6,6–5,8 l/100 km; hodnota emisí CO_2 (město / mimo město / kombinovaná): 223–176 / 158–135 / 174–153 g/km. Hodnoty se nevztahují na konkrétní model vozidla a nejsou součástí specifické nabídky. Slouží pouze účelům srovnání jednotlivých typů vozidel. Foto je ilustrační.

Akční model
Vito Family
(celková cena bez DPH)

775 000 Kč

Cena s DPH 937 750 Kč

S akčním modelem
ušetříte
347 918 Kč
(420 980 Kč s DPH) **bez DPH**

Mercedes-Benz
Vans. Born to run.

M 3000, a.s., Šaldova 36, 186 00 Praha 8 – Karlín, tel.: 222 896 111, **www.m3000.cz**

BEXIE WILLIAMS

*Atraktivní britskou modelku **Bexie** nafotil Peter Jirmann na černé vulkanické pláži ostrova Bali. Proč právě tam?*

Kdysi jsem se objevovala na třetí straně bulvárních novin (řada zpěvaček, modelek a hereček z tohoto prestižního místa odstartovala slušnou kariéru – pozn. red.), ale postupně jsem se dostala na obálky několika skvělých a známých časopisů. Pracovala jsem i jako hosteska v ringu MMA. A taky jsem byla Bunny! Teď trávím dny cvičením v posilovně, surfuji, dělám trošku i pole dancing. Jinak trávím čas s přáteli, vyhřívám se na sluníčku a procházím se po plážích se svými štěňátky. Vždycky jsem snila o tom, že se přestěhuji na Bali. To místo má v sobě obrovskou energii. Je to rajský ostrov s perfektním klimatem – a navíc jsou mé ostatní prázdninové destinace mnohem blíž. Líbí se mi, že stačí dvě hodiny letu a jsem v dalším tropickém ráji. Proč ne, když se ráda potápím. Tento ostrov mě vždy něčím překvapí. Teď se chystám na ostrovy ve Francouzské Polynésii. Tak ahoj!

Bexie Williams najdete na instagramu jako @dixie769

FOTO **PETER JIRMANN**

Rebuy STARS

OTEVŘENO 24/7

REBUY STARS

CASINO SAVARIN

NA PŘÍKOPĚ 10, PRAHA 1

ČESKÁ HISTORIE, ČESKÁ ZÁBAVA, ČESKÉ CASINO

TRADICE OD ROKU 1905

ŽIVÁ RULETA S KRUPIÉREM • BLACK JACK • POKER • CASH GAME • VLT

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost.
Zákaz účasti na hazardní hře osobám mladším 18 let.

Mercedes-Benz Prague FashionWeek

SS19

31/8 – 7/9/2018

Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

#MBPFW, MBPFW.COM, FACEBOOK.COM/MBPFW, INSTAGRAM.COM/MBPFW

@MBPFW

Mercedes-Benz Prague Fashion Week

#MBPFW SS19 Program

Pátek 31/8

20:00–22:00
MUMM & MBPFW PARTY curated by HARPER'S BAZAAR
na speciální pozvánky
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

22:00–05:00
ADDICT #14 BY NobodyListen
vstupenky na místě
lokace: Výstaviště Praha – Křižíkův pavilon D, U Výstaviště 1/20, Praha 7

Sobota 1/9

MÓDNÍ PŘEHLÍDKY SS19
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

13:00
UMPRUM: ATELIÉR DESIGNU ODĚVU A OBUVI / BFGU

15:00
ADAM KOST / DOMINIKA KOZÁKOVÁ

18:00
ArtEZ, THE ALUMNI SHOW supported by DOLCE VITA (NL) / NEHERA by BLACKOUT. THERAPY

21:00
MICHAEL KOVACIK / TEREZA VU. supported by PLAYBOY

22:00–04:00
PAPER DISCO BY BLUE PAPER
vstup volný
lokace: GROOVEBAR, Voršilská 142/6, Praha 1

Neděle 2/9

MÓDNÍ PŘEHLÍDKY SS19
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

15:00
UTB ZLÍN: ATELIÉR DESIGNU ODĚVU / ALTER ERA

18:00
BLAŽEK

20:00
LAFORMELA

21:30
LAFORMELA
na speciální pozvánky

Pondělí 3/9

11:00–15:00
#jetovtobě FUTURE FASHION WORKSHOP powered by VODAFONE
vstup po předchozí registraci
lokace: MatériO Prague, Říčanova 19, Praha 6

15:00–18:00
H&M STUDIO FW18
na speciální pozvánky
lokace: specifikováno na pozvánce

MÓDNÍ PŘEHLÍDKY SS19

18:00
ZUZANA KUBÍČKOVÁ
na speciální pozvánky
lokace: Galerie Rudolfinum, Alšovo nábřeží 79/12, Praha 1

20:00
JAN CERNY supported by ESQUIRE & DOUGLAS
vstup volný
lokace: Letenská pláň, Praha 7

20:30–23:00
THE ART OF SWISSDENT COCKTAIL
na speciální pozvánky
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

21:00
ESQUIRE BACKSTAGE DRINKS WITH JAN CERNY & DOUGLAS
na speciální pozvánky
lokace: City Parking Letná – podzemní parkoviště, Praha 7

Úterý 4/9

MÓDNÍ PŘEHLÍDKY SS19
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

14:00
LUKÁŠ KRNÁČ, VIVIEN BABICOVÁ, KRISTÝNA COUFALOVÁ / VAN GRAAF JUNIOR TALENT CARD 2018: MARTIN KOHOUT

17:00
IMRECZEOVA / DENISA NOVÁ, DNB

19:00
MERCEDES-BENZ presents OUTSIDERS DIVISION (ES) / PAVEL BREJCHA

21:00
CHATTY supported by ELLE

18:00–21:00
BEATA RAJSKÁ COCKTAIL představení kolekce podzim/zima 2018
na speciální pozvánky
lokace: butik Beata Rajská, Dlouhá 3, Praha 1

Středa 5/9

13:00–17:00
RE-SEE SHOWROOM supported by NESPRESSO & ELLE
vstup volný
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

19:00–22:00
ELLE & MBPFW PARTY
na speciální pozvánky
lokace: Clam-Gallasův palác, Linhartská 3, Praha 1

19:00–22:00
DIESEL: ONLY THE BRAVE STREET PARTY
na speciální pozvánky
lokace: Diesel Flagship Store, Pařížská 28, Praha 1

Čtvrtek 6/9

14:00–17:00
SUSTAINABLE WOMAN BY LINDEX
na speciální pozvánky
lokace: Lindex showroom, Truhlářská 13, Praha 1

17:00–19:00
KOCKTAIL WITH KARL. představení kolekce KARL LAGERFELD podzim/zima 2018
na speciální pozvánky
lokace: Nákupní galerie Myslbek, Na Příkopě 19–21, Praha 1

19:00–21:00
AEROFILMS & ELLE: PREMIÉRA FILMU MCQUEEN
vstupenky v předprodeji
lokace: Kino Světozor, Vodičkova 41, Praha 1

Pátek 7/9

18:00–22:00
THE BRANDS & MBPFW: CLOSING PARTY
na speciální pozvánky
lokace: The Brands, Široká 20, Praha 1

Probíhající eventy

24/8 – 14/9
9:00–20:00
CZECH DESIGNERS MARKET BY BIBLOO
vstup volný
lokace: Bibloo concept store OD Kotva, nám. Republiky 656/8, Praha 1

6–15/9
NADACE TEREZY MAXOVÉ – TERIBEAR HÝBE PRAHOU
vstupenky na místě
lokace: Vrch Vítkov, v blízkosti Národního památníku na Vítkově, Praha 3

1/9
2/9
4/9
CINEMA NONLINEAR
vstup volný
lokace: Clam-Gallasův palác – nádvoří, Linhartská 3, Praha 1

Foto: MBFW, Mojmír Bureš

Mercedes-Benz Prague FashionWeek

Zlepšení nezná hranic.

Nový sedan Třídy C překoná váš nejlepší čas. Ale budete-li chtít, hned si můžete zlepšit náladu se systémem Energizing Comfort. Díky široké škále nastavení dokáže stimulovat vaše smysly, a pomůže vám tak znovu najít vnitřní rovnováhu. Stačí jen stisknout tlačítko. Nikdy (se) nepřestávejte zlepšovat.

Mercedes-Benz Třída C, kombinovaná spotřeba 4,1–9,8 l / 100 km, kombinované emise CO_2 111–219 g/km. Hodnoty emisí CO_2 byly naměřeny a jsou uváděny v souladu se směrnicí 1999/94/ES. Údaje se nevztahují na konkrétní vozidlo a nejsou součástí nabídky, slouží pouze pro porovnání s jednotlivými typy vozidel. Foto je pouze ilustrativní.

text **PETR BOŠNAKOV** foto **PROFIMEDIA.CZ, ARCHIV**

Zdanění církevních restitucí: SVĚTLO NA KONCI „TUNELU”?

Zdanit církevní restituce, či ne? To je, oč tu v poslední době běží. Na jedné straně každoroční příspěvek kolem 400 milionů korun do státního rozpočtu po dobu několika desetiletí. Na straně druhé zákon zavazující mnoho dalších vlád prosazený silou za velmi neobvyklých okolností.

Na úvod není od věci říci, že boj s církvemi, především s církví římskokatolickou, není výhradně záležitostí neúspěšného budování rozvinuté socialistické společnosti. Přestože měli komunisté na devastaci církví i jejich majetku největší podíl, boj s klérem začal už císař Josef II. Osvícený panovník, který na trůnu vystřídal císařovnu Marii Terezii, se vymezoval především vůči klášterům, ve kterých spatřoval „mrtvý lidský kapitál“. Kromě toho nesl s nelibostí, že církve jsou řízeny ze zahraničí. V roce 1871 Josef II. klášterům zakázal přijímat novice, řeholníky cizího původu rovnou vyhnal ze země. O rok později zrušil 700 klášterů, o kterých usoudil, že neslouží potřebám lidu.

K odebrání části církevního majetku došlo i v roce 1919 prostřednictvím pozemkového zákona. Přesto nakonec římskokatolické církvi zůstalo 84 procent zabrané půdy. Pak přišly čtyři desítky let vlády komunismu. Během té doby přišly církve o 2500 budov, 175 000 hektarů lesa a 25 000 hektarů orné půdy. Stát se „recipročně“ zavázal církve financovat.

Ticho před bouří

Vzápětí po listopadu 1989 začali politici a církevní hodnostáři tehdejšího Československa pracovat na zjednání nápravy. V červenci 1990 byl přijat výčtový zákon, církvím bylo navráceno 200 budov, především kláštery. Zákon o úplné církevní restituci však nakonec parlamentem neprošel. Jednobarevná vláda ČSSD premiéra Miloše Zemana (1998–2002), po celou dobu tolerovaná ODS, přišla s nápadem vytvořit fond, do kterého by byl církevní majetek vložen, z výnosů by pak byl hrazen provoz církví. Ani toto řešení se nedočkalo nezbytné podpory.

Za dalších vlád ČSSD (Špidla, Gross, Paroubek) se toho v letech 2002–2006 na poli církevních restitucí moc neudálo. Stejně jako za první vlády Mirka Topolánka. Druhá Topolánkova koaliční vláda (2007–2009, ODS, KDU-ČSL a Strana zelených) podporovaná přeběhlíky z ČSSD Melčákem a Pohankou protlačila do parlamentu další zákon. V něm navrhovala navrácení třetiny církevního majetku, zbytek v hodnotě 83 miliard korun by stát splácel dalších šedesát let. Zákon opět neprošel.

Zapomeňme na konsenzus

V předčasných volbách v létě 2010 sice vyhrála ČSSD Jiřího Paroubka, strana ale neměla potřebný koaliční potenciál. V důsledku toho vznikla koalice složená premiérem ODS Petrem Nečasem, jejíž součástí byly nově vzniklé politické subjekty TOP 09 a Věci veřejné. Koalice disponovala na české poměry neskutečnou silou 118 hlasů. Pravda, ve sněmovně sice poprvé chyběli lidovci, jejich místo bojovníků za církevní restituce však zaujala TOP 09 v čele s faktickým vůdcem, bývalým předsedou KDU-ČSL Miroslavem Kalouskem.

Stačilo však málo, aby se koalice začala drolit, Věci veřejné zažily poločas rozpadu. Součástí koalice se stala poprvé v historii českého parlamentarismu strana, kterou nikdo nevolil. Jednalo se o přeběhlíky z VV v čele s mimořádně ambiciózní Karolínou Peake, strana si dala jméno LIDEM. Spolu s ODS a TOP 09 měla vláda nejkřehčí možnou většinu 101 hlasů.

Prvního hlasování o zákonu o církevních restitucích se v pátek 13. července 2012 zúčastnilo 182 poslanců, koalice slavila díky 93 hlasům vítězství. Hlasování bylo dramatické, dalo zapomenout na to, že na stěžejních zákonech zavazujících další generace by měl panovat široký konsenzus. Ve chvíli schválení bylo ale všem aktérům jasné, že levicový Senát shodí zákon ze stolu. Koalice pak bude potřebovat k přehlasování senátního veta hlasy všech 101 poslanců.

Pátek třináctého...

Pro lepší pochopení dnešního stavu věcí několik pamětihodných událostí spojených s restitučním pátkem třináctého. Poslanecká sněmovna měla ve vedení pouze dvě osoby, předsedkyni Miroslavu Němcovou (ODS) a místopředsedu Lubomíra Zaorálka (ČSSD). Kateřina Klasnová (VV) se kvůli vystoupení hnutí z koalice tohoto postu vzdala. Totéž učinila Vlasta Parkanová (TOP 09), politická rutinérka však byla k tomu kroku víceméně donucena, když byla kvůli kauze dopravních vojenských letounů CASA vydána Poslaneckou sněmovnou k trestnímu stíhání. David Rath, ještě nedávno největší rétorická hvězda ČSSD, pro změnu kroutil vazbu v Litoměřicích.

PODLE VÝZKUMU SPOLEČNOSTI PEW RESEARCH CENTRUM 66 PROCENT OBYVATEL NAŠÍ VLASTI NEVĚŘÍ V BOHA, 72 PROCENT SE NEIDENTIFIKUJE S ŽÁDNÝM NÁBOŽENSTVÍM, 25 PROCENT SE HLÁSÍ K ATEISMU. MNOHEM VÍC NEŽ V BOHA VĚŘÍ ČESKÁ A MORAVSKÁ POPULACE V OSUD A ZÁZRAKY.

Hned na počátku jednání o církevních restitucích (asi v 16.30) prošel návrh tehdejšího šéfa poslanců za ODS Zbyňka Stanjury, podle kterého se může jednat prakticky až do rána. Naopak komunisté se svou touhou hlasovat po jménech neuspěli. Kolem osmnácté hodiny znovu zabodoval Zbyněk Stanjura s návrhem, aby každý z poslanců směl vystoupit maximálně dvakrát a ne déle než deset minut. Sveřepý komunista Grebeníček chtěl jednat po 17. listopadu. Měl smůlu. Trestně stíhaný poslanec Otto Chaloupka (VV) sdělil poslancům, že v USA našli tři tunely, zatímco Kateřina Klasnová slíbila předčítat bibli. Její manžel a faktický vládce Věcí veřejných Vít Bárta se nechal slyšet, že církve dostanou špinavý peníz Miroslava Kalouska a Miroslavu Němcovou pak nazval premiérkou. Nakonec úderem půlnoci slavila koalice vítězství.

Dolní komora Parlamentu tak přijala zákon, na jehož základě dostanou církve majetek v hodnotě 75 miliard korun. Kromě toho během třiceti let vyplatí stát církvím 59 miliard korun jako náhradu za nevydaný majetek, navíc zvýšených o inflaci. Během sedmnácti let se pak bude církvím snižovat příspěvek na podporu činnosti až na nulu.

Účel světí prostředky

Senát podle očekávání zákon vetoval. Jednání mělo na poměry horní komory bouřlivý průběh, padala slova o zloději. Senátoři za TOP 09 a ODS byli obviněni z obstrukcí s cílem dosáhnout marné doby, po které nebude možno zákon zamítnout a vrátit do Poslanecké sněmovny. Nakonec 44 ze 77 senátorů zákon neschválilo. Koalice musela proto dát kvůli prosazení zákona dohromady 101 hlasů.

Nakonec se tak sedmého listopadu 2012 skutečně stalo, vládní strany zákon prosadily 102 hlasy. Ještě předtím navrhoval bývalý premiér a předseda ČSSD Jiří Paroubek, v té době předseda silně marginální, dnes už neexistující strany LEV 21, aby o restitucích rozhodovalo referendum. Návrh z kategorie utopických neprošel. Před hlasováním se pak sebrali poslanci levice plus podstatná část zákonodárců hnutí Věcí veřejných a na protest opustili jednací sál. Proti hlasoval bývalý člen ODS Radim Fiala, dnešní pravá ruka předsedy SPD Tomia Okamury.

Podstatně zajímavější postavou byl poslanec za ODS Roman Pekárek. Do sněmovny se dostal před hlasováním, když nahradil jednoho z rebelujících poslanců nejsilnější vládní strany Ivana Fuksu. Na celé věci by nebylo nic podivného, kdyby se Roman Pekárek nezapsal do dějin české politiky jako první pravomocně odsouzený poslanec. Když splnil koaliční povinnost, nastoupil v únoru 2013 do vězení, kde si odseděl polovinu z původního pětiletého trestu za korupci. Koalici hlas usvědčeného korupčníka nevadil, účel světil prostředky.

Nikoli restituce, ale dotace...

Naděje odpůrců zákona o církevních restitucích se pak upíraly k osobě prezidenta Václava Klause, který dával zřetelně na-

jevo, že se s jeho zněním vůbec neztotožňuje. Prezident však nakonec zvolil šalamounské řešení. Zákon nepodepsal, ani nevetoval. Nestandardní krok zdůvodnil snahou nevyostřovat vztahy na politické scéně. Předsedkyni sněmovny Miroslavě Němcové (ODS) v dopise vysvětlil, že nepodepsání zákona je „výsledkem distancování se od zpracování tohoto zákona, který připravila a přijala dnešní vláda a vládní koalice“. A je přesvědčen o tom, že „zákon v podobě, jak byl přijat, nastoluje nerovné podmínky v přístupu státu k otázce restitucí a nápravy křivd minulosti mezi církvemi a náboženskými společnostmi a všemi ostatními subjekty, ať jsou jimi fyzické, či právnické osoby, a to tak, že církve na rozdíl od ostatních zvýhodňuje“. Prezident Václav Klaus neopomenul skutečnost, že finanční prostředky získají na základě zákona i církve, jichž se zabrání majetku komunistickým režimem nijak netýká. „Finanční prostředky získají i církve, které vznikly až v posledních desetiletích. To dokazuje, že zákon není restitucí, ale dotací,“ řekl prezident České republiky.

V březnu 2013 vynesl Ústavní soud verdikt, kterým odmítl návrh ČSSD na zrušení zákona. Stalo se tak vzhledem k nepříslušnosti Ústavního soudu.

ČSSD vrací úder

Sociální demokracie dostala poměrně záhy možnost vrátit restituční úder. Za dramatických a dosud ne zcela vyjasněných okolností padla v létě 2013 vláda Petra Nečase. Církevní restituce se tak staly velkým předvolebním tématem. Mezitím strana LIDEM zmizela v propadlišti politických dějin, TOP 09 a ODS se k silou protlačenému kontroverznímu zákonu nehlásily. Nebylo se čemu divit, zdaleka ne všichni členové ODS se se zněním zákona ztotožňovali. Ostatně názor otce-zakladatele Václava Klause byl toho důkazem.

ČSSD se chopila příležitosti. Její předseda Bohuslav Sobotka v rozhovoru pro iDnes v říjnu 2013 pravil, že je nezbytné sednout si s církvemi k jednacímu stolu a mluvit o rozsahu náhrad za nevydaný majetek. A rovněž si popovídat o tom, jak snížit rozsah náhrad tak, aby co nejméně ovlivnil státní rozpočet. Billboardy ČSSD pak vysvětlovaly voličům, jak ODS a TOP 09 chtějí darovat církvím 134 miliard.

Je nesporné, že se problematika církevních restitucí podílela na sice neslavném, ale přece jen vítězném volebním podzimu roku 2013. A Bohuslav Sobotka po zvládnutí lánského puče vyjednal koalici s ANO a do Poslanecké sněmovny navrátivší se KDU-ČSL. Tradičně nejslabší lidovci pak „silou“ volebního výsledku 6,78 procenta nepřipustili byť jen náznak vyjednávání o církevních restitucích. Přesto dal Bohuslav Sobotka dohromady tým pro církevní restituce, ve kterém chtěl mít vedle ministra financí Andreje Babiše (ANO) a šéfa rezortu vnitra Chovance (ČSSD) rovněž lidovecké ministry zemědělství Mariana Jurečku a kultury Daniela Hermana. Za čtyři měsíce si postěžoval, že koaliční partneři odmítli jednat s ČSSD na vládní úrovni, čímž jednání zkrachovala. Když pak v červnu 2016 přišel s možným zdaněním restitucí jeho stranický souputník a hejtman Jihočeského kraje Jiří Zimola, hodnotil premiér snahy jednoho z lánských pučistů jako snahy získat body v předvolebním klání.

Není metr jako metr

Jak ukázaly loňské volby, zatímco lidovcům sveřepá a úspěšná snaha zablokovat restituce příliš nepomohla, ČSSD utrpěla kvůli svému postoji k této problematice totální debakl. Proto je zdanění církevních restitucí jako politicky velmi vděčné téma znovu na stole. Premiér Andrej Babiš a další stoupenci tohoto kroku poukazují na skutečnost, že podle zákona vychází průměrná cena církevní zemědělské půdy na 44,40 Kč za metr čtvereční, u lesů se jedná o 27,70 koruny. Podle Českého statistického úřadu se průměrná cena zemědělské půdy pohybuje v hodnotě 7,5 koruny za metr čtvereční, přičemž může dosáhnout maximální hodnoty 14 korun. Průměrná cena lesních pozemků byla podle ČSÚ variabilní, pohybovala se v rozmezí 1–10 korun za metr čtvereční. Stoupenci církevních restitucí argumentují, nikoli nelogicky tím, že během let a desetiletí se z části zemědělské půdy staly parcely a jejich cena tak mnohonásobně narostla.

Především pro katolickou církev a v této chvíli nejspíš menšinovou část politického spektra se každá zmínka o případném zdanění církevních restitucí rovná červenému hadru před býkem. Na národní konsenzus je nutno zapomenout.

Čekání na zázrak

Podle výzkumu společnosti Pew Research Centrum 66 procent obyvatel naší vlasti nevěří v Boha, 72 procent se neidentifikuje s žádným náboženstvím, 25 procent se hlásí k ateismu. Mnohem víc než v Boha věří česká a moravská populace v osud a zázraky.

Už z tohoto výčtu je zřejmé, že na rozdíl například od sousedního Polska se církev v Česku netěší velké oblibě. Církevní restituce, přesněji řečeno systematické zdůrazňování toho, jak jistá část politického spektra touží vrátit do státní kasy prostřednictvím jejich zdanění ročně kolem 400 milionů korun, představují silnou politickou kartu. Zvlášť v časech permanentního volebního období. A tuto kartu je potřeba hrát i s tím, že se nakonec do hry přece jen vloží Ústavní soud, který podle všech předpokladů rozhodne ve prospěch původního řešení. Na druhou stranu, proč to nezkusit. Zázraky se občas dějí.

text **KAREL TOMÁŠ** foto **PROFIMEDIA.CZ**

BLOOP

ZPŮSOBILA NEJPODIVNĚJŠÍ ZVUK NA ZEMI OBŘÍ KRAKATICE, NEBO STOMETROVÁ VELRYBA?

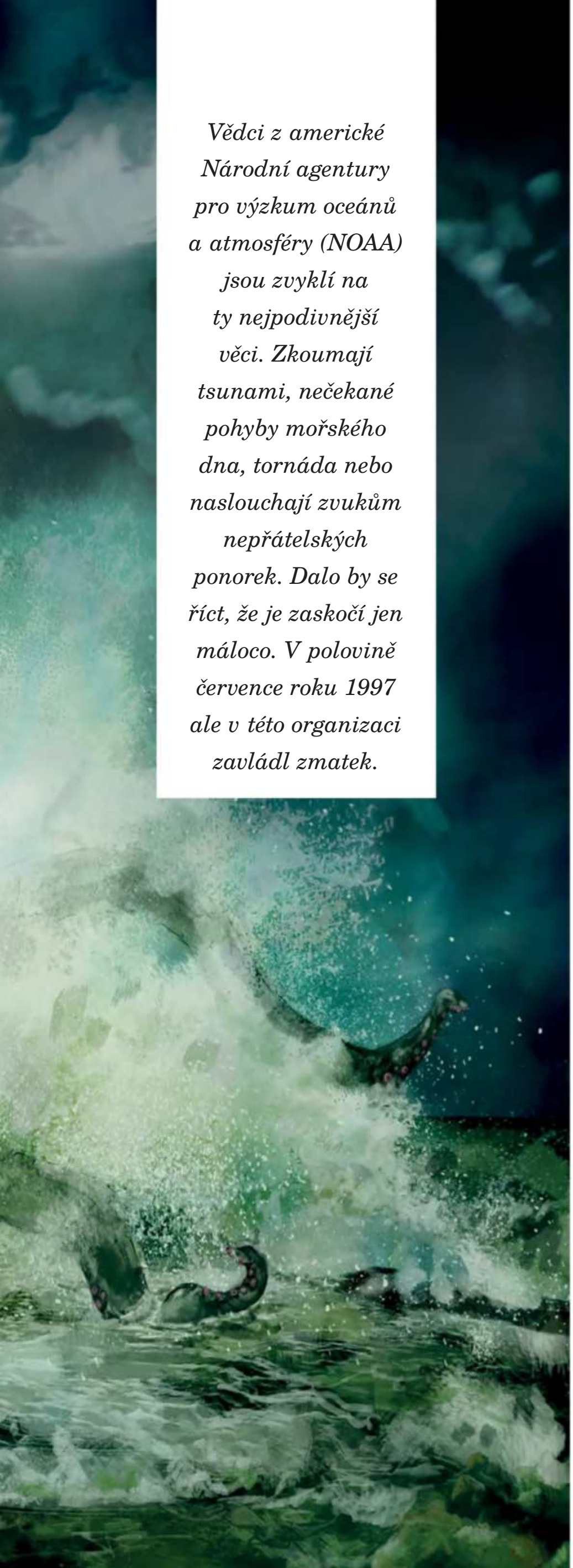

Vědci z americké Národní agentury pro výzkum oceánů a atmosféry (NOAA) jsou zvyklí na ty nejpodivnější věci. Zkoumají tsunami, nečekané pohyby mořského dna, tornáda nebo naslouchají zvukům nepřátelských ponorek. Dalo by se říct, že je zaskočí jen máloco. V polovině července roku 1997 ale v této organizaci zavládl zmatek.

NOAA provozuje mimo jiné hustou síť specializovaných bójí vybavených špičkovými senzory. Je rozmístěna po Atlantském a Tichém oceánu; původně vznikla, aby zaznamenávala zvuky ruských ponorek. Každý typ takového plavidla vydává specifický zvuk, který mohou bóje zachytit a většinou také identifikovat. Jenže zvuk, který se z reproduktorů ozval během horkého léta roku 1997, byl neznámý.

Ozýval se z naslouchacích zařízení opakovaně, ale nikdy ne pravidelně – vědcům se nepodařilo vysledovat žádnou zákonitost. Místo, odkud doslova řval, zachytilo rovnou několik bójí, takže nemohlo jít o poruchu některého ze senzorů.

Zvuk pocházel z velkých hloubek, z pásma, jemuž se vyhýbají i ponorky, nejsou tam žádné geologické útvary a téměř nic tam nežije. Expertní odhady popsaly, že vznikl v Tichém oceánu asi 1750 kilometrů od pobřeží Chile, kde je moře hluboké až 4500 metrů. A nejsou tu ani žádné ostrovy, ani lidské osídlení.

Zní to záhadně? Ještě mnohem podivnější je fakt, že frekvence zvuku neodpovídala ničemu vyrobenému člověkem – naopak v něčem připomínala zvuky, které vydávají zvířata, velcí obyvatelé světových oceánů. Problém je, že tento zvuk byl mnohem, mnohem silnější než cokoliv, co dokážou vytvořit zvuková ústrojí čehokoliv, co po naší planetě kdy plavalo.

Síť, která naslouchá oceánům

Když se poprvé v novinách a časopisech (tehdy ještě neexistoval internet v dnešní podobě) objevily informace o bloopu, většina čtenářů čekala, že se brzy ozvou desítky skeptických vědců, kteří upozorní na mechanické nedostatky naslouchacího zařízení, vysvětlí, že šlo jen o šum nebo o špatnou interpretaci dat. Kupodivu se nic takového neobjevilo a vědci zachovávali mlčení.

Síť bójí, která bloop odhalila, je totiž jedním z vůbec nejlépe zabezpečených a nejvíc „blbuvzdorných“ technických zařízení na planetě. Vznikla v šedesátých letech dvacátého století, na vrcholu studené války. Tehdy obě supervelmoci operovaly s flotilami jaderných i klasických ponorek, které se pokoušely vymanévrovat ty nepřátelské. Pod hladinou se tak odehrávaly na povrchu neviditelné šachové partie spojené s přesuny celých ponorkových svazů i jednotlivých plavidel. Rusové i Američani se tak navzájem testovali a zkoušeli svou techniku.

V šedesátých letech proto americké námořnictvo přišlo s projektem SOSUS, gigantickou sítí naslouchacích bójí, které byly pro ponorky i povrchové lodě téměř neviditelné, ale současně slyšely vše, co v oceánech šplouchlo. Díky množství bójí se dalo nejen s velkou přesností určit, které typy lodí zrovna oblastí proplouvají, ale také jejich přesné umístění.

Jediný problém působila velká zvířata. Oceán je totiž plný zvuků a někteří mořští živočichové jsou pořádně uřvaní. Týká se to zejména velryb, jejichž písně a výkřiky se ve vodě nesou na desítky a někdy i stovky kilometrů. Vojáci byli zpočátku hlasy moře zmatení, ale pak vytvořili první databáze, v nichž tyto zvuky definovali.

Když pádem sovětského impéria studená válka skončila, nikdo nevěděl, co si s touto sítí počít, než si její význam uvědomili vědci z NOAA. Požádali o její převod na sebe a od poloviny devadesátých let díky ní slyší všechno, co se v oceánech děje. Vše je v této síti s vojenskou pečlivostí několikanásobně jištěno, takže není možné, aby byl bloop jen nějaká porucha. Ale co by mohlo být jeho původcem? To je mnohem větší záhada…

Nejhlasitější velryba světa, nebo obří krakatice?

Bloop má několik zvláštních vlastností. Jednak je to jeho hlasitost, jednak to, jak nízká je jeho vlnová délka (je tedy velmi hluboký), a především to, že je modulovaný. Není tedy celou dobu stejný, ale mění se. To znamená, že nemůže jít o něco, jako je třeba sesuv mořského dna nebo zemětřesení, naopak to připomíná zvuky, které vydávají živí tvorové.

Zvuk ale současně zaznamenaly senzory vzdálené 4500 kilometrů, to znamená, že musel být silný. Existuje nějaký tvor, jehož hlas by se mohl nést na takovou vzdálenost? Moderní věda žádné takové zvíře nezná, takže s vysvětleními okamžitě přispěchali kryptozoologové, experti na tajemné tvory, jejichž existence není zatím potvrzená, ale ani vyvrácená.

Přišli s logickou úvahou: světové oceány jsou stále ještě neprozkoumaným místem – lidstvo dosud nenavštívilo asi 95 procent jejich objemu. V hlubinách nebo na nedostupných místech se mohou skrývat tvorové, o nichž věda neví vůbec nic. Tento pohled potvrzuje i mnoho objevů ze současnosti: například roku 2012 vědci popsali do té doby neznámý druh velryby měřící téměř 20 metrů. A první video živé krakatice pochází až z roku 2004.

Právě záhadné krakatice se staly pro kryptozoology okamžitě podezřelými číslo jedna. I ty známé jsou gigantické, mohou měřit i s chapadly přes 15 metrů. Žijí v hlubinách, kde je téměř nemůžeme zkoumat, protože tlak vody rozdrtí většinu přístrojů vyrobených na povrchu. Už od středověku existuje mnoho svědectví o tom, že by mohly existovat ještě mnohem větší krakatice, než popsala současná věda.

Roku 2005 zachytili vědci z NOAA podivný zvuk, který zněl téměř stejně jako slavný bloop.

Problém je v tom, že krakatice nemají žádné orgány, jimiž by tak hlasité zvuky mohly vydávat. Poprvé se podařilo zachytit hlasy těchto tvorů teprve před několika lety a je to spíš tiché předení než pomalý a důstojný ryk bloopu.

Jak hlasité může být zvíře

Zvířata opravdu umějí být pořádně hlasitá, platí to zejména o těch mořských a velkých. Dlouho se psalo, že nejhlasitějším tvorem na Zemi je plejtvák velký, jehož „zpěv“ dosahuje hlasitosti kolem 188 decibelů, což je víc než startující tryskové letadlo.

Ještě hlasitější jsou ale podle nejnovějších měření vorvani, jejichž hlasy připomínající cvakání mají přes 230 decibelů. Trvají však jen několik mikrosekund, zatímco zpěv plejtváků může mít skoro půl minuty.

Vůbec nejzajímavějším tvorem, jehož zvuk plní oceány, jsou drobné, několikacentimetrové krevetky. Ty dokazují, že na velikosti nezáleží: umějí svými klepítky cvakat takovou silou, že ve vodě vytvoří malou bublinku. Ta když praskne, ozve se zvuk o hlasitosti kolem 200 decibelů! Díky hustotě mořské vody se všechny tyto zvuky nesou oceánem na obrovské vzdálenosti. U krevet jsou to desítky kilometrů, u plejtváků dokonce až stovky kilometrů.

Biologové vytvořili několik modelů, které měly popsat tvora, jehož zvuk může znít jako záhadný bloop, ale výsledek zkrátka nefungoval. Tím nejpravděpodobnějším byla asi 250 metrů dlouhá velryba podobná vorvaňovi. Podle fyzikálních zákonů ale není možné, aby na planetě, jako je Země, žil tak velký tvor – jeho orgány by se vlastní vahou zbortily. Navíc tak velký savec, který se musí občas vynořit k hladině, aby se nadechl, by lidské pozornosti jen tak neunikl…

Záhada je mrtvá

Záhada bloopu trvala až do roku 2012, kdy NOAA přišla s vysvětlením, které tajemství záhadného zvuku zabilo. Toho roku totiž vědci díky novým miniponorkám poprvé studovali, jak vypadá svět pod mořským ledovcem u Antarktidy. A právě tehdy si také všimli, že zvuky ledovců nápadně připomínají slavný bloop.

Když údaje prohnali simulacemi, matematickými i počítačovými modely a vše ověřili, dospěli k jednoznačnému závěru: za bloop může led! Tento zvuk vzniká, když se lámou ledovce a jednotlivé kry se potom o sebe otírají. Právě zvuky ledu jsou v jižní části jižní polokoule tím nejhlasitějším a nejčastějším, co se na přístrojích ozývá. Roku 2005 zachytili vědci z NOAA podivný zvuk, který zněl téměř stejně jako slavný bloop. Tentokrát ho ale byli schopni dokonale identifikovat, poblíž totiž náhodou měli ještě přesnější přístroje. Ukázalo se, že původcem zvuku byl velký ledovec, na němž došlo k jevu, kterému se říká ledovcotření. Obrovská masa ledu se rozpadla a zvuk, který to vydávalo, byl totožný s hlasitostí i dalšími akustickými vlastnostmi bloopu. Zní to sice proti obří krakatici nudně, ale nade vši pochybnost jde o reálné vysvětlení.

Místo hrůzy?

Záhada zvuku jménem bloop se tak zdá být alespoň částečně vyřešena. Letos ale na další podivnou náhodu upozornili jiní vědci, tentokrát nečekaně ti literární. Jeden z nich si totiž všiml zajímavé „náhody“. Zvuk bloop se totiž ozývá jen několik stovek kilometrů od místa, kam slavný spisovatel H. P. Lovecraft umístil podvodní město, kde má podle jeho mytologie být uvězněné monstrum jménem Cthulhu. Tento tvor z počátků času má mít obří rozměry a rozhodně by odpovídal něčemu, co je schopno vydávat řev, který se nese oceány přes celou planetu.

Je to jen náhoda a shoda okolností spojená s pozoruhodným štěstím literáta? Doufejme, že ano…

FORTUNA
NEJVYŠŠÍ VÝHRY
VE FORTUNA:LIZE
ZÍSKEJ 33% NAVÍC S EXPERTEM ČESKÉHO
FOTBALU. VŠECHNY ZÁPASY SLEDUJ
POHODLNĚ NA FORTUNA TV.
18+
MF varuje: Účastí na hazardní hře
může vzniknout závislost!

text **ONDŘEJ SLIŠ** foto **PROFIMEDIA.CZ**, **ARCHIV**

Jak se dá strhnout dav a vyhrát každá debata? Od samých začátků politiky se to lidé zkoušejí stůj co stůj naučit. Pohled na to, jak se odjakživa vyučovala výřečnost, přitom přináší fascinující lekce i pro dnešní svět.

Jak se politici učí mluvit

Politika už dávno není, čím bývala. Všichni dobře víme, že nejen velkolepé projevy, ale i obyčejné potřesení si rukou s dělníkem ve fabrice naplánovali lidé v zákulisí. Ti politiky učí, co říkat, jak se u toho tvářit, na co dát důraz. Zbývá téhle branži ještě vůbec nějaká upřímnost?

Pohled do minulosti ukazuje, že je to celé krapet složitější. Zdá se totiž, že stejné problémy řešíme už tisíce let. V antickém Řecku si učitel rétoriky za jednu prácičku pro politika vydělal tolik, co řemeslník za třicet let. Platon, dost možná nejvýznamnější filozof této epochy, si na bezzásadovost takových koučů výřečnosti často stěžoval.

Proto se nabízí pokušení nad celou věcí mávnout rukou a zanadávat si, že politika je špína, ve které se odjakživa manipuluje. Jak potom ale brát třeba oscarový film Králova řeč, v němž se sympatický koktající potomek krále učí zvládnout svůj handicap? Tady si nemá cenu něco nalhávat – když dokázal bez šlapání si na jazyk promluvit k celému národu, byli jsme dojatí úplně všichni. Zdá se, že ono umění být přesvědčivý a pracovat s davem nelze šmahem odsoudit.

Byznys se slovy

Pro férovější pohled na věc musíme začít u zmíněných pohádkově bohatých učitelů rétoriky ve starověkých Aténách. Jejich zazobanost by neměla nikoho překvapit. Vždyť i dnes se to jen hemží kouči všeho možného a na reklamu (tedy přesvědčování) dávají firmy balíky peněz. V antice nicméně šlo o výnosný byznys z úplně jiných důvodů.

Každý školák ví, že Atéňané začali experimentovat s demokracií. Stejně tak ví, že si nebrali servítky a vyloučili z ní ženy, otroky i cizince. Méně už je ale známo, že to celé bylo daleko divočejší.

Vezměte si třeba soudy. Nepředstavujte si je jako současné procesy, kdy se v komorním prostředí pečlivě představují důkazy a vyzpovídají svědci. V antice šlo, řekněme, o lidovější zábavu. Nejenže tehdy mohl každý žalovat každého – o vině běžně rozhodovaly stovky porotců, a někdy dokonce tisíce. Stanout před tímhle rozlíceným davem jako bohatý občan a snažit se obhájit? To se mohlo stát klidně několikrát za život a člověk si musel dát setsakramentský pozor, aby uměl perfektně přesvědčovat.

I politici měli dobré důvody trénovat rétoriku. Vždyť poprvé po staletích záleželo méně na brutální síle a více na intelektu. Ostrý už nemusel být jen meč, ale především jazyk. Pro byznys se slovy nastaly zlaté časy.

Tuto příležitost včas chytli za pačesy potulní koučové výřečnosti – sofisté. Jejich pověst přitom byla prachbídná. A to nejen kvůli penězům, které lidé závidějí za všech okolností. Vysvětlit to lze na libovolném sporu. Například: má být manželství vyhrazeno svazku muže a ženy? Moderní sofista by nejdřív vysvětlil, že existují dva pohledy na věc. Pokud to bude potřeba (rozuměj, dostane zaplaceno), napne všechny síly k tomu, aby slabší, prohrávající stranu ukázal jako ve skutečnosti vhodnější. Jako lev se bude bít za tradiční sňatky, stejně jako za sezdávání párů stejného pohlaví. Takový přístup musel nutně rozzuřit Platona a další filozofy, kteří byli

zasvěceni hledání pravdy. Ti by bez ohledu na kšeft poctivě pátrali po důvodech, kdy můžete do chomoutu.

Jestli byli sofisté pouze oportunistickými záporáky, zůstává sporné (většinu toho o nich víme od Platona, který tu nebyl příliš objektivní). Hlavní hvězdou antické rétoriky nicméně nebyl sofista, nýbrž Atéňan Demosthenes. Toho zajímala vlastní kapsa jen zčásti, důležitější pro něj byla záchrana města. Na severu totiž řádil Filip II. Makedonský a Demosthenes se ze všech sil snažil donutit Atéňany, aby jeho vojenským dobrodružstvím zatli tipec.

Přesvědčovací schopnosti téhle rétorické superstar přitom provází spousta mýtů. Jako malý prý koktal a jako léčbu si naordinoval obskurní metody. Aby umocnil svůj hlas, mluvil s plnou pusou oblázků. Pro ještě větší sílu se snažil překřičet burácení vlnobití. Podobné metody si můžete pamatovat právě z Královy řeči, byť v měkčí podobě: sterilizované kuličky v ústech a mluvení přes puštěný gramofon.

Demosthenova snaha a dokonalé techniky nakonec přišly vniveč a chmurné varování se vyplnilo. Atény musely před Makedonci pokleknout. Demosthenovy filipiky – ostré útoky proti Filipovi II. – však obsahují řadu ponaučení i pro dnešek. Když burcoval do boje přes odpor starých elit, tak tvrdil, že ty už svoji šanci promarnily. Nastal čas na změnu. Právě takovou figuru přitom využívá kdejaká kampaň dodnes. Může to být Trump, který burácí před svými fanoušky, že se Hillary za dvacet let v politice na nic nezmohla a potřebujeme něco nového. Anebo Obamův nejslavnější plakát, ze kterého křičí jediné: Změna!

Ostrý jazyk, ostřejší meč

Rétorika došla po prvních krůčcích v Řecku k zásadní proměně. Nejvýznamnější intelektuálové si postupně uvědomili, že na perfektním podání vlastních myšlenek není nic špatného. Aristoteles a Cicero sepsali mistrné příručky Rétorika a O řečníkovi. Svatý Augustin se zase sugestivně ptal, proč nepoužít pro poctivé účely sílu výmluvnosti, která je tak účinná při obhajování dobrého i špatného. S rétorikou je to zkrátka jako s bojovými uměními – záleží spíš na cíli, ke kterému jsou použity.

Fígly z těchto starých svazků jsou navýsost funkční i dnes. Z praxe Cicerona se lze například poučit, jak mazaně připravit protivníka o důvěru. Jediné, co musíte dokázat, je nenápadně jej slovy izolovat od zbytku lidí. To se dá ukázat třeba na prezidentu Zemanovi. Pokud jej budeme chtít

hájit, řekneme, že mluví za každého obyčejného člověka a vystupuje proti němu jen elitářská kavárna s miliardářem Bakalou. Pokud jej chceme naopak ponížit, je nutné tvrdit, že ztratil kontakt s realitou a na Hradě se obklopil skupinkou fanatických přisluhovačů. Jiné pohledy na věc, stejná strategie.

Rétorika se postupně stala respektovanou naukou a v průběhu středověku patřila k základu vzdělání, takzvanému triviu. Vznikaly příručky plné zde zmíněných figur, které společenskou smetánku učily perfektně se vyjadřovat. Nešlo však jen o obsah, ale i o způsob projevu. Ne náhodou odpověděl Demosthenes na otázku, co je nejdůležitější na rétorice: „Přednes, přednes, přednes!“ Proto například vycházely celé svazky, které se nevěnovaly ničemu jinému než podrobnému popisu toho, jak nemáchat rukama, a naopak důstojně gestikulovat.

Ještě jednu zásadní změnu nesmíme opomenout: časům, kdy se dalo na učení přesvědčivosti vydělat balík, odzvonilo. S pádem antických městských států a Říma – zkrátka s mizením demokracie – byly karty mocenské hry rozdány úplně jinak. Nutnost trpělivě debatovat ustoupila do pozadí a pro panovníky této doby byl užitečná spíše Machiavelliho knížečka Vladař. Ta kupříkladu učí, jak správně potlačit povstání v dobytém městě nebo zda se vyplatí být spíš obávaným panovníkem (ano, vyplatí). Lepšími než výmluvnost se staly armáda a ostrý meč, který může každý ostrý jazyk v případě potřeby vyříznout.

Král je herec

Na výsluní se rétorika vrací až s modernitou. Můžou za to dvě věci. Zaprvé: pomaličku se vrací demokracie a s ní tedy i jeviště, kde se bez přesvědčování slovy neobejdete. Do měst za prací zároveň proudí davy dělníků, kteří hltají masová média. Díky nim – novinám, rádiu, televizi – vzniká hlediště, ve kterém už nesedí jen polis, ale celé národy. Ne náhodou říká v Králově řeči George V., že monarcha dřív musel dobře vypadat v uniformě a nespadnout z koně. Teď je z něj herec.

Právě na přednesu a vzhledu začíná záležet víc než kdy předtím. Jak moc se změnila situace, zjistil například Richard Nixon. Ještě než se stal prezidentem Spojených států, byl protřelým politikem, kterému působivé projevy nedělají problém. Když se proto utkal v předvolební debatě s mladším Johnem Kennedym, měli posluchači rádia pocit, že ho v debatě porazil. Právě v té době se ale Amerikou masivně šířila televize. Ti, kteří se na takto poprvé přenášenou diskusi dívali, sledovali úplně jiný spektákl. Potící se Nixon v nepadnoucím obleku silně kontrastoval s klidným, uhlazeným Kennedym. Právě to nejspíš rozhodlo těsný souboj a veterán Nixon si musel na svoji šanci ještě počkat.

Koučové i politici se na tyto změny naučili rychle reagovat. Začalo se s drilem před kamerou. Vznikají falešná studia pro pilování debat. Výzkumníci také zjistili, že se ve zprávách průměrný čas na promluvu před kamerou smrštil ze čtyřiceti vteřin na necelých deset. Nacvičují se proto co nejkratší, úderné fráze. Kapitola sama o sobě je pak internet. Na něm se politici teprve rozkoukávají a jen postupně zjišťujeme, jak výbušný pro celý svět může být jeden ostřejší tweet. Zkrotit tuto novou platformu zkouší kdekdo a například Arnold Schwarzenegger jako bývalý guvernér Kalifornie komentuje politiku ve videích na facebooku – a vůbec mu to nejde špatně.

Do Čech přicházejí takové změny jakbysmet. Jen o něco pomaleji. Stačí se podívat třeba na to, jak se učili mluvit dva nejvýraznější tuzemští rétoři od revoluce, poslední dva prezidenti. Jejich „výuka“ probíhala pěkně postaru. Miloš Zeman od sedmdesátých let pořádal semináře, na kterých také sám vystupoval. Z velkého samotáře se právě tam pomalu ale jistě stal sebejistý řečník. Cesta Václava Klause byla přesně opačná. Matka jej od malička vedla k aktivitám, kde bylo klíčové publikum – a budoucí premiér a prezident se tak otrkával například v dětském divadle.

I když to někdy není košer, může být ovládání rétoriky naprosto zásadní. To proto, že většina záporných hrdinů historie uměla perfektně ovládat davy.

Spravedlivé podpásovky

Co si tedy odnést z krátké exkurze po historii přesvědčování? Jednak se zdá, že se toho vlastně mnoho nezměnilo. Není vlastně důvod, proč by takový Demosthenes svoji branži nepoznával. Už on se živil tím, že psal proslovy za politiky. Témata, o kterých se do krve hádáme dnes, zůstala od jeho dob v podstatě velmi podobná.

Důležitější otázka ale zůstává: je nauka o přesvědčování nemorální, neupřímná? Někdo říká, že záleží jen na cíli, ke kterému ji používáme. To je vachrlaté tvrzení. Bez ohledu na dobré úmysly totiž připomínají některé triky starých mistrů jednoduše podpásovky. Mezi poctivým řečněním trochu nefér strategiemi Cicerona a Demosthena je velmi tenká hranice.

Ono to ale nejspíš nevadí. I když někdy není košer, může být ovládání rétoriky naprosto zásadní. To proto, že většina záporných hrdinů historie uměla perfektně ovládat davy. Kdo s tím chce bojovat, musí se v téhle hře chtě nechtě naučit chodit. Ostrý meč není k zahození – ale v moderním, propojeném světě bude dost možná nejdůležitější pradávné umění výřečnosti.

NOVINKA

WWW.HBREBEL.CZ

WWW.PUSTDOSEBEREBELA.CZ

text **JAN ŠVÁBENICKÝ** foto **PROFIMEDIA.CZ**, **ARCHIV**

Erotické koncerty
na západoevropských plátnech

Erotika *není v kultuře jenom vizuální záležitostí naplňující slastný požitek zrakového smyslu, ale váže se také k jiným oblastem vnímání.*

Sexuální libido neprobouzí u kulturních příjemců jen jeho obrazové ztvárnění. Podvědomě představuje spouštěcí mechanismus neohraničené erotické fantazie i zvuková složka, jež funguje jako stimulace erotogenních zón i v běžném sexuálním životě. Zejména u některých odborníků zaměřujících se na filmovou hudbu se objevují názory, že erotiku nelze vyjádřit skrze hudební výrazové prostředky. Naproti tomu někteří skladatelé filmové hudby sami dokládají, že záměrně používají různou intenzitu lidského hlasu a zvukových prvků, aby vyjádřili erotičnost konkrétních scén a dějových situací. Tyto skladby někdy záměrně znějí ve scénách, v nichž sexualita buďto zcela absentuje, nebo je vyjádřena jen v nepatrných náznacích jako provokace divákovy představivosti. Konkrétně italský skladatel Ennio Morricone používal tyto postupy k tomu, aby v publiku navodil intenzivnější dojem z erotiky, která není ve filmech přímo zobrazena. Práce s neviditelnou erotičností představovala především v Itálii přímo i nepřímo sofistikovaný krok směřující proti přísné filmové cenzuře. Ta se zabývala zejména vizuálními aspekty filmové podívané, zatímco hudební složka obsahovala ony zakázané a kritizované prvky. V tomto ohledu sehrála filmová hudba přímo revoluční roli.

Sexuální revoluce ve filmové hudbě

Míra intenzity používání erotických prvků ve filmové hudbě souvisí především s naturelem příznačným pro jednotlivé národní kultury. Nejotevřenější přístup k vyjadřování sexu v hudební složce filmu se v 60. a 70. letech projevoval v italské kinematografii, která v rámci pozvolné liberalizace společnosti i nových možností filmové technologie začala překračovat dlouhodobě zavedená tabu. K určitým náznakům erotiky v hudební linii docházelo v Itálii už v první polovině 60. let, kdy se natáčely investigativní dokumentární snímky zaměřující se na obraz sexu a nahoty u jednotlivých národů či v nočních barech, tanečních

podnicích a striptýzových lokálech. Tyto produkce označované jako mondo filmy odkazují jazzovými a twistovými skladbami na rituální vazby mezi tancem a sexualitou. Snímky *Mondo sexy di notte* (Sexy svět v noci, 1962) Mina Loye, *Sexy proibito* (Sexy zakázáno, 1963) Osvalda Civiraniho nebo *Sexy follie* (Sexy šílenství, 1963) Roberta Bianchi Montera nejčastěji rozehrávají sólové výstupy pro saxofon nebo trubku. Skladatelé Marcello Giombini, Lallo Gori nebo Franco Tamponi prolínají v hudbě k těmto filmům moderní taneční rytmus a exotické prvky, jimiž znázorňují rituální charakter lidské sexuality. Jazz a jeho rozmanité podoby bývaly v 60. a 70. letech obecně skladateli často využívány ke zdůraznění sexuálního chování postav nebo k vyjádření skrytých sexuálních náznaků.

Hudební erotika se v italské kinematografii neomezovala jen na explicitní zvukové vykreslení erotických filmů nebo eroticky pojatých scén ve snímcích jiných populárních žánrů. Italští skladatelé často používali ve vokální složce své hudby lidské vzdechy a sténání, aby vyjádřili erotičnost, která není v konkrétních scénách přímo přítomná nebo se odehrává mimo obraz. V rámci takového experimentování dosáhl efektivních řešení například Ennio Morricone, který ve filmech jako *Scusi, facciamo l'amore?* (Promiňte, pomilujeme se?, 1968) Vittoria Caprioliho nebo *Crescete e moltiplicatevi!* (Vyrůstejte a množte se!, 1973) Giulia Petroniho využil zvukové projevy lidské sexuality jako provokativní apel na obrazotvornost publika. Morricone se často k takovým postupům uchyloval i u filmových žánrů, které s erotikou vůbec nesouvisejí nebo ji zobrazují jen okrajově. Například v detektivních thrillerech *Pták s křišťálovým peřím: Přízrak teroru* (L'uccello dalle piume di cristallo, 1969) Daria Argenta a *La corta notte delle bambole di vetro* (Krátká noc skleněných panenek, 1971) Alda Lada rozvíjí v hudební složce erotické prvky jako skrytý obraz sexuální frustrace sériových psychopatických vrahů nebo sexuality jako rituálního mystéria. Zerotizování filmové hudby se projevovalo i ve tvorbě mnoha jiných italských skladatelů, jako Armanda Trovajoliho, Rize Ortolaniho, Bruna Nicolaie nebo Gianniho Ferria.

Otevřený přístup ke zvukovému znázornění sexuálního aktu byl v 60. a 70. letech charakteristický i pro západoněmeckou kinematografii, která obecně přistupovala k obrazu sexu velmi liberálně. Na melodickém základu jazzu a popu rozvinul erotické prvky skladatel Peter Thomas ve snímcích *Die Weibchen* (Ženušky, 1969), *Engel, die ihre Flügel verbrennen* (Andělé s hořícími křídly, 1970) a *Oh Happy Day* (Šťastný den, 1971), které natočil v západním Německu český režisér Zbyněk Brynych. Thomasovy skladby dotvářejí erotickým nábojem v Brynychových filmech obraz liberální západoněmecké společnosti a její svobodomyslný postoj k sexualitě. Stejný postup zvolil skladatel Gert Wilden v dlouhé erotické sérii o německé mládeži *Schulmädchen-Report* (Reportáž o školačkách) z let 1971 až 1976, kterou režírovali Ernst Hofbauer a Walter Boss. Wilden se zaměřil především na beatový a bluesový rytmus, který v některých skladbách prokládá ženským sténáním vyjadřujícím sexuální vzrušení a orgasmus. Ve spojení s psychedelickou a funky hudbou použila erotické motivy také skladatelská dvojice Manfred Hübler a Siegfried Schwab pro koprodukční španělský horor *Las vampiras* (Upírky, 1971) Jesúse Franka. Konkrétně u Frankova filmu dochází v hudební složce k propojení několika významových rovin, kde se mísí moderní taneční rytmika, zvukové experimenty a provokativní erotická linka.

Konzervativnějším přístupem k hudebnímu ztvárnění erotických filmů nebo scén se vyznačuje francouzská filmová hudba, u níž převládají převážně melancholické a romantické skladby. Z této perspektivy nahlíží na erotiku Francis Lai, který pro snímky *Bilitis* (Bilitis, 1977) Davida Hamiltona nebo *Madame Claude 2* (Madame Claude 2, 1981) Françoise Mimeta zkomponoval koncertně pojatá témata pro klavír, smyčce a orchestr. Laiovy kompozice se zříkají přímého zvukového vyjádření projevů sexuálního aktu a stavějí diváka a zároveň posluchače do virtuózní polohy hudebního doprovodu k obrazu erotiky. Podobný přístup zvolil také skladatel Michel Magne ve filmu *Don Juan aneb Co kdyby byl Don Juan ženou* (Don Juan ou si Don Juan était une femme…, 1973) Rogera Vadima, který vedle symfonických témat variuje také rozmanité popové a rytmické skladby dokládající aktuální trendy hudební kultury 70. let. Otevřenější úhel pohledu na zhudebnění erotických prvků zvolil skladatel Pierre Bachelet v některých filmech Justa Jaeckina. Zatímco v *Emanuele* (Emmanuelle, 1973) kombinuje symfonická a šansonová témata, v kostýmním erotickém dramatu *Histoire d'O* (Příběh O, 1975) vyjadřuje v ženském vokálu sexuální vzrušení. Oproti Itálii a západnímu Německu volili producenti, režiséři a skladatelé ve Francii tradičnější postupy, jak hudebně znázornit erotické scény, situace i jejich skryté náznaky.

Hudební erotika na gramofonových deskách

Podobně jako u jiných populárních žánrů v národních kinematografiích západní Evropy patřila i hudba z erotických filmů k žádaným sběratelským artiklům. Zejména od první poloviny 60. let, kdy se silně rozvíjel gramofonový průmysl, začala žít filmová hudba svým vlastním životem bez přímého vztahu ke kinematografii. Filmoví producenti, hudební vydavatelé a skladatelé často uzavírali smlouvy o dvojím využití soundtracků jako součásti formální struktury

filmů i jako samostatného artiklu určeného k poslechu na LP discích. Tento postup byl patrný zejména v Itálii, ale praktikoval se i v jiných západoevropských zemích. Stejně jako vizuální erotika ve filmové podívané různých populárních žánrů i hudební erotika na gramofonových deskách byla pro kulturní příjemce lákadlem. Především pak v druhé polovině 60. let, kdy v globálním měřítku sílila sexuální revoluce, představovala erotika pevnou součást každodenního života od audiovizuální kultury přes oděvní módu a životní styl až po reklamu. Sexuální projevy vyjadřované ve filmové hudbě byly sice provokativním experimentem, ale nesetkávaly se přímo s cenzurními zásahy, neboť nebyly znázorněny vizuálně a byly ponechány k rozvíjení fantazie diváků v kinosálech. Tato podoba erotiky byla ze strany filmových tvůrců a skladatelů rafinovaným postupem, jak se vyhnout etické a náboženské kritice.

Cenzurní komise ani církevní kruhy v Itálii nevěnovaly erotickým prvkům ve filmové hudbě příliš velkou pozornost, a tak úspěšně vycházely soundtracky z některých těchto filmů na LP deskách. Důvod byl i ten, že zvukové projevy sexu, jakkoliv nebyly v hudbě vždy zcela zašifrované, nepatřily k automaticky rozpoznávacím složkám filmových výrazových prostředků. Posluchači a sběratelé soundtracků tak měli v 70. letech možnost slyšet na gramofonových discích například hudbu Armanda Trovajoliho k filmu *Sesso matto* (Bláznivý sex, 1973) Dina Risiho, Rize Ortolaniho k *Mondo candido* (Nevinný svět, 1975) Gualtiera Jacopettiho a Franka Prosperiho nebo Nika Fidenka k *Emanuele v Africe* (Emanuelle nera, 1975) Adalberta Albertiniho. Naopak liberálnější a dostupnější projevy sexu ve filmové hudbě dokládají také dobové propagační slogany a anotace na obalech gramofonových desek. Jako příklad můžeme zmínit Morriconeho soundtrack ke snímku *Scusi, facciamo l'amore?*, u jehož vydání z roku 1968 bylo na obalu uvedeno následující upozornění: Tento disk není zakázán osobám mladším osmnácti let. Sólové ženské vokály, jimiž Morricone často vyjadřoval erotickou linii hudby, skladatel často zkomponoval ve virtuózním a operním stylu, aby nebyly jednoznačně rozpoznatelné a tím i napadnutelné. V jiných případech zase obráceně volil explicitní zvukové prvky vyjadřující sex zcela otevřeně.

Vydávání kompletních soundtracků na gramofonových deskách nebylo v západním Německu 60. a 70. let oproti Itálii příliš zavedeným postupem. Kompletní alba vycházela především u mezinárodně úspěšných koprodukčních filmů jiných populárních žánrů. Například hudba ze série westernů a dobrodružných exotických snímků na motivy románů Karla Maye. U kompozic z ostatních snímků vycházely většinou jen singly obsahující jednu až tři skladby z konkrétního filmu, které často zahrnovaly i posluchačsky oblíbené písně. Tak tomu bylo například i u skladatele Petera Thomase, z jehož hudby k *O Happy Day* vyšly na malých gramofonových deskách pouze dvě skladby. K vydávání kompletních soundtracků či kompilací hudby ze západoněmeckých filmů docházelo až od 90. let v rámci rostoucí sběratelské poptávky po filmové hudbě. Zatímco v Itálii si vydobyly soundtracky už od 60. let kultovní postavení a staly se kulturním fenoménem, v západním Německu se filmová hudba většinou omezovala na vydávání ústředních motivů či jejich zpívaných variací. Hudebně vyjádřené erotické prvky od skladatelů jako Peter Thomas, Gert Wilden nebo dvojice Manfred Hübler a Siegfried Schwab se ke sběratelům soundtracků dostaly až mnohem později. Pozornější diváci mohli zaregistrovat tyto skladby pouze během filmových projekcí, což u jednotlivých motivů příliš neumožňovalo, aby se staly obecně známější.

Ve Francii byla situace podobná jako v Itálii, protože zde byla už od 60. let velká sběratelská poptávka po filmové hudbě. Francis Lai, který byl i díky časté spolupráci s Hollywoodem mezinárodně vyhledávaným skladatelem, nalezl širokou odezvu svých kompozic na LP deskách nejen ve Francii, ale také v USA nebo Japonsku. Laiovy soundtracky k filmům *Bilitis* a *Madame Claude 2* byly prodejně úspěšné v mezinárodním měřítku. Se stejným výsledkem se setkala i hudba Pierra Bacheleta k *Emanuele* a *Příběhu O*, které globálně vycházely na gramofonových deskách i singlech. Jedním z důvodů velké obliby těchto soundtracků byl jejich koncertní charakter s melancholickými a romantickými skladbami pro klavír. Skladatel Michel Magne zvolil ve snímku *Don Juan aneb Co kdyby byl Don Juan ženou* moderní hudební polohy a rytmické taneční motivy, což mu také umožnilo vydání soundtracku na LP deskách. U Laie a Bacheleta byla úspěšnost hudebních disků s filmovou hudbou úzce spojena s mezinárodní popularitou erotických filmů distribuovaných v celosvětovém rozsahu. Rovněž v Itálii byly soundtracky z erotických snímků či sérií mezinárodně úspěšné a vycházely na gramofonových deskách a singlech od USA až po Japonsko. Italské a francouzské soundtracky jsou vyhledávaným sběratelským artiklem dodnes a vycházejí v různých reedicích.

Erotické soundtracky jako hudební kult

Zvukové experimenty a hlasy vyjadřující projevy lidské sexuality byly ve filmové hudbě západoevropských kinematografií pevnou součástí dobových trendů. Doplňovaly často jak psychedelický styl hudby spojený s komunitou hippies a liberálním životním stylem, tak aktuální tendence v moderních hudebních stylech a žánrech. Generace hudebních skladatelů, která začala pracovat pro filmový průmysl na přelomu 50. a 60. let či v následujících obdobích přistupovala k hudební složce jako k aktivnímu článku formálního stylu jednotlivých filmů. Hudba tak díky různým zvukovým experimentům vyjadřovala nejen psychické stavy postav či celkové psychedelické ladění některých scén, ale právě i erotičnost konkrétních dějových situací. Spojení hudby a filmového obrazu se ukázalo být v tomto ohledu efektivním řešením, jak vtáhnout publikum do fyziologických rozpoložení protagonistů. Nejdále dospěli ve zhudebňování animálních a biologických prvků člověka italští skladatelé, kteří během zvukového experimentování zacházeli často až do extrémů, aby dosáhli intenzivních emocionálních účinků hudby. V řadě filmů druhé poloviny 60. a v průběhu celých 70. let přistupoval k takovému pojetí projevů lidské sexuality Ennio Morricone, jehož skladby s erotickými prvky provokovaly divákovu obrazotvornost. Tento fenomén byl pevnou součástí sexuální revoluce v kulturních oblastech západoevropských zemí.

edolo®

VYDĚLÁVÁME FIRMÁM PENÍZE IMPLEMENTACÍ ZISKOVÝCH ŘEŠENÍ.

Podniková ekonomika

Produkt (výstup naší činnosti):
Nastavený vnitropodnikový řád (chod) firmy tak, aby byla schopná dosahovat maxima produkce a současně dokázala pružně a přesně reagovat na jakékoli situace, které se během fungování vyskytnou.

Dotace a výběrové řízení

Produkt (výstup naší činnosti):
Realizovaná peněžitá úhrada od státu žadateli o dotaci za úspěšně realizovaný projekt, který vede k rozvoji společnosti žadatele. Po všech stránkách správně provedený formalizovaný postup, při kterém je vybrán dodavatel pro vyhlašovanou zakázku jak ve veřejném, tak soukromém sektoru.

Účetnictví a daně

Produkt (výstup naší činnosti):
Správně vedené záznamy o hospodářských jevech subjektu (účetní jednotky) v peněžním vyjádření díky čemuž lze zobrazovat, analyzovat a řídit hospodářskou činnost podniku.

Právní poradenství

Produkt (výstup naší činnosti):
Dodané rady směřující k vysoké úspěšnosti při právních aktech a jednáních a vyhrané právní spory ve prospěch zákazníka.

Dr. Sedláka 937
339 01 Klatovy

+420 602 242 483

info@edolo.cz

www.edolo.cz

text **PETRA ŘÁDKOVÁ** foto **PROFIMEDIA.CZ**

NECHTĚJTE BÝT *kamarád*

Pánové, upřímně: kolik z vás loví nějakou atraktivní ženu proto, aby se stala vaší kamarádkou? Žádný sex, jen čistá platonická láska. Budete její důvěrník, kamarád, který nezištně poskytne mužský názor. Budete uchem, které umí s účastí naslouchat, vrbou a pomocnou rukou, budete asexuálním kořenem, který si vyslechne celonoční výlev citů (vůči někomu jinému) a pak bude odeslán domů s polibkem na tvář, poplácáním po zádech a boulí v džínsech (ne, té erekce si opravdu nikdo nevšiml).

Pokud si tedy někdo z vás přeje tohle, nemusí číst dál. Ať vyrazí a zkoumá nás ženy jen jako kamarád. Tyhle věty píšu jako žena pro muže, kterému se chce začít ječet, když se k němu na závěr rande, od kterého si tolik sliboval, dáma otočí a řekne: „Budeme opravdu dobří kamarádi.“ (Přeloženo do normální řeči: „Nepřitahuješ mě.“) Vzhledem k tomu, že by s vámi na rande nešla, kdybyste ji alespoň trošku nepřitahoval, nutně se sám sebe ptáte, kde se stala chyba. Byla to ta restaurace? Nebo něco špatného snědla? Na rovinu, chybu jste zřejmě udělal vy. Něčím jste to rande proměnil v přátelské setkání.

Jak se to stane? Rozhodl jste se, že budete nad věcí a budete hrát odtažitou nonšalanci, což ji tak rozpálí, že z ní bude spodní prádlo padat samo a ona se na vás vrhne zmítaná chtíčem. To je, pánové, nesmysl. Takhle to s námi nefunguje. Dovolte, abych promluvila za všechny ženy. Pokud nevypadáte jako Johnny Depp anebo Tom Hardy, tak žádnou ženu nesbalíte, když se budete tvářit nevšímavě. Dosáhnete jediného – bude se k vám chovat stejně jako vy k ní. Takže jí prostě ukažte, že jste na rande (což je, jak doufám, romantická situace nabitá očekáváním). Buďte upřímný a dejte jasně najevo, že o její přátelství vůbec nestojíte (to je přece pravda). Ona si vás pak zařadí do jedné ze dvou kategorií: **(1)** ten, koho chce a bude mít, nebo **(2)** idiot, se kterým už nechce nic mít. Obě tyto kategorie jsou ovšem přijatelnější než **(3)** – její nejnovější a nejlepší kamarád. Teď si přeprogramujte tu část mozku, která řídí vaše schůzky s ženami. A příště se řiďte následujícími radami (nezapomeňte, dává vám je ŽENA).

Když ji zvete na schůzku, buďte přímý

STYL KAMARÁD: Jste nekonkrétní. „Dobře, mohli bychom se vidět někdy o víkendu. Zavolám v sobotu a něco vymyslíme.“

STYL PLAYBOY: Žádná váhavost. „Chci se s tebou vidět. Co děláš v sobotu?“

Nemluvte příliš o sobě ani o svých problémech. Buďte pozitivní.

Čím konkrétnější, tím lepší. Přímý přístup k věci jí ukazuje, že to myslíte vážně a že jste rozhodný (a rozhodnost je podle nás nesmírně pozitivní – a vzácná – mužská vlastnost).

Připravte si plán a o všechno se postarejte

STYL KAMARÁD: Smířlivý a pasivní. Jako kamarád nemáte žádné skvělé nápady: „Nevím, cokoli chceš, je O. K.“

STYL PLAYBOY: Žena ráda vycítí, že před schůzkou pracoval i váš mozek. Ne příliš, samozřejmě. Ale je dobré vědět, do které restaurace půjdete. Když navíc předtím zařídíte rezervaci, budete jí připadat schopný a energický (a to jsou u mužů další neodolatelné rysy). Řekněte: „Vím o jedné skvělé italské restauraci… nemáš ráda těstoviny, jasně. Tak potom je jedna výborná francouzská restaurace jen kousek odtud. Zajistím hned rezervaci.“

Nevypadejte jako buran

STYL KAMARÁD: Jako byste právě vstal z postele. Zmačkaná košile, špinavé džínsy, děravý svetr, rozcuchané vlasy.

STYL PLAYBOY: Nemusíte mít zrovna oblek, ale aspoň se pořádně vysprchujte, vyčistěte si zuby, snažte se, aby oblečení ladilo. Lehoučká toaletní voda (ne sladká). Ukažte jí, že jste se na ten večer připravil, že pro vás něco znamená.

Přijďte včas

STYL KAMARÁD: Přijdete, kdy chcete. Když se jí nelíbí, že jdete pozdě, tak pronesete: „Co je to patnáct minut v celém životě?“

STYL PLAYBOY: Nic nevytočí ženu víc, než když na vás musí čekat sama v přeplněné restauraci. Proto přijďte dřív. Získáte tím výhodu domácího prostředí, zklidníte se a vychutnáte si její krásu, když vstoupí dovnitř. Až přijde ke stolu, povstaňte a řekněte, že jí to moc sluší.

Nemluvte o svých problémech ani o jejích bývalých milencích

STYL KAMARÁD: Konverzace = terapie. Mluvíte bez ustání o problémech v práci, o své nesnesitelné expřítelkyni atd. Ona vám trpělivě naslouchá, protože za chvíli přijde řada na ni.

STYL PLAYBOY: Nechtějte, aby se unudila k smrti. Nemluvte příliš o sobě, ani o svých problémech. Buďte pozitivní. Ptejte se jí, co ráda dělá, co čte, na co se kouká. Pokud však zmíní svého bývalého přítele, změňte okamžitě téma. Jak se totiž o něm rozpovídá, už ji nezastavíte. Pak se proti své vůli stanete jejím důvěrníkem a od důvěrníka je jen krůček k tomu, čím rozhodně nechcete být – dobrým kamarádem. Přerušte ji a řekněte: „Nemluvme o vztazích, které trvaly jen krátce.“ Tím naznačíte (i když si to třeba nebudete myslet), že toto rande by mohlo být začátkem nehynoucí lásky.

Zaplaťte účet

STYL KAMARÁD: Platí se napůl nebo každý za sebe.

STYL PLAYBOY: Zaplaťte celý účet. Nekompromisně. Může se stát, že bude naléhat, že to nejde, že aspoň přispěje. Proč? Protože má obavu, aby vám něco nedlužila. Uklidněte ji třeba tím, že řeknete: „Já vím, že je to staromódní, ale tak jsem byl prostě vychován.“ To úplně rozptýlí její obavy.

Doprovoďte ji nebo jí objednejte taxi

STYL KAMARÁD: Měj se – a vaše cesty se rozdělí po odchodu z restaurace.

STYL PLAYBOY: Doprovoďte ji nebo jí najděte taxi. Bude mít pocit, že ji chráníte. Ale nepřehánějte to. Pokud si bude chtít vzít taxi sama, nenaléhejte. Už jste byl galantní dost.

Polibte ji na ústa

STYL KAMARÁD: Polibek na tvář, podání ruky. Kamarádi se přece nebudou líbat.

STYL PLAYBOY: Polibek ukáže, jestli jste její příští sexuální partner, nebo jen otrava, kterého má plné zuby. Řekněte: „Byl to skvělý večer.“ Přitom položte ruku na její bok, nakloňte se a polibte ji plně na ústa (jazyk prosím nechte zastrčený, ten momentálně nikoho nezajímá). Chvíli ji podržte. Jestli se k vám začne tisknout a nohy se jí začnou třást, neváhejte tu ubohou dívku obejmout a chránit. Polibek jasně ukáže, co od ní chcete. Jestli vám chtěla zrovna říct, že budete dobří kamarádi, polibek ji umlčel a ukázal jí, že na kamarádství kašlete. Pochopitelně se může stát, že vám řekne „Jsi nechutný“ nebo vám dá facku. Pak je jasné, že další rande už nebude, a hlavně máte jistotu, že nebudete její kamarád.

Domluvte další schůzku

STYL KAMARÁD: Kamarádi nemají žádné další plány.

STYL PLAYBOY: Než uděláte další krok, vyhodnoťte výsledek polibku na ústa. Jestli byl pozitivní nebo neutrální, hajte tvrdě své pozice a řekněte: „Chci se s tebou zase setkat.“ Nemusí to být pevný plán. Jestliže odpoví „Zavolej mi“, udělejte to. Do 48 hodin. Jinak si bude myslet, že s ní hrajete hloupou hru, a když jí zavoláte až třetí den, už ji nemusíte zajímat.

Vybral jste si už, čím chcete být? Jestliže jste udělal všechno, co jsem vám radila, a přesto jste skončil pouze s „kamarádským“ výsledkem, znamená to, že je pořád zamilovaná do svého posledního přítele, že je neurotická anebo – a to je nejpravděpodobnější – že má špatný vkus. Nevadí, hledejte dál. Nás normálních je mnohem víc.

SURF ARENA

SURFARENA.CZ

TEAMBUILDINGY | OSLAVY | FIREMNÍ PREZENTACE

text **DAVID PERKNER** foto **PROFIMEDIA.CZ**

Zázračná pilulka

Není drahá a je téměř všemocná. Tady je dvanáct způsobů, jak ji použít. Ano, mluvíme o aspirinu.

Vědecké výzkumy navíc ukazují, že může být nápomocný v boji proti infarktu, rakovině tlustého střeva, Alzheimerově chorobě a že funguje jako prevence mozkové mrtvice. Zaujal vás? Doma ho určitě máte celou hromadu. Říkáte mu aspirin nebo acylpyrin. V posledních třiceti letech došlo k mnoha převratným objevům, pokud jde o účinky aspirinu na lidské tělo. Neexistuje žádný jiný lék, který by měl tolik různých účinků, a to ještě zdaleka neskončily všechny výzkumy, které se ho týkají. Tady je několik receptů na využití tohoto nenápadného prášku.

SNIŽUJE KREVNÍ TLAK

Pohledná sestřička u vašeho praktického lékaře říká, že máte příliš vysoký krevní tlak – bez ohledu na to, co s vámi dělá pohled na její štíhlé nohy vykukující z modrobílé uniformy. Požádejte jejího šéfa o aspirin. Výzkumy prokázaly, že každodenní užívání 100 miligramů aspirinu dokáže snížit systolický tlak (to je to vyšší číslo) v průměru o 7 bodů a diastolický tlak (nižší číslo) o 6 bodů. S tím souvisí jedno doporučení: lék užívejte večer před spaním. Pacienti, kteří brali aspirin ráno, nevykazovali žádné snížení krevního tlaku.

ZASTAVUJE ALERGICKÉ SVĚDĚNÍ

Máte alergii na pyl a na některé rostliny? Pomůže vám aspirin. Rozdrťte několik tabletek a prášek smíchejte s krémem na ruce. Směsí potřete postižené místo. Díky krému vnikne aspirin do pokožky a přinese úlevu od nepříjemného svědění.

CHRÁNÍ PŘED RAKOVINOU PROSTATY

Výzkumy ukazují, že většina mužů se v pokročilém věku nevyhne rakovině prostaty. To ale neplatí o osobách, které pravidelně užívají aspirin. Vědci z kliniky Mayo

Když na začátku nového tisíciletí představili na klinice Mayo v USA veřejnosti lék, který pomáhá předcházet rakovině prostaty, bylo veselo. Chemický název: kyselina acetylsalicylová. Nemá téměř žádné vedlejší účinky, Státní ústav pro kontrolu léčiv ho zaregistroval už dávno a stojí jen pár korun.

dlouhodobě sledovali skupinu 1400 mužů. Po pěti a půl roce došli k závěru, že muži, kteří každodenně užívali nesteroidní protizánětlivé léky, jako je aspirin, vykazovali až o polovinu nižší pravděpodobnost vzniku rakoviny prostaty než ti, kdo je nebrali. Tyto léky zřejmě blokují tvorbu enzymů COX-2, které podporují růst rakovinových buněk.

POMÁHÁ PŘI SPÁLENINÁCH OD SLUNCE

Celé léto jste se poctivě natíral ochranným krémem, až jste se nakonec nechal spálit posledními slunečními paprsky babího léta. Nadávat si můžete později, nejdřív si dopřejte úlevu: dvě tablety aspirinu. Omezí proces, který způsobuje vznik spálenin. Jestliže si vezmete pár pilulek do jedné nebo dvou hodin poté, co jste se smažil na prudkém slunci, kůže vás bude bolet mnohem méně.

OMEZUJE NEBEZPEČÍ INFARKTU

Prohlédněte si následující seznam: Vysoká hladina cholesterolu. Vysoký krevní tlak. Nadváha. Kuřák. Rodinná historie infarktu. Pokud vykazujete alespoň jeden z těchto faktorů, odborníci vám doporučují užívat aspirin. Každodenní dávka alespoň 75 miligramů aspirinu dokáže snížit riziko infarktu o téměř 30 procent – pravděpodobně kvůli zředění krve a ochraně před zánětem cév. A pamatujte si následující: když spolknete aspirin hned při prvním příznaku bolesti na prsou, můžete zabránit tomu, aby se infarkt rozvinul, nebo alespoň výrazně omezit škody, které napáchal.

ODSTRAŇUJE MOZOLY

Některé ženy považují mozolnaté ruce za sexy – dokud jim těmi drsnými prackami nezačnete hladit nahá prsa. Pokud máte právě takové ruce, před každou předehrou rozdrťte pět nebo šest pilulek aspirinu a prášek smíchejte s půl lžičkou vody a citronové šťávy. Takto upravený aspirin naneste na mozoly a ruce na deset minut přikryjte látkou namočenou v teplé vodě. Kyselina obsažená v aspirinu změkčí mozol natolik, že ho můžete snadno odstranit, když ho několikrát přejedete pemzou.

CHRÁNÍ PŘED RAKOVINOU TLUSTÉHO STŘEVA

Rodinná historie rakoviny tlustého střeva vás po padesátce zavazuje ke každoroční preventivní kolonoskopii a opravňuje zeptat se lékaře na pravidelné užívání aspirinu. Vědci zjistili, že muži, kteří užívali denní dávku 81 mg aspirinu, dokázali snížit riziko rakoviny tlustého střeva až o 50 procent ve srovnání s ostatními. Aspirin zabraňuje růstu polypů považovaných za předzvěst rakoviny tlustého střeva.

VYLÉČÍ OPARY

Virus herpes simplex může dokonale zruinovat váš společenský život. Zachraňte ho pomocí aspirinu. Vědci zjistili, že denní dávka 125 mg aspirinu dokáže zkrátit délku léčení oparu téměř na polovinu – z průměrných osmi dnů na pět. Aspirin pomáhá omezit zánětlivou reakci, takže postižené místo se hojí rychleji.

CHRÁNÍ MOZEK

Nizozemští vědci zjistili, že lidem, kteří denně užívají aspirin, hrozí až o 80 procent nižší riziko Alzheimerovy choroby proti těm, kdo ho používali nepravidelně. Jedna z teorií říká, že Alzheimerovu chorobu vyvolávají zánětlivé reakce v mozku, které léky jako aspirin dokážou blokovat.

ODSTRAŇUJE BRADAVICE

Ona říká, že vás miluje celého i s bradavicemi. Nevěřte jí, lže – raději se bradavic rychle zbavte. Poradíme vám, jak na to. Vyřízněte do náplasti díru a přilepte ji na pokožku, tak aby vykukovala pouze bradavice. Rozdrťte tabletu aspirinu a vzniklý prášek na bradavici opatrně naneste. Potom vše přelepte dalším kouskem náplasti. Udělejte to tři noci za sebou. Prášek z aspirinu bradavici jednoduše vypálí.

ZVYŠUJE PLODNOST

Když se vaše žena rozhodne vysadit antikoncepční pilulky, doporučte jí, aby začala brát aspirin. Argentinští vědci naordinovali ženám trpícím neplodností kombinaci léků na zvýšení plodnosti včetně 100 mg aspirinu. Po čase se zjistilo, že u žen užívajících aspirin se zvýšila pravděpodobnost otěhotnění až o 40 procent. Aspirin totiž pomáhá zvýšit přítok krve do vaječníků.

CHRÁNÍ PŘED MRTVICÍ

Mozkovou mrtvici nemůžete utrpět bez krevní sraženiny. Specialita aspirinu? Zabraňuje vzniku krevních sraženin. Každodenní užívání aspirinu dokáže snížit nebezpečí mozkové mrtvice o víc než 25 procent u mužů, kteří už jednou mrtvici prodělali nebo patří do rizikové skupiny. Aspirin je tudíž jedním z nejlepších léků chránících před mozkovou mrtvicí. Zároveň může omezit škody, pokud vás náhlá mozková příhoda potká.

Chvátáte do lékárny, protože chcete každý den užívat aspirin? Výborně. Ale nejdřív celou věc konzultujte se svým lékařem. Při pravidelném užívání aspirinu existuje malé riziko krvácení do žaludku, v řídkých případech může aspirin dokonce způsobit prasknutí cévy v mozku s následným krvácením. Váš lékař by měl nejdřív prověřit vaše možné problémy s krvácením v minulosti a vypočítat riziko krvácení do žaludku či do mozku, než vám aspirin naordinuje.

text **ADAM MARŠÁL** foto **RED BULL CONTENT POOL**, **ARCHIV GEOFFA GULEVICHE**

BIKER GEOFF „GULLY“ GULEVICH:

Česko miluju

Kanadská freeridová legenda říká, jaké to je, být na hraně života a smrti, co má mít správná ženská a proč se rád vrací do České republiky.

Tohohle týpka není možné nemít rád. Věčně vysmátý Geoff Gulevich z Vancouveru v Britské Kolumbii je ztělesněním pohody. Na první horské kolo si vydělal ve dvanácti roznášením časopisů a brzy zjistil, že freeride je přesně věc, kterou chce v životě dělat. V roce 2010 zajel páté místo na Red Bull Rampage, který se pořádá pro nejlepší kolaře na světě. Závod je jen pro zvané, aby bylo zaručeno, že se na start nepostaví někdo, komu se rozklepou kolena. Startuje se v horách nedaleko Zion Parku v Utahu a závodníci cestou z kopce posílají jeden trik za druhým. Větší extrém se asi vymyslet nedá. Dropují se patnáctimetrové útesy, přelétávají dvacetimetrové kaňony a triky jako 360° nebo backflip jsou tu jako doma. A na téhle akci jsem se s ním viděl poprvé. O pár let později jsme společně projeli Českou republiku, kterou přijel objevit na pozvání domácího bikera Richarda Gasperottiho v rámci jeho projektu Zam. Český rider je momentálně ambasadorem Masivu, etapového závodu na horských kolech dvojic, kam svého kanadského parťáka zve, aby změřili síly ve čtyřdenním klání na čtyřech náročných tratích.

PLAYBOY: Jak se horská cyklistika za dobu, co se pohybuješ v tomto sportu, změnila? A co považuješ za největší inovaci v cyklistickém průmyslu?

GULEVICH: Mění se toho hodně a vesměs k lepšímu. Vznikají nové firmy, které přinášejí nejrůznější inovace. Rozhodně se to pořád posouvá dopředu. Díky vývoji technologií i toho, jak se dneska stavějí traily, je jízda na horských kolech čím dál zábavnější. Asi nejde jmenovat jednu největší inovaci roku, ale sám za sebe můžu říct, že miluju svoje nový kola Focus. Jezdí se na nich fakt dobře a můžu na nich udělat trik, jaký chci.

PLAYBOY: Uživíš se ježděním? Dokážeš vysvětlit lidem, kteří tě neznají, jak vypadá tvůj život profesionálního cyklisty?

GULEVICH: Žiju výhradně z prostředků, které si vydělám ježděním na kole. Vážím si toho, jak fantastickou podporu mám ze strany svých sponzorů. Když se někdo zeptá, co vlastně dělám, odpovím, že jsem freerider na horských kolech. Součástí mojí práce je, že natáčím videa, dělám fotky a snažím se lidem ukazovat, co všechno může být ježdění na horském kole.

PLAYBOY: Jak si umíš poradit se strachem? Kdy jsi měl naposledy pocit, že něco může dopadnout špatně?

GULEVICH: Zažil jsem už pár horkých chvilek, ale nejvíc si vybavuji jednu situaci, ke které došlo před pár lety na závodu Red Bull Rampage. Chtěl jsem skočit tak ze třináctimetrové skály, ale už v letu jsem viděl, že budu krátkej, a tak jsem za letu vystoupil z kola přes řídítka a dopadl na zem. Náraz mě katapultoval zpátky do vzduchu a tělo letělo na další skálu. Padal jsem a ve vzduchu jsem v zásadě přijal možnost, že se zabiju. Jako zázrakem jsem dopadl do měkkého a vůbec jsem se nezranil.

PLAYBOY: Když se podíváš nazpátek, chtěl bys něco udělat jinak?

GULEVICH: Ani ne. Myslím, že jsem se poučil z různých chyb a díky jim jsme teď tím, kým jsem.

PLAYBOY: Jako biker, který sjíždí hory po celém světě, ses určitě mnohokrát dostal do nepříjemných situací kvůli počasí. Vzpomeneš si, kdy jsi naposledy musel bojovat s matkou přírodou?

GULEVICH: Zrovna před pár dny jsem byl v Moabu ve státu Utah. Měli jsme udělat ještě dva záběry a do toho přišla neskutečná bouřka. Vypadalo to jako ve strašidelném filmu – stokilometrová vichřice, průtrž a blesky. V holých skalách bylo hrozně těžký najít cestu zpátky. Mokré skály děsně klouzaly a u okrajů útesů nás strhávaly poryvy větru. Ale nakonec jsme to nějak odpružili.

Red Bull

PLAYBOY: Všichni tě znají jako bikera, ale máš kromě kola i jiné zájmy?
GULEVICH: Jsem posedlý všemi sporty, při kterých se můžu někam řítit. Nejvíc mě baví lyžování, snowboarding a surfing.

PLAYBOY: Každý chlap něco sbírá – dýmky, auta, trofeje, rybářské pruty – prostě něco. Máš taky nějakou podobnou zálibu?
GULEVICH: Já sbírám whisky. A z každé země, kterou navštívím, si přivezu kapesní nůž. Už jich mám docela hezkou sbírku. Kromě toho si schovávám svoje staré vybavení, které jsem měl u okamžiků, kterých si nejvíc vážím.

PLAYBOY: Jak jsi na tom se zvířaty?
GULEVICH: Moji rodiče mají psa Lunu. Beru ji s sebou vždycky, když jdu na hike. Jinak pořád koukám po nějakém speciálním medvědovi, který by mě nechtěl sežrat.

PLAYBOY: V Kanadě minulý měsíc legalizovali prodej konopí. Kdybys to měl nějak komentovat, co bys k tomu řekl?
GULEVICH: Myslím, že řada výzkumů prokázala prospěšnost konopí v medicíně, a kromě toho dokáže dost vylepšit chuť pizzy.

PLAYBOY: Máš nějakou oblíbenou činnost, kterou začínáš svůj den?
GULEVICH: Dívám se na svou holku Briannu, jak se chystá do práce. Když odejde, naleju si hrnek kávy a dám si žvýkací tabák snus.

PLAYBOY: Jak jste se seznámili?
GULEVICH: S Briannou Saimoto, která už brzy bude Gulevich, se známe třináct let. Potkali jsme se přes známé ze školy. Je skvělá. Je trpělivá, ve všem mě podporuje, ale dokáže mě srovnat do latě, když začnu bejt přehnaně divokej. Potřebuju ji.

PLAYBOY: Změnil se tvůj život od zasnoubení?
GULEVICH: Nezměnil se ani o chlup. Nebo v něčem jo, protože Brianna ze mě dělá lepšího člověka. Zasnoubili jsme před třemi lety a svatbu máme naplánovanou na 6. října. Už se nemůžu dočkat oslavy!

PLAYBOY: Gratuluju! Jaké vlastnosti má mít žena, aby sis ji chtěl vzít?
GULEVICH: Hlavní je osobnost. Nemusíme se vždycky úplně ve všem shodnout, protože různé pohledy na věci vytvářejí zajímavou konverzaci. Chci vědět, jaké jsou její názory, a chci jí vysvětlit ty svoje.

PLAYBOY: V Česku jsi byl naposledy na pozvání Richarda „Gaspi“ Gasperottiho, vzpomeneš si, kdy jste se potkali poprvé?
GULEVICH: Docela dobře, i když je to pěkných pár let. Mně bylo třináct a Gaspi tenkrát dělal ve vancouverském bikovém krámu On Top Shop. Gaspi stál uprostřed obchodu a všechny kolem bavil tak, že jsme tam stáli a řvali smíchy. Do té doby jsem nezažil nikoho, s kým by byla taková sranda. Sotva jsem rozuměl, co říká, ale přitáhl na sebe všechnu pozornost.

PLAYBOY: Utkvělo ti v hlavě něco konkrétního?
GULEVICH: Jeho scénky se nedají vyprávět, to musíš zažít. Utkvěl mi ale první den, kdy jsme byli na kole. Šli jsme do lesa omrknout šestnáctimetrový gap, což je skok s mezerou, kterou buď přeskočíš, nebo se zabiješ. Měl ho na svědomí náš lokální stavitel Todd Fiander, kterému říkáme Digger a který natáčel sérii bajkových videí. Byl tam Gaspi, jeden Australan, co snad ani na vteřinu nepřestal mluvit, a já. Když jsem viděl, co Digger postavil, řekl jsem, že do toho nejdu. Ale Gaspi vzal kolo a tlačil ho do kopce. Skok dal dvakrát načisto, do třetice ve vzduchu pustil řídítka a pak ho dal s trikem „no hander“.

PLAYBOY: Za Gaspim jsi byl u nás před třemi lety. Je něco, co se ti na České republice líbilo, a co ne?
GULEVICH: Nejhorší na vaší zemi bylo, že jsem ji musel opustit – miluju to tam!

PLAYBOY: Kterých pět nejlepších míst ti utkvělo v hlavě?
GULEVICH:
Nový Zéland. Lidi jsou tam nejvíc v pohodě a ježdění tam je bomba.
Peru. Nejdelší sjezd v mém životě a uvolněný životní styl v horských městech.
Bellingham ve státě Washington. Kamarádští lidi, super pivo a nejlepší traily.
Česká republika. Domov mého kamaráda Gaspiho, se kterým jsem zažil hrozně srandy. Už se nemůžu dočkat, až budu zas zpátky u vás.
Vancouver. Vždycky když se vracím domů, tak se těším. Domov je domov.

Příprava na Masiv

Masiv je čtyřdenní etapový závod dvojic, kam Geoffa Guleviche zve český ambasador Richard „Gaspi“ Gasperotti. Závod se jede od 12. do 15. září ve čtyřech úžasných lokalitách české přírody. Pro bikery jsou nachystané tratě v Krušných horách, kolem Kadaně, u Karlových Varů a na Šumavě. Aby bylo dobrodružství ještě zajímavější, mezi jednotlivými etapami se přejíždí vlakem, v němž se dá i spát. To z celého etapového závodu dělá opravdový zážitek, který si loni užily dvě stovky účastníků. Přijďte si závod letos vyzkoušet taky a přihlaste se. Čeká na vás pár posledních míst.
www.masivmtbrace.cz

ABUS
Security Tech Germany

YADD-I™ #CREDITION

DESIGN YOUR HEAD

Kolekce Yadd-I™ #credition je dodávána v různých barvách, aby vyhovovala vašemu osobnímu stylu. Systém Soft Tune se dokonale přizpůsobí vaší hlavě a inteligentní ventilace Forced Air Cooling ji po celou dobu jízdy výborně ochlazuje.

abus.cz

Nejmodernější motokárová hala je v Praze

- arena o rozloze **17 000 m²**
- **20 motokár** s objemem až **270 cm³**
- **každé tři měsíce nová trať** s průměrnou délkou 600 m, šířka tratě 8-9 m, elektronická časomíra
- **ceny** od 170 Kč/10 min.
- **restaurace** s kapacitou 160 lidí, zahrádka pro 160 lidí
- **pořádání firemních akcí,** seminářů a dalších promo eventů se závodním programem
- **dostupnost** dvě zastávky od metra Černý Most
- **Rezervace na:** 777 499 999

Václav Pech
vícenásobný mistr ČR v Rally

Arena Praga

www.pragaarena.cz

POVÍDKA

text **MAREK KOŽUŠNÍK** foto **PROFIMEDIA.CZ**

Cestou do Kalkaty

Jde o čekání. A o dálky. Kdo nerad čeká nebo nemá rád dálky, stopuje se mu blbě. Taky musíte mít rádi spálený pravý předloktí, teda pokud stopujete v létě. A mhouření očí – mafiána se slunečními brejlemi nikdo nevezme. A musíte se umět smát, to hlavně.

Toho léta se mi smálo špatně.

Vylhat se ze všeho, praštit vším, vyrazit ven, někam daleko. Tam, kde žijou ti, které zatím neznáme. Odkud budeme třeba zase někdy utíkat.

Takže stojím. A mávám na auta. Připadám si trochu jako pouliční harmonikář s čepicí na chodníku a trochu jako námořník v přístavu.

Kapitáne, vezmete mě do Kalkaty? Peníze nemám, jen dvě zdravý ruce.

(Tenkrát jsem se vedle ní naposledy probudil. Byla vzhůru; seděla na posteli a koukala na mě.)

Zapadám do stříbrného renaultu; spousta prázdných slov, legrácky před někým, koho už v životě neuvidím. To umím. Řidičům nakecám cokoliv.

(Noc před posledním kolem přijímaček na FAMU jsem ležel vedle ní a nemohl usnout. Ve všeobecným kulturním testu mě mohli nachytat na čemkoliv.

Ty to zejtra uděláš, řekla. Seš můj chytrej.

Byla tam, byla se mnou a to mi stačilo.

Ten den jsem jí napsal báseň. Hloupou. Ten den jsme se milovali.)

„Jedu na Prahu," řekl renaulťák. „Ty musíš sejít dolů, bacha, auta tam jezděj rychle, běž radši až támhle k tomu příjezdovýmu pruhu."

Pomalu jsem šel po krajnici. Slunce se pomalu koulelo za obzor, tráva voněla. Odněkud se ozval osamělý cvrček. Cvrček samotář.

(Pořád ji miluju, jestli se to tak dá říct. Spala v mý první posteli, kterou jsem si koupil za vlastní prachy. V zelených teplácích se mnou po schodech vynášela televizi do mýho prvního podnájmu. Jedl jsem jídlo, který uvařila. Vídal jsem ji po ránu nenamalovanou a rozcuchanou.)

Auta tady opravdu jezdí rychle. Jenže já vím, jak na to, jsem už zkušenej silniční námořník. Nejlepší místo na stopování je tam, kde jsou na svodidlech nápisy stopařů. Načmáraný fixem, kterým se píše na kartonový cedule jméno cílovýho přístavu.

Protože odtud prokazatelně někdo odjel, tady stáli námořníci.

Lukáš + Káťa, 21. 7. 1996 Břeclav–Roma? Držte palce!

(Ten den mám narozeniny – v devadesátém šestém jsem je slavil v Rovaniemi. To je ve Finsku, za polárním kruhem.

Budeme na sebe ten den myslet přesně v poledne, řekla, než jsem odjel. Myslela na mě v jednu. Zapomněla na časový posun, to se stává.

Možná jsem nemusel jezdit tak často pryč.)

Trčím tady už tři hodiny. Pomoc! (chacha) Ivan z Plzně, 4. 8. 1994.

(Jednou jsme takhle uvízli v Alpách, s kámošem. Začalo pršet, složili jsme bágly u krajnice a hypnotizovali projíždějící řidiče. Kašlali na nás.

Na svodidlech rostl divoký chmel, utrhl jsem kousek a přivoněl k němu. Málem jsem se rozbrečel, vůně je pěkně vlezlej kámoš.

Na chmelu jsem se s ní totiž seznámil.)

26. 6. 1995: Odjíždíme k moři – holky na plážích, těšte se! Jakub a Patrik.

(To poslední společné léto jsme strávili na Korsice.

Ty blázne, vždyť je to jako z nějakýho filmu, smála se. Hlavně, ať nás tady nikdo neuvidí.

Pamatuju si, že mě tu noc hrozně tlačily kamínky do kolen. Pamatuju si její pootevřenou pusu. Pamatuju si její vůni.

Tak proběhlo moje první milování na mořský pláži. Od tý doby mám rád vrzání cvrčků a cikád. Od tý doby mám rád moře.)

Další řidič mě vzal až do Budějovic. Byl to jeden z těch mlčenlivejch kamioňáckejch týpků. Ve Veselí jsme se stavili na kafe v motorestu. Začínalo se stmívat.

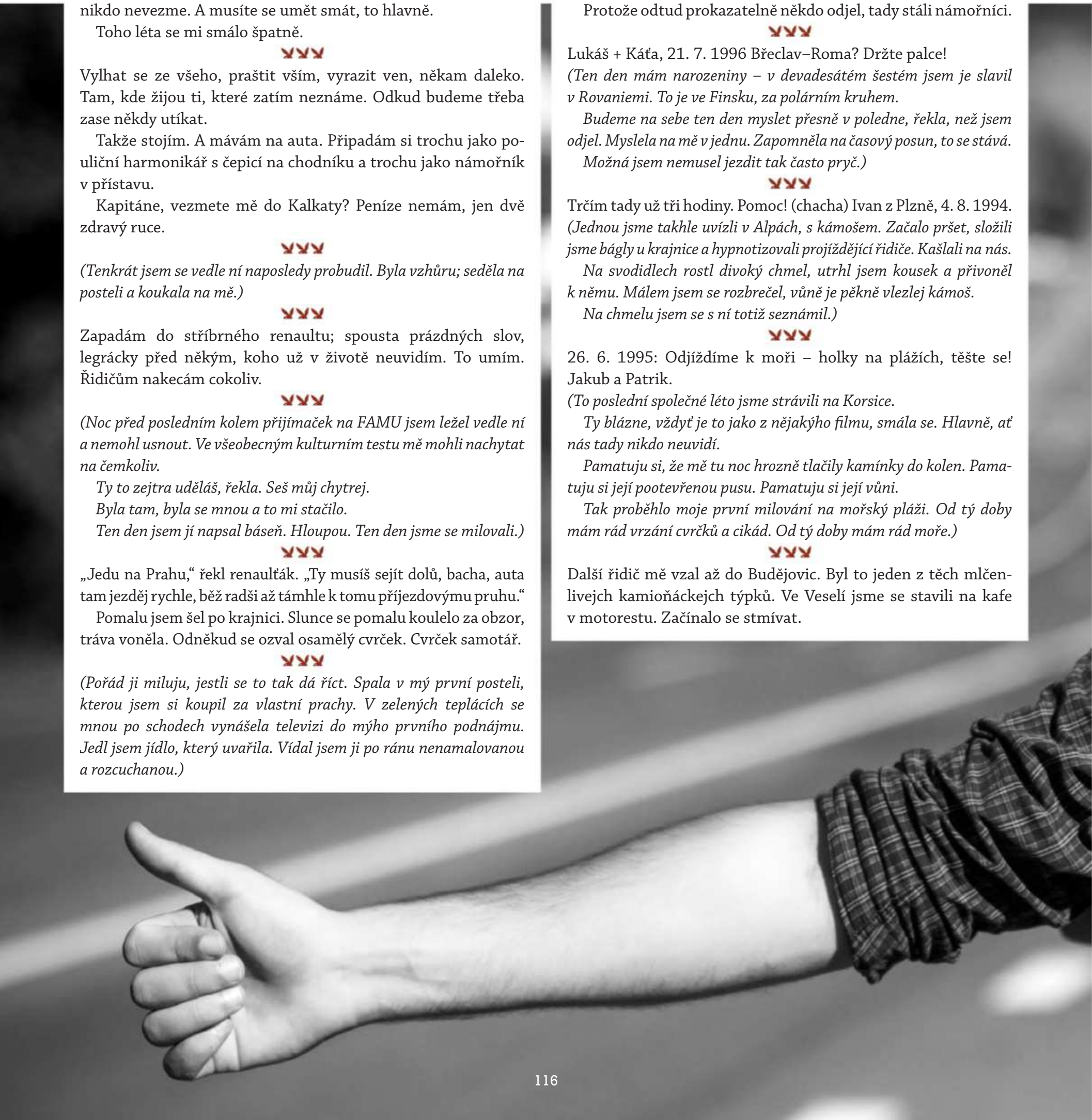

„Tady vedle jsem měl autodílnu, se švagrem,“ mávl rukou z okna. „Auťáky miluju. Pak jsme se nepohodli. Znáš to, prachy a tak. Příště už se ale napálit nenechám,“ řekl.

Zbytek cesty mlčel.

Na chalupě jsem ze všeho nejdřív otevřel okna a vyvětral. Zapomenutý hrnek s plesnivým lógrem jsem postavil na kamna.

Sedím na verandě a kouřím.

Na mý oblíbený místo z dětství, na pohádkovou louku, je to z chalupy kousek. Nejdřív starou polní cestou, pak pěšinou mezi smrky. Maliní tam šlehá po lýtkách, komáři se přisávají k tepnám. Měsíc se zbaběle schovává za kopcem.

(Seděli jsme tenkrát na verandě.

To o těch vílách sis vymyslel, že jo, smála se.

Kdepak, je to pravda. Zdejší víly jsou správný.

Byla jsem tam, na tý louce, řekla. Žádnou vílu jsem tam teda neviděla, ale zato jsem nasbírala tohle.

Ten večer jsme snědli spoustu malin.)

Kukačky z roku 1938 tikaly celou noc, v hodinových intervalech mě budily kukáním. Když jsem tady byl s ní, nikdy jsem si toho nevšiml. Nikdy mě to nerušilo. Asi jsem přemýšlel o něčem jiném, než je tikání hodin.

(Na vodě se ti bude líbit, řekl jsem jí jedno léto. Chtěl jsem se s ní chlubit před klukama, chtěl jsem, aby byla se mnou.

Bude se mi tam líbit, řekla. Tví kamarádi jsou srandovní.)

Český Krumlov je hezký město. Propletl jsem se uzounkými uličkami a koupil si cigarety Lucky Strike v trafice skryté ve středověkým podloubí. Nad trafikou svítil barevnej neon. Pořád v tom středověkým podloubí. Jiří z Poděbrad by z toho dostal škytavku.

Za městem se na pravém břehu Vltavy rozkládá kemp. Vodáckej kemp.

(Tenkrát v kempu došlo k leteckýmu dni. Lítaly tam nezajištěný nafukovací čluny. Našim kánoím složeným na břehu vichřice nevadila, ani průtrž mračen. Výletníkům s nafukovacími čluny a velkými kempingovými stany ano.

Vrhla se tenkrát do vody a ten člun přitáhla ke břehu.

Proč se mi tví kámoši tak smějou? zeptala se.

Vypadala jako napůl utopenej vrabčáček, co jsem jí na to měl říct?

Ten den to byla správná holka, nejsprávnější ze všech. A když se smíchem odháněla tu děkující rodinku s nafukovací lodí, byly jí pod promočeným tričkem vidět ňadra.)

Je večer, zasvítí první světla vodáckých ohňů, zadrnčí první kytary.

Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid, zpívá parta blízko mě.

(Tenkrát jsem přišel až k ránu. Opatrně jsem se svlékal, abych ji nevzbudil. Nevěděl jsem, co bych jí řekl. V kuchyni na stole stál talíř přikrytý fólií, aby mi večeře nevystydla. Vedle něj vychladlý kafe – věděla, že ho mám po jídle rád.

Když jsem pak usínal, pohnula se.

Jinak, než se vrtí ze spánku. Natolik už jsem ji znal.)

„Pojď k nám," volají na mě holky právě od toho ohně, „tady je děsná sranda, protože Bručoun má rozladěný bendžo a nechce tomu věřit, von totiž nemá hudební sluch, a když mu to někdo řekne…"

Sedám si do trávy, už je mokrá rosou.

„Nehraješ na kytaru?" osloví mě hlubokooká víla, „my moc ne, ale rádi zpíváme."

Vezmu si kytaru a rozpomínám se na starý fláky. Víla sedí naproti mně, kolena pod bradou. Má zelený tepláky – jestlipak v nich někomu vynášela po schodech televizi do prvního podnájmu?

Trochu se na mě usměje, když začnu zpívat.

(Ještě si vezmi překapávač, já ho nepotřebuju, řekla. A povlečení vyper jednou za měsíc, špindíro. Nejhorší bylo rozdělování společných fotek.)

„Jak ti říkají?" ptá se mě ta neznámá víla. „Já jsem Julie. Legrační, co?"

Spousta fajn lidí kolem jediného ohně.

Bručoun, co na bendžo fakt moc neuměl.

Puňťa, hezká holka s nakažlivým úsměvem.

Komár, čahoun s brejličkama.

Kristýna, malička tmavovláska.

Dingo, vodáckej samorost s dlouhými ušlechtilými prsty.

Julie.

Noc postupovala, hráli jsme pořád starší písničky.

Smutno je mi, smutno je mi, na ten smutek není lék, zpíval jsem. Už to není pravda, možná i kvůli cinkavému smíchu téhle víly. Zase.

Pak jsme u ohně zůstali sami.

Večer volala, že dabuje, a tak jsem šel hledat kamarády, stála s ním, naštěstí otočená ke mně zády…, zpívám pro Julii.

(Věř mi, nejsem zlej, jenom slabej.)

„Půjdeme spát?" řekla Julie se zavřenýma očima, hlavu opřenou o mé rameno.

Když se zpívá píseň poslední, myslet můžem na pár přátel, co je známe.

Jde jen o dnešek. O pár vteřin, o jeden úsměv. Jako vždy.

„Pojď se radši vykoupat," řekl jsem. „Jinak fakt usneme."

Pak stála nahá v řece, temná voda jí sahala ke kolenům.

Je to dobrá řeka, napadlo mě přibližně v místech, odkud jsme kdysi dávno tahali velkej nafukovací člun. Vrací mi to.

Zezadu jsem jí položil ruce na ramena. Obrátila se

„Víš, že máš stejnej nosík jako někdo, koho… jako jedna holka?" zeptal jsem se.

„Já vím, trochu nakřivo," řekla a rozpačitě si na něj sáhla. „Po tátovi."

„To ona říkala taky," zasmál jsem se.

„Měls ji rád?"

„Nevím."

„Tohle by člověk vědět měl."

„Fakt nevím. Někdy je láska tak silná, že je nejslabší na světě."

„A naopak," řekla tiše. „Víš, že už se nejspíš v životě neuvidíme?"

„Teď se vidíme," odpověděl jsem, vzal ji do náručí a odnesl na břeh. Do trávy. Do tý trávy, která byla mokrá rosou.

„Ale já už nechci," zavrtěla hlavou. „Je pozdě, musíme jít spát."

Vždycky si budu pamatovat, že mě tu noc mohly zase tlačit kamínky do kolen. Vždycky si budu pamatovat její pootevřenou pusu. Její vůni.

Nejlepší místo na stopování je tam, kde jsou na svodidlech nápisy stopařů. Načmáraný fixem, kterým se píše na kartonový cedule jméno cílovýho přístavu.

Protože odtud prokazatelně někdo odjel jako já teď.

Kapitáne, vezmete mě do Kalkaty? Peníze nemám, jen dvě zdravý ruce.

(Věděla jsem, že mě nepoznáš, řekla. Seš pořád stejnej.)

DIAMANTOVÁ
JISTOTA

JISTOTA BEZPEČNÉ INVESTICE

DIAMANTOVÁ JISTOTA

Možnost nákupu certifikovaných diamantů nebo diamantových šperků pro každého
Postupné splácení v podobě měsíčních záloh již od 60 USD
Kdykoliv vybíráte a odebíráte diamanty nebo šperky proti naspořeným penězům

Váš šperk nebo diamant můžete mít zdarma díky našemu Loyalty programu

Vytvořte si Diamantovou jistotu pro sebe, rodinu, děti i vnoučata

Jednoduchá registrace online na http: **//www.diamantovajistota.cz**
Více info: **www.dicholding.com**

Villa Cafe

Villa Cafe

Zacpalova 964/1
794 01 Krnov

telefon: +420 770 130 130

email: info@villacafe.cz

Adrenalin bez rizika

Pokud chcete zažít pocit vzrušení, jaký zažívají závodní jezdci na startovním roštu, pokud chcete virtuálně vyzkoušet jeden ze světově proslulých okruhů a poměřit svůj čas s ostatními, je **Kart arena Plzeň** místem, které nesmíte vynechat při návštěvě západočeské metropole. Přijeďte vyzkoušet motokáry, závodní simulátory, driftovací vozítka Crazy cart nebo jen tak posedět v příjemné restauraci, to vše v jediné kryté motokárové dráze v západních Čechách.

Přijeďte vyzkoušet adrenalin bez rizika.

www.motokaryplzen.cz

INTERGAS OD NÁS: bezstarostná generační výměna kotle

Proč právě Intergas od nás? Zejména proto, že výměnu dosluhujícího kotle nelze zvládnout vlastními silami, ale je nutné obrátit se na odborníka-topenáře. **Kotel Intergas** vám za nejvýhodnějších podmínek nejen dodá, ale i namontuje a zprovozní váš **soused – topenář**, kterého si můžete vybrat podle sympatií nebo podle referencí ze svého okolí. V projektu Intergas od nás jsou zařazeni jen ti profesionálové, kteří preferují kotle Intergas sami na základě svých kladných zkušeností. Během osobní konzultace na místě vám topenář doporučí vhodný typ kotle. Dohodne se s na rozsahu zakázky a dořeší s vámi technické komplikace, které vždy vzniknou při výměně klasického kotle za kondenzační. Nejen na kotel samotný, ale na celou zakázku vám vybraný topenář poskytne kompletní záruku. A k tomu individuální přístup, krátkou dodací lhůtu a navíc zajímavé zvýhodnění oproti zakázkám s jinými kotli.

www.intergasodnas.cz

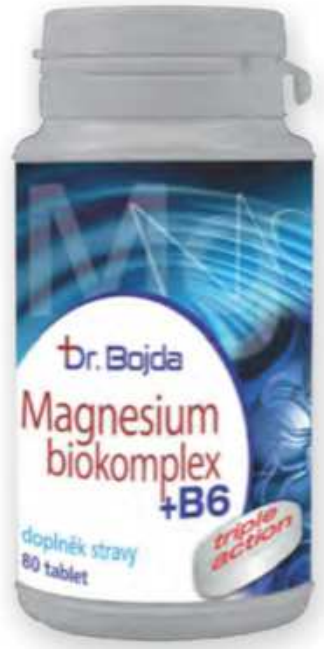

Magnesium biokomplex Dr. Bojda

V DNEŠNÍ DOBĚ SE STÁVÁ NUTNOSTÍ MAGNÉZIUM DOPLŇOVAT.

Bohužel drtivá většina lékárenských preparátů obsahuje obtížně vstřebatelné formy hořčíku, ale **Magnesium biokomplex** se od ostatních preparátů liší zejména vysokou vstřebatelností, která je dána jeho složením. Obsahuje čtyři formy organického hořčíku s vysokou vstřebatelností. Zásadní je hořčík z mořských řas v kombinaci s chelátovou bioformou a nově chlorofylem doplněný o vitamín B_6, který podporuje celkovou bioprostupnost magnézia. V ČR neexistuje podobně komplexní přípravek. Zákazníci nepociťují vedlejší účinky, jako žaludeční a průjmové potíže, což se dostavuje při užívání běžných preparátů. Hořčík je důležitý zejména pro lidi, kteří bývají postiženi bolestmi hlavy, migrénami, tetanií a diabetem. Nepostradatelný je pro sportovce a každého, kdo manuálně pracuje a potí se. Lidé s hypertenzí a srdečně-cévními problémy by ho měli také doplňovat. Zásadní je pro těhotné a kojící ženy a pacienty, kteří užívají diuretické, popř. hormonální preparáty, a seniory.

K dostání v prodejnách zdravé výživy a v lékárnách BENU, PHARMAPOINT

www.medicinka.cz

Dr. Bojda
medicinka.cz

Osudové ženy

Volný cyklus mincí **České mincovny** vyražených z jedné trojské unce ryzího zlata je věnován ženám. A ne ledajakým – přímo osudovým. Tentokrát přišla řada na naši krajanku, jejíž medový hlas uchvátil na přelomu 19. a 20. století celou planetu – **Emu Destinnovou**. Nekonvenční celebrita se aktivně věnovala spiritismu, pobývala na morbidně zařízeném zámečku a jako jedna z prvních známých žen se nechala tetovat – obrázek hada na noze mířil až k jejím intimním partiím. Byla hrdá, tvrdohlavá a rakouské úřady ji za první světové války zatkly pro podezření z účasti v československém odboji. Dnes je Ema Destinnová považována za jednu z nejvýznamnějších Češek historie, což dokazuje i její portrét na dvoutisícikorunové bankovce. Zlatá uncová mince je k dispozici za *39 950 Kč*.

www.ceskamincovna.cz

Zánovní auta z Německa jsou v kurzu. Koupíte je až o polovinu levněji

Jsou za polovinu ceny proti novým, přitom je jejich kvalita dlouhodobě prověřená a i po letech si drží stále vysokou hodnotu. Ano, bavíme se o zánovních vozech koncernu Volkswagen, které u nás patří k nejprodávanějším. Na jejich dovoz z Německa se už řadu let specializuje společnost **Andy-Auta** s autosalony v Táboře a Českých Budějovicích. U tohoto prodejce můžete vybírat ze 400 skladových vozidel se **zárukou dobré ceny i kvality**. Sympatický je také fakt, že se v Andy-Auta nebojí doložit historii vozu a poskytnout i roční záruku na vady vozidla.

www.andy-auta.cz

EURAZIO CENTER

vybudoval výhradní distributor vláknových řezacích laserů **HSG** pro Českou a Slovenskou republiku firma **4ISP s. r. o.** v Modleticích u Prahy. Jedná se o prodejní showroom, několikanásobně větší než jakýkoli podobný v Evropě, s více než padesáti typy CNC průmyslových laserů, frézek a dalších strojů.

EURAZIO CENTER je největším showroomem s čínskými lasery pro celou Evropu. Nejenom domácím zákazníkům tak v něm nabízí česko-německá firma **4ISP** možnost vyzkoušet si vlastní materiály na strojích tak, aby výběr vhodného stroje pro potřeby daného zákazníka byl co nejpřesnější. Tato myšlenka a realizace podobného projektu je naprosto ojedinělá. A to i vzhledem k investici, které je pro **EURAZIO CENTER** zapotřebí. Celkový objem prostředků se pohybuje řádově v 10 mil USD. Nově zbudovaný areál **EURAZIO** o výměře 3200 m^2 nabízí také nové pracovní příležitosti pro zhruba 20 zaměstnanců, a to především z technických oborů.

Nadnárodní projekt **EURAZIO** vzešel přímo od českého vedení firmy, jedinečný je svým přístupem k zákazníkovi. Možnost vyzkoušet vlastní materiály na konkrétním stroji je v tomto ohledu zcela zásadní. **4ISP** následně pak i nadále stojí po boku zákazníka, který není odkázán na vzdálený zahraniční servis nebo náhradní díly.

EURAZIO CENTER
SOLUTION PROVIDED BY 4isp

Goop: a vše je čisté, než řekneš hop!

Pasty **GOOP** přinášejí novou kvalitu pro mytí a čištění všech materiálů. Jsou ideální pro využití v domácnostech, garážích nebo dílnách domácích kutilů. Spolehlivě odstraní hluboce zažranou špínu, motorové a technické oleje, barvy, tmely, epoxidy, asfalt, inkoust, skvrny od krve a potravin. Při čištění rukou není nutné použit vodu. Goop se pečlivě vetře do pokožky, nechá několik minut působit a otře suchou textilií do čista. Různé varianty pasty obsahují tak šetrné látky, jako citrusový výtažek, lanolin nebo abrazivní složku, kterou je mořská pemza.

www.AutoMotoChemie.cz

Bydlení s budoucností

Developerská skupina **Exafin** reaguje na vývoj situace v dopravě. V současné době, kdy se ve všech automobilových koncernech pracuje na vývoji, ale už i na výrobě **elektromobilů**, jde Exafin s dobou. Ve svém vlajkovém projektu **Rezidence Malvazinky** připravil tento developer pro nové majitele luxusního bydlení dobíjecí stanice ke každému parkovacímu stání v suterénu objektu. Je tak prvním developerem v České republice, který zařadil do svých projektů prvky elektromobility a vykročil naproti velmi blízké „elektro“ budoucnosti v dopravním průmyslu.

www.rezidencemalvazinky.cz

Dej si drink!

Fruko-Schulz koktejl a Bar 69 pro vás připravily koktejl

Cranberry Cosmopolitan

Ingredience:
Fruko-Schulz Cranberry liqueur 4 cl
Fruko-Schulz Triple Sec liqueur 2 cl
Citron
Kostky ledu

Postup:
Do šejkru naplněného ledem nalijeme likér Fruko-Schulz Cranberry, Triple Sec a vymačkáme 1 cl citronové šťávy. Obsah nádoby vyšejkrujeme a slijeme do sklenky typu martini.

Sklo:
Koktejlová sklenice

Likér Fruko-Schulz Cranberry koupíte v podnikových prodejnách firmy **FRUKO SCHULZ** v Jindřichově Hradci.

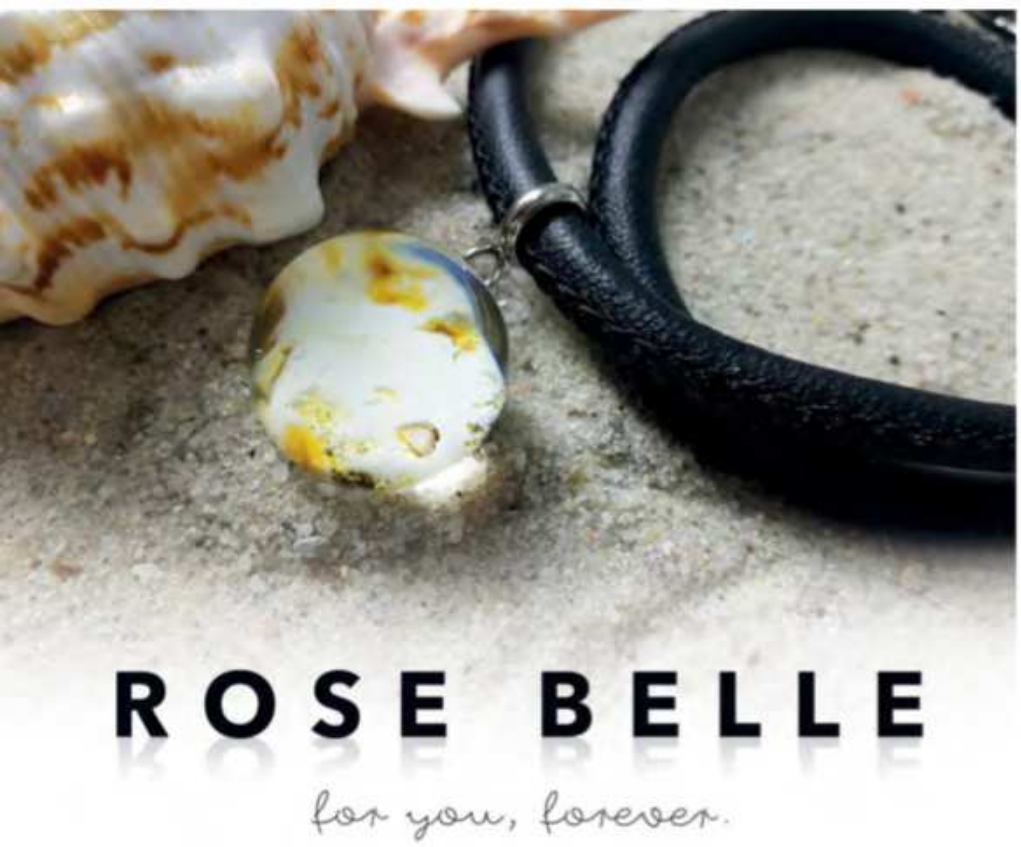

Široká škála překrásných a jedinečných šperků, které budou naprosto dokonalým a elegantním doplňkem každé ženy. Najděte si i vy svůj originál. Šperky a mnoho dalšího pro každou příležitost.

WWW.ROSEBELLE.CZ

Sexy za každé situace

Správné prádýlko patří k potřebám každé ženy, které musí být zmáknuté na maximum. Musí být pohodlné, žena se v něm cítit svá a hlavně z něj musí všem chlapům klesnout brada až na zem! Bez sexy prádýlka **Passion** to ale nepůjde. Punčošky, bodystockingy, korzety, kostýmky, ve všech velikostech a hned několika svůdných barvách. I z nevinné se rázem stane dračice se sex-appealem až za hranice vesmíru.

od 195 Kč / vše skladem na ***www.erosstar.cz***

Navštiv v létě Barber's wife a získej 30% slevu na všechny služby.

Akce platí do 30. 9. a nelze ji kombinovat s jinými slevami.

Jak vyndat klíště? Konečně bezpečně.

Klíšťák Ixoderm vás zbaví přisátého klíštěte, aniž by vás klíště při vyndavání nakazilo. Klíště zakápnete, necháte zaschnout a odstraníte přiloženou pinzetou. Takto se zbavíte klíšťat všech velikostí, a to i z těžko dostupných míst. Účinnost přípravku byla testována Parazitologickým ústavem AV ČR. Nezapomeňte na prevenci, Klíšťáka mějte při sobě a po výletu se vždy prohlédněte. Najdete ho i ve své lékárně. Přejeme vám krásné bezstarostné léto!

www.klistak.cz

SPA & GOLF Resort

V okouzlujícím předhůří Hostýnských a Vizovických vrchů se nachází hotel a lázně Kostelec. Areál, který poskytuje výjimečné možnosti relaxace, rekreačních sportů a v neposlední řadě ozdravění.

Využijte našich komplexních služeb:

– možnost firemních akcí (školení, večírky)
– benefity pro zaměstnance (relaxační pobyty)
– individuální přístup (akce na míru)

1742
ZALOŽENO

Sirný pramen plný zdraví

www.hotel-kostelec.cz

text **TEREZA VU.** foto **ARCHIV TEREZY VU.**

Tereza Vu.

V roce 2008 absolvovala Tereza Vu. magisterské studium na London College of Fashion, která by se dala bez nadsázky označit za jednu z kolébek světové módy – vyšly z ní totiž takové ikony jako například Stella McCartney, Jimmy Choo, Alexander McQueen, John Galliano a mnoho dalších.

V Londýně strávila sedm let a kromě vzdělání jí britská metropole přinesla i první zkušenosti z praxe. Spolupracovala na tvorbě mnoha kolekcí společenských a večerních šatů, především se ale snažila vybudovat vlastní značku Tereza Vu. zaměřenou na rafinované dámské spodní prádlo. Vždy zastávala názor, že atraktivní české ženy a krásné spodní prádlo k sobě neodmyslitelně patří.

Svoji kolekci vystavuje ve vlastním butiku na Letné. Své modely zpravidla vyrábí na zakázku, protože u spodního prádla není nic důležitějšího, než aby své majitelce skvěle sedělo. Pro kolekce je typická noblesa a elegance. Prádlo je éterické, smyslné, na první pohled minimalistické, ale při detailnějším pohledu jsou patrné složitější prvky v podobě panelů a vsádek.

Tereza pracuje s ultrajemnými materiály, především pak s francouzskou krajkou, hedvábím nebo tylem. Tyto materiály jsou v různých kombinacích a střizích základem její tvorby. Ve všech případech jde o ruční výrobu a samozřejmostí je precizní řemeslné zpracování.

Účastní se prestižních módních akcí, jako jsou Mercedes-Benz Prague Fashion Week, Designblok či Prague Fashion & Beauty. Věnuje se ale i charitativním projektům, za zmínku stojí například kolekce Autista pro Nadační fond Autalk Kateřiny Sokolové nebo benefiční módní přehlídka Fashion for Fokus.

EMOTION CARS

AUTOSERVIS A PNEUSERVIS

PROFESIONÁLNÍ DETAILING VOZŮ

PRODEJ A VÝKUP ZÁNOVNÍCH A REFERENČNÍCH VOZŮ

OBJEDNÁVKA VOZU DLE INDIVIDUÁLNÍCH POŽADAVKŮ

Plzeňská 130/221, 150 00 Praha 5 - Motol

www.emotion-cars.cz

S příchodem nové sezony přináší značka Esprit elegantní kolekci určenou pro muže, kteří mají vytříbený styl. Vydejte se vstříc nejnovějším módním trendům a obohaťte svůj šatník kvalitními a poutavými kousky. Ukažte, že módě rozumíte!

Stylová podzimní elegance

Ikonický kabát v barvě velbloudí srsti vám v podzimní výbavě rozhodně nesmí chybět! Esprit, 3499 Kč.

Kvalitní bílá košile je základem pánského šatníku. Esprit, 1199 Kč.

Nalaďte se na podzimní vlnu. Esprit, 1199 Kč.

Stylově a pohodlně? Vsaďte na ležérně elegantní kostkované kalhoty v podzimních tónech. Esprit, 1699 Kč.

Minimalistický svetr v zářivě červené barvě rozjasní každý outfit. Esprit, 1199 Kč.

Odkvétá léto, rozkvétá podzim… Květované motivy si našly místo i v pánské podzimní kolekci. Esprit, 1199 Kč.

Lehká košile s motivem ptáčků je perfektní volba pro slunečné dny babího léta… Esprit, 1499 Kč.

Oživte svůj business look jednoduchou košilí s kontrastními pruhy. Esprit, 1199 Kč.

Patří elegantní oblek k vašemu každodennímu dresscode? Vyměňte fádní černou uniformu za stylový model v kostkovaném vzoru. Sako Esprit, 3399 Kč. Kalhoty Esprit, 1699 Kč.

V nadčasovém kabátu se vzorem rybí kosti nebude mít chlad šanci! Esprit, 5499 Kč.

Preferujete eleganci před výraznými vzory? Vsaďte na decentní proužek. Esprit, 1699 Kč.

I muži mají své dny

Dny, kdy se „krášlily“ jen ženy, jsou tytam a dnes už i muži mají nárok zvelebovat svůj vzhled. A muži si to uvědomují. Zde je několik produktů značky KEVIN.MURPHY a GROWN ALCHEMIST, kterými si pomůžete nejen k lepším pocitu, že jste pro sebe něco udělali…

PÉČE O VLASY:

(KEVIN.MURPHY) **STIMULATE-ME.WASH**: Stimulující a osvěžující šampon pro muže. Kombinace citronové máty a černého pepře funguje jako stimulující složka pro podporu krevní mikrocirkulace a posílení buněk. Zároveň pomáhá obnovit přirozený lesk a sílu vlasů.
(250 ml, 640 Kč) = k dostání v salonech KEVIN.MURPHY

(KEVIN.MURPHY) **STIMULATE-ME.RINSE**: Uklidňující a ochlazující péče pro vlasy a pokožku hlavy. Obsahuje pšeničné aminokyseliny, podporující buněčnou regeneraci a růst vlasů. Bambucké máslo pokožka hlavy rychle a beze zbytku absorbuje, aniž by ucpávalo póry.
(250 ml, 640 Kč) = k dostání v salonech KEVIN.MURPHY

(KEVIN.MURPHY) **ROUGH.RIDER**: Matující jíl / silná fixace. Silně fixační jíl vytvářející zřetelně matný vzhled. Výtažky ze sójových bobů a zlatého bambusu zacelují vlasové konečky a dodávají vlasům pevnost.
(100 g, 720 Kč) = k dostání v salonech KEVIN.MURPHY

PÉČE O VOUSY:

(GROWN ALCHEMIST) **SHAVING GEL** SANTALOVÉ DŘEVO A ŠALVĚJ (75 ml). Receptura na zjemnění a pozdvižení kořínků chloupků poskytující maximální skluz a pohodlné holení, chrání pleť před podrážděním žiletkou, zanechává pleť pružnou, jemnou a zklidněnou.
(790 Kč) = prodává studio stolen

PÉČE O PLEŤ:

(GROWN ALCHEMIST) **DEEP CLEANSING FACIAL MASQUE** PŠENIČNÉ KLÍČKY, GINKGO A BRUSINKA (75 ml). Krémová jílová maska, nezpůsobuje vysoušení ani podráždění pleti. Aplikace bez námahy, je ideální pro povzbuzení před odchodem do společnosti. Tato maska zanechává pleť zářivou, třpytivou a plnou energie. (790 Kč) = prodává studio stolen

(GROWN ALCHEMIST) **GENTLE GEL FACIAL CLEANSER** LIST KAKOSTU, BERGAMOT A KVĚTY RŮŽE (200 ml). Krásně pěnivý a šetrný čistič obličeje. Napravuje poškozenou tkáň, zlepšuje zdraví a buněčný růst a zanechává pleť svěží a čistou. (950 Kč) = prodává studio stolen

Víc na www.kevinmurphy.cz

VYVÁŽENÁ OCHRANA VAŠICH DAT

- Bezpečnější internetové bankovnictví a nákupy
- Moderní technologie detekce
- Lokalizace ztraceného počítače
- Kontrola nad webkamerou a routerem
- Zákaznická podpora v češtině

eset ENJOY SAFER TECHNOLOGY™

FOTO JAKO
KONCEPT CH.EVA
MAKE-UP MAJA KOVAČEVIĆ – BOBBY BROWN
VLASY OLESIA LAZARIEVA – KEVIN MURPHY
STYLING TEREZA VU. A IVANA KAŇOVSKÁ
PRODUKCE JÁN BULKA, LUCIE KLIČKOVÁ

CH.EVA

V souvislosti s účastí Playboye na Mercedes-Benz Prague Fashion Week přinášíme nevšední módní pictorial. CH.EVA je obyčejná holka, která má ráda dobré jídlo, sport, zábavu, sociální sítě, a především módu. Jak sama říká, v módě podvědomě žije. Móda je součástí jejího pracovního života i volného času. CH.EVA je gurmánka, nepohrdne chobotnicí, žabími stehýnky, radost jí však udělá i obyčejný banán. Na udržení kondice má jednoduchý recept – skákání přes švihadlo.

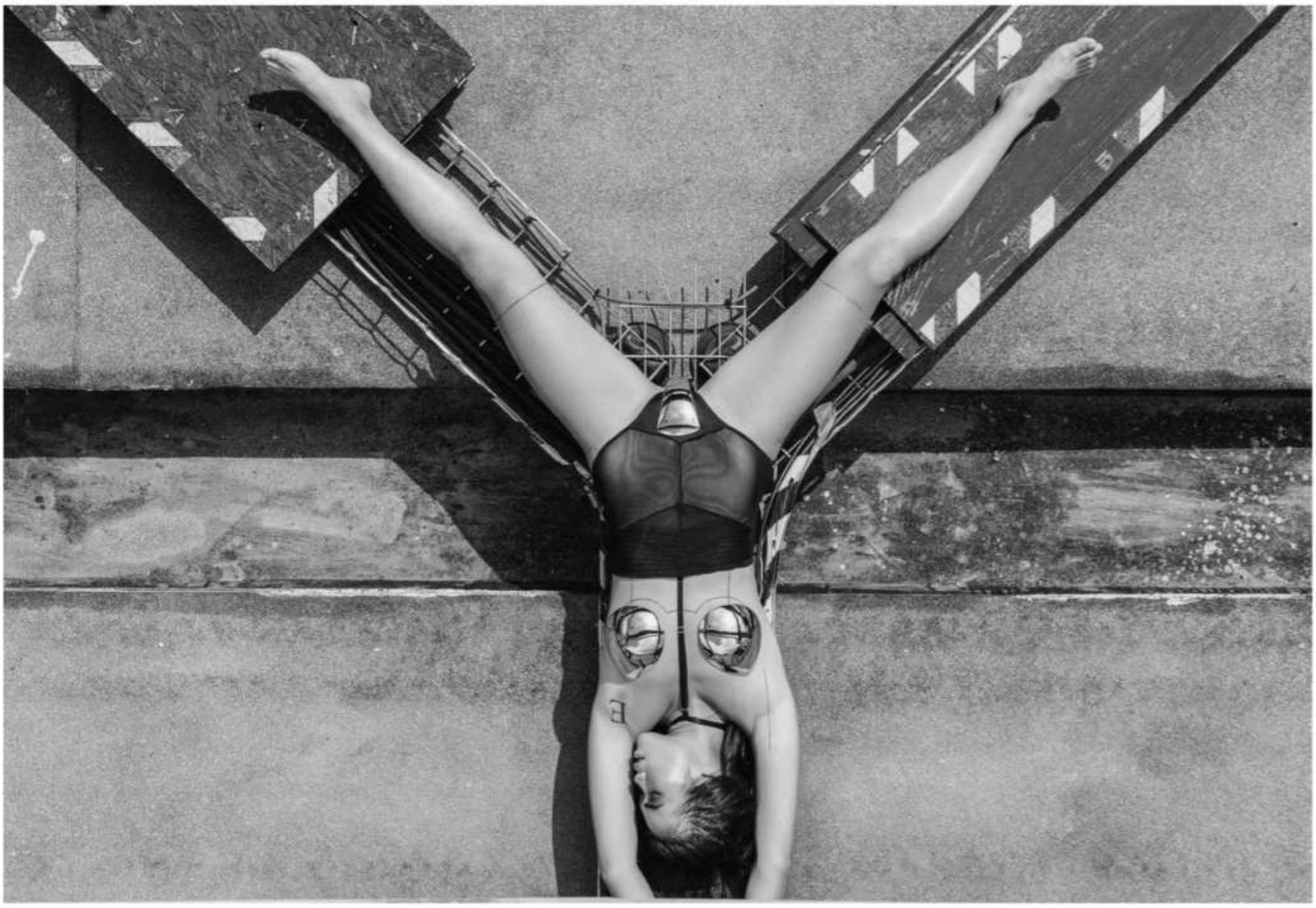

ZA LOKACI DĚKUJEME VANGUARD PRAGUE

Vítáme
vás
na nových
stránkách

www.playboy.cz

PLAYBOY

Redakce upozorňuje:
listování v pracovní době způsobuje závislost!

KLAFAR

KRÁSA ŽĎÁRSKÝCH VRCHŮ NA DOSAH?

BYDLENÍ S VÝHLEDEM NA ZELENOU HORU

WWW.KLAFAR.CZ

APLIKACE MĚSÍCE

Bavte se nebo se vzdělávejte s podcasty

KDYŽ JEZDÍTE DO PRÁCE NEBO PO RŮZNÝCH POJÍŽDKÁCH, JE POSLECH MUZIKY URČITĚ PRVNÍ VOLBOU, JAK SI CESTOVÁNÍ ZPŘÍJEMNIT. MY OSOBNĚ TAKÉ RÁDI POSLOUCHÁME AUDIOKNIHY, V POSLEDNÍ DOBĚ JSME SI ALE OBLÍBILI PODCASTY. BUĎ JDE O ZÁZNAMY ROZHLASOVÉHO VYSÍLÁNÍ, ANEBO O POŘADY, KTERÉ JSOU VYRÁBĚNY SPECIÁLNĚ PRO RŮZNÉ SLUŽBY A APLIKACE, KTERÉ PODCASTY NABÍZEJÍ.

Jednou z nich je Castbox. Stáhnout si ho můžete jak pro Android, tak pro iOS, a i když je zdarma, nabízí celou řadu velmi šikovných funkcí. Vyhledávat dokáže jak podle jednotlivých kanálů, tak (což není tolik obvyklé) podle epizod. Skvělé také je, že je tu poměrně hodně českého obsahu. Najdete tu třeba pořady z dílny Českého rozhlasu, ale i už pár měsíců populární Travel Bibli Petra Nováka, která radí, jak levně cestovat po světě.

Nechybí ale ani technologický Alisczech Jana Březiny a samozřejmostí je spousta kvalitního obsahu v angličtině. Oblíbené jsou jazykové kurzy od BBC nebo různé příběhy, například politické nebo historické události uvedené do souvislostí. V Castboxu najdete ale i audioknihy, a protože jsou hlavně v angličtině, může se aplikace stát dobrým pomocníkem pro výuku jazyka.

Díky opravdu širokému výběru i uživatelsky přívětivému ovládání používáme Castbox v posledních měsících velmi často. Až vás tedy přestane bavit muzika, je tato podcastová apka velmi dobrou alternativou, jak si zkrátit dlouhou chvíli.

Android, iOS / Zdarma

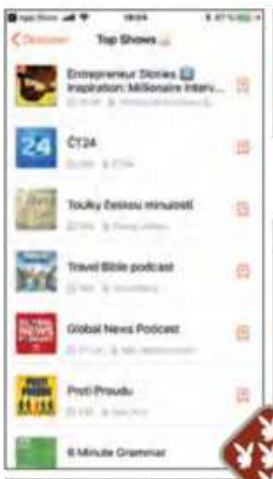

Stáhněte si aplikaci naskenováním QR kódu.

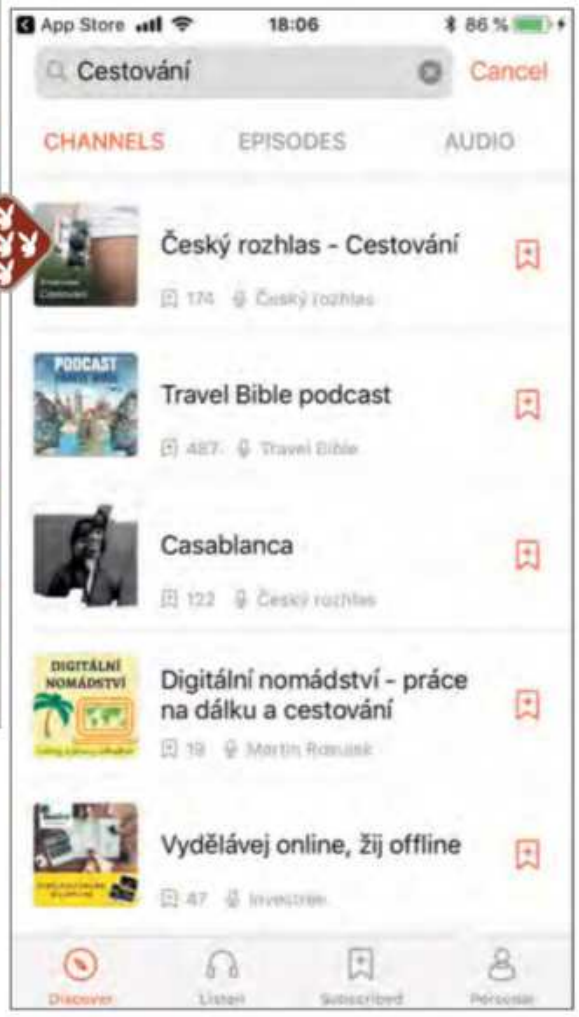

3x zlepšete se hrou

Peak

Na trénování mozku existuje spousta aplikací, nás ale pořád nepřestal bavit Peak. Zaměřuje se na šest oblastí, jako jsou paměť, soustředění nebo řešení problémů, a každý den nabízí trénink se šesti minihrami. Ty si zahrajete zdarma. Pokud byste chtěli hrát všechny dostupné minihry, je třeba zaplatit si předplatné, i ve verzi zdarma je ale Peak zábavný dostatečně.

Android, iOS / Zdarma

BBC Learning English

Britská veřejnoprávní BBC se výuce angličtiny věnuje už od roku 1943, proto je jejich apka sázkou na jistotu. Učit se tu můžete gramatiku, výslovnost i poslech, a to v podstatě v jakékoliv úrovni od začátečníků až po pokročilé. Součástí lekcí jsou cvičení i přepisy namluveného textu a nechybí ani sekce obchodní angličtiny, která se v práci určitě neztratí.

Android, iOS / Zdarma

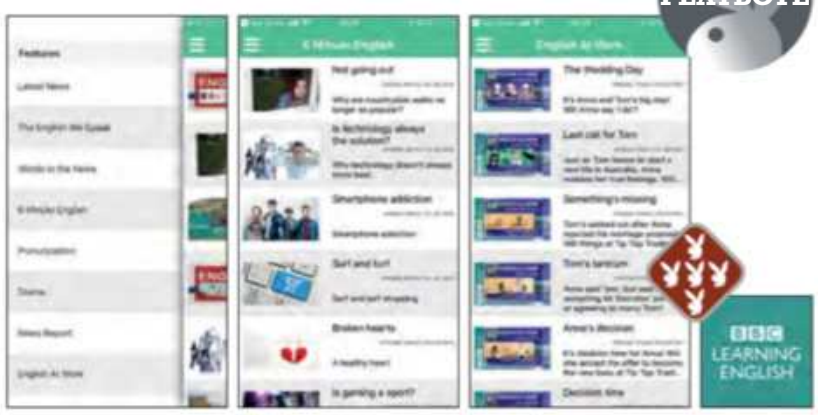

The Walk

Ujít doporučených deset tisíc kroků denně se občas zdá jako nadlidský výkon. Pomoci s tím dokáže apka The Walk, která mění běžnou procházku v hru. Prostě ji zapnete, nasadíte sluchátka a vyrazíte. The Walk vás zavede do světa, na který spadla bomba. Vy máte k dispozici limitovanou výbavu, svět ale můžete zachránit, když ujdete dostatečný počet kroků. Proto vyrazte do ulic – kdo z nás by ostatně nechtěl být superhrdinou, že?

Android, iOS / Zdarma (+ nákupy v aplikaci)

text **PATRICIE KOLOHNÁTKOVÁ** foto **ARCHIV**

SIXT leasing

Operativní leasing
pro firmy opravdu jinak.

www.sixtleasing.cz

HRA MĚSÍCE

Závodní šílenství

Otevřený svět virtuálních Spojených států láká k závodnímu běsnění, ať už jde o superrychlé káry, monster trucky, motorové čluny, nebo třeba letadla. **The Crew 2** servíruje desítky hodin arkádového běsnění na více než stovce soutěží nebo při vlastním průzkumu rozlehlého prostředí. Závodní stroje lze vylepšovat, případně vizuálně či výkonnostně ladit podle vlastních představ. Díky plynulému přechodu mezi prostředky země–voda–vzduch zažijete nejeden epický moment. The Crew 2 bohužel postrádá kompetitivní multiplayer, který bude součástí až prosincové aktualizace.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 1549 Kč

Bavlnky v akci

Druhý díl arkády Unravel přihazuje do kotle dalšího bavlněného panáčka a staví na odiv řadu zábavných kooperačních mechanik a platformingových hádanek. **Unravel Two** opět uchvacuje soundtrackem a krásou fotorealistického prostředí, jen samotné kouzlo příběhového pozadí se kamsi vytratilo. Oživlé bavlnky však i přesto dokážou zabavit, a to nejlépe ve dvou hráčích, kdy se každý ujme jednoho barevného hrdiny. V nabídce je sedm zhruba půhodinových levelů a dvacítka samostatných bonusových zkoušek.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 549 Kč

Hrdinové nestárnou

Samostatný přídavek **Summerset** pro oblíbené MMORPG **The Elder Scrolls Online** zve ostřílené hrdiny i zelenáče do domoviny urozených elfů. Nenabízí žádné výrazné změny, jen dále rozšiřuje fantastické virtuální hřiště o spoustu aktivit, do kterých lze vkročit také se zcela novou postavou. Za zmínku stojí nové mocné schopnosti ovlivňující tok času, klenotnické řemeslo, nový trial pro 12 hráčů, a především zhruba třicet hodin questů, podkreslených xenofobií elfů ze Summersetu vůči ostatním rasám.
PC, PlayStation 4, Xbox One / 899 Kč

TIP PLAYBOYE

Návrat do dětství

Pokračování oceňované série Life is Strange je za dveřmi a autoři nabízejí zdarma malou ochutnávku v podobě dvouhodinové adventurky **The Awesome Adventures of Captain Spirit**. Hlavní hrdina Chris se ve svých fantaziích stává superhrdinou a jako každý chlapec bojuje s armádou zloduchů na každém kroku. Současně se vypořádává se smrtí matky a agresivitou otce, který svůj žal utápí v alkoholu. Krátký nostalgický příběh vrátí hráče do dětských let a chytne za srdce nejen díky skvělému soundtracku.
PC, PlayStation 4, Xbox One / Zdarma

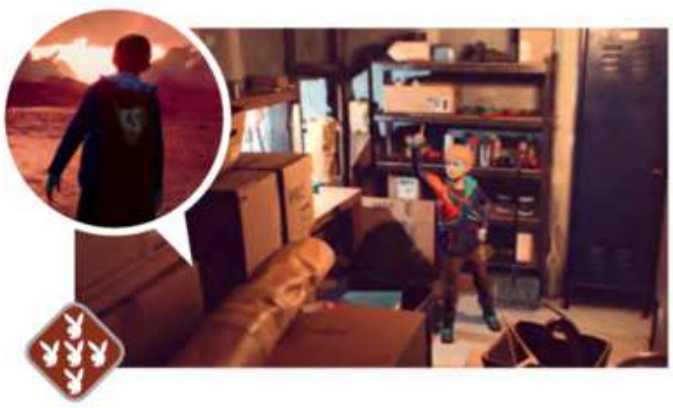

text **PETR PROŠEK** foto **ARCHIV**

SOUTĚŽ

o hru MXGP PRO

Zažijte motokros se vším všudy! Se společností **Comgad** jsme připravili soutěž o **pět kusů počítačové verze motokrosových závodů MXGP PRO**. Stačí, když správně odpovíte na následující soutěžní otázku a budete mezi šťastlivci.

SOUTĚŽNÍ OTÁZKA

V kterém roce vyšel první díl závodní série **MXGP?**

A/ 2010 **B/** 2014 **C/** 2016

Odpovědi pod heslem MXGP PRO se svou adresou zasílejte do 14. 9. 2018 na adresu redakce:
PLAYPRESS, Říčanská 2399/3, 101 00 Praha 10
e-mail: playboy@playpress.cz

ADRIA
KARAVANY SEDLČANY

SONIC

FREEDOM TO EXPRESS YOURSELF.

Harmonie. Luxus. Funkcionalita. Osobnost.
Čas začít cestovat první třídou s obytnými vozy Sonic.

- Modely Axess, Plus a Supreme.
- Jedinečná moderní maska vozu s LED svícením.
- Exkluzivní design zadní části vozu.
- Veliký a snadno přístupný zavazadlový prostor.
- Prostorná elektricky ovládaná přední stahovací postel.
- Multimediální stěna s dotykovým kontrolním panelem a USB portem.
- Velký jídelní kout s nastavitelným stolem a možností ukotvení dětských sedaček ISOFIX.
- Luxusní interiérový design s možností výběru textilního a koženého čalounění.

VISPA spol. s r.o.
Na Červeném Hrádku 759
264 01 Sedlčany
info@karavanysedlcany.cz
+420 318 875 297

Karavany Sedlčany s.r.o.
Průmyslová 2584
250 01 Brandýs nad Labem
info@karavanysedlcany.cz
+420 602 719 371

Inspiring adventures since 1965.

www.adriamobil.cz

KNIHA MĚSÍCE Veselice

Léto je jako stvořené pro zábavné příběhy. Léto je jako stvořené pro knihy kapesního formátu, neboť často cestujeme. Léto je jako stvořené pro čtení něčeho, co se již stalo trvalou hodnotou. A všechny tři podmínky splňuje román anglického prozaika **Williama Somerseta Maughama** (1874–1965) s názvem Veselice aneb Kostlivec ve skříni, který nakladatelství Prostor vydalo v edici Pozdní sběr. Je to opravdu poutavý příběh, přestože by se tak podle nastínění děje nemuselo zdát: jeden ambiciózní spisovatel osloví jiného spisovatele, neboť on znal lépe třetího spisovatele. Ten již nežije a první, onen ambiciózní literát by o něm rád napsal knihu… Opravdu nejde o žádnou literátskou samohanu, britský spisovatel je čtenářsky velice vstřícný, nikdy neexhibuje a ani nechce být za každou cenu originální. Je v nejlepším smyslu slova tradiční – jde mu hlavně o atraktivní story a výrazné postavy. Proto taky do středu románu postavil ženu, nikoliv ony tři spisovatele. Jedná se o první manželku onoho zesnulého literáta – o ženu stejně prostou jako živelnou. Tento kostlivec ve skříni tak je opravdu výjimečný, zkrátka „krev a mlíko“.

TIP PLAYBOYE

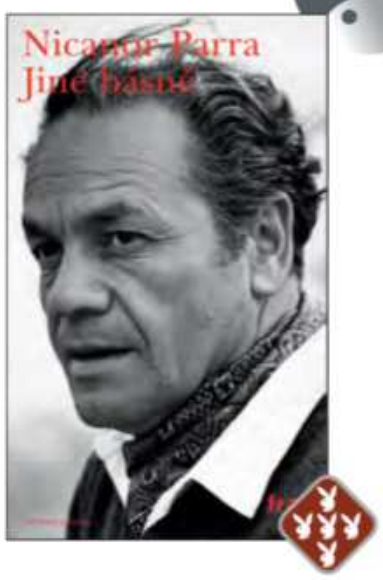

Jiné básně

Ve věku sto čtyř let letos zesnul chilský básník **Nicanor Parra**. Nobelovy ceny se ani přesto, že vydržel čekat tak dlouho, nedočkal. Nicméně teď je tu aspoň český výbor z jeho tvorby nazvaný Jiné básně (vydala Fra). Celoživotní učitel fyziky se veškerým svým literárním úsilím snažil poezii vrátit do života. Proto se taky stal autorem takzvaných antibásní, což však neznamená, že by nějak slevoval, pokoušel se vlichotit natvrdlými říkankami. To vůbec ne. Často naopak v samotných básních vysvětluje, o co ve své poezii usiluje, například, že „básník neplní řádně své poslání, jestliže nepozmění jména věcí“. Vedle toho se ale Nicanor Parra též pokoušel setřít z poezie všeobecně rozšířený dojem, že musí jít o něco vážného, co by se mělo rovnou tesat do mramoru. Jedním z básníkových požadavků bylo to, že při čtení jeho antibásní se „všichni musejí potrhat smíchy“. Chilský autor, jenž se narodil v roce, kdy začala první světová válka, tak bude světové poezii chybět, neboť se celý život pokoušel dosvědčit, že život a poezie není nic od sebe vzdáleného, ba přesně naopak. Narodil se v zemi „na konci světa“, a přesto dokázal velké věci.

text **ONDŘEJ HORÁK** foto **ARCHIV**

Než potkala mě

Druhý román britského autora **Juliana Barnese** (1946) vychází v češtině až šestatřicet let po originálu. Nicméně anglický prozaik patří k literátům, kteří jsou do češtiny překládáni souvisle již víc než čtvrtstoletí. Man Bookerovu cenu získal až v roce 2011 za román Vědomí konce, v němž se odrážela bolestná zkušenost se smrtí manželky, ovšem nejvýznamnějším dílem Juliana Barnese zůstává román Flaubertův papoušek. Než potkala mě (vydal Odeon) vyšlo jen dva roky před ním a čteme v něm příběh manželské žárlivosti. Nudný historik Graham se totiž rozvede a znovu se ožení s mladší Ann, která se snažila uchytit ve filmové branži a hrála několik malých rolí. Když Graham náhodou zhlédne snímek, v němž je mu Ann „nevěrná“, propadne nezastavitelné žárlivosti…

Dům bez pána / Půlnoční pacient

Jak si povšiml kdysi v čistírně Bohumil Hrabal, „jsou skvrny, které nejde vyčistit bez porušení podstaty látky“. **Egon Hostovský** (1908–1973) utíkal do exilu hned dvakrát – nejdříve před Hitlerem, podruhé před komunistickou krutovládou. V obou případech měl štěstí, že se mu povedlo opustit vlast, ale zároveň není pro spisovatele většího neštěstí, než když opouští svůj jazyk. Česká knižnice z nakladatelství Host nyní uvádí jeho nejrozsáhlejší předválečný román Dům bez pána a potom román z konce padesátých let Půlnoční pacient. První nabízí ještě příběh z pohraničního městečka, druhý již studenou válkou silně ovlivněný „thriller“ točící se kolem psychiatra, který po emigraci působí v New Yorku. Další krok Egona Hostovského na cestě zpátky domů.

Láska v temné ulici

Již před válkou patřil **Irwin Shaw** (1913–1984) k mladým nadějným americkým dramatikům – spolupracoval mimo jiné s Eliou Kazanem. Za války se v uniformě americké armády dostal do Evropy, a tak ještě jako pořád velmi mladý napsal objemný román Mladí lvi. Protože měl o čem psát – stejně jako jiní američtí mladíci, kteří byli narychlo odvedeni, Norman Mailer či Joseph Heller. Pomalu se zdálo, že je Irwin Shaw už zcela překryt závějemi knižních novinek od mladších generací, proto je dobře, že se objevila Láska v temné ulici (vydal Prostor), jež nabízí devět povídek, v nichž se připomíná autorova síla. Povídky umístěné tu v Americe, tu v Evropě totiž přinášejí jednu atraktivnější zápletku než druhou. Tomuhle se zkrátka říká staré dobré psaní.

No bullshit
just booze
and great
coffee.

COFFEE AND RIOT

coffeeandriot

coffeeandriot

OPATOVICKÁ 17, PRAHA 1

KONCERT MĚSÍCE

Jedinečný koncert představí pecky z počítačových her

PŘEDSTAVTE SI, ŽE BY SE VEDLE SEBE NA JEDNOM PÓDIU OBJEVIL SUPER MARIO SE ZELDOU, ZAKLÍNAČEM A DUKEM NUKEM, KTEŘÍ BY SETRVÁVALI V PŘÁTELSKÉ KONVERZACI ZA DOPROVODU EPICKÝCH SOUNDTRACKŮ Z FALLOUTU, FINAL FANTASY NEBO WORLD OF WARCRAFT. PODOBNÉ SCÉNĚ MŮŽETE PŘIHLÍŽET UŽ 6. ZÁŘÍ, KDY SMETANOVU SÍŇ OBECNÍHO DOMU ROZEZNÍ TÓNY KONCERTU THE GAMER MUSIC: PWNED.

Abychom byli přesní, nebude se jednat o jeden koncert, nýbrž hned O dva, a to od **18.30 a 21.00**. Největší hudební herní hity pak zazní v podání orchestru **Bohemian Symphony Orchestra Prague**, který doprovodí vokalisté z **Bohemian Choir Prague**. A aby toho nebylo málo, stovku hudebníků a vokalistů bude ještě doplňovat projekce na širokoúhlém plátně.

„Společně projdeme historií herní hudby od Maria přes Final Fantasy a Dukea až po aktuální hity typu Uncharted 4 nebo Zaklínač 3. Tedy to nejlepší posledních deseti let," přibližuje program šéfdirigent a zakladatel hudebního tělesa **Martin Šanda**.

Koncerty nazvané **The Gamer Music: PWNed** jsou předzvěstí hráčského festivalu **PragueCon**, který proběhne **na pražském holešovickém Výstavišti mezi 28. a 30. zářím**. Podle organizátorů jde o největší popkulturní akci tohoto druhu ve střední Evropě. Ani tady samozřejmě **Bohemian Symphony Orchestra** nebude chybět. Pro návštěvníky soubor už několik měsíců připravuje společný program s kapelami **Clawfinger**, **Corvus Corax** nebo **Megaherz**.

To přitom není první zkušenost českých hudebníků se zahraničními umělci. Bohemian Symphony Orchestra už dřív spolupracoval například s Nazareth, Deep Purple, Sabaton, Alicem Cooperem, Vanessou Mae nebo třeba s Josém Carrerasem.

Spojení špičkových muzikantů a největších šlágrů z počítačových her slibuje zkrátka zážitek, na který jen tak nezapomenete. Nejen proto byste **6. září v Obecním domě** neměli rozhodně chybět.

Gorillaz

Na šesté studiovce britských animáků s názvem **The Now Now** nesmí chybět starý známý Snoop Dogg, legenda George Benson ani newyorský housový DJ a producent Jamie Principle. A stejně jako proti předchozí nahrávce Humanz ubylo hostů, ubyla také hudební překombinovanost. The Now Now je lehká, příjemná kombinace funku, soulu a elektroniky, která se Gorillaz povedla.

Florence + The Machine

Čtvrtá dlouhohrající deska britských indie rockerů dostala jméno **High As Hope**. Vedle skvělého, místy trochu přehnaného a až operního vokálu Florence Welch tu uslyšíte třeba muzikanty Jamieho xx, Dovemana nebo Samphu, produkce se potom ujal spolupracovník Lany Emile Haynie. A bez nadsázky lze říct, že je to jedno z nejupřímnějších a nejosobnějších alb, která Florence + The Machine natočili.

Dirty Projectors

Kytary, elektronika, samplované vokály i další hudební legrácky se pravidelně objevují na osmé nahrávce amerického projektu Dirty Projectors. Jmenuje se **Lamp Lit Prose**, a pokud hledáte ostrůvek optimismu v kvapem se blížících podzimních plískanicích, jste tu naprosto správně. I když asi nejde o nejlepší popové album roku, vaší pozornosti by uniknout rozhodně nemělo.

text **PATRICIE KOLOHNÁTKOVÁ** foto **ARCHIV**

koupelny elements

OSTRAVA ✿ NAPAJEDLA ✿ KARLOVY VARY ✿ PRAHA ✿ ČESTLICE ✿ ZLÍN ✿ STRAKONICE ✿ BRNO

DESIGNOVÉ KOUPELNY / MODERNÍ KUCHYNĚ / EFEKTIVNÍ VYTÁPĚNÍ / PORADENSTVÍ A INSPIRACE
NÁVRHY KOUPELEN A VYBAVENÍ / POMOC S VÝBĚREM REALIZAČNÍ FIRMY / ŘEŠENÍ PRO KAŽDÝ ROZPOČET

www.elements-cz.cz

120 BPM

FRANCOUZSKÝ FILM ROKU ODKAZUJE NA SRDEČNÍ TEP I RYTMUS TANEČNÍCH KLUBŮ A OPĚT PŘITAHUJE POZORNOST K ONEMOCNĚNÍ AIDS. BYŤ SE V ČASE VRACÍ ZPĚT, VÝPOVĚĎ JE TO VELMI SOUČASNÁ.

Jako by byli pro ostatní společnost neviditelní. Začátek 90. let, Francie. Epidemie AIDS prorůstá Evropu, v Americe už si ročně vybírá desetitisíce obětí. Aktivisté z pařížské pobočky ACT UP šíří osvětu, ale narážejí na nezájem a nepochopení. Vlády jsou laxní, veřejnost nepoučená. „Nejsem teplý? Nic mi nehrozí," myslí si mnozí. Farmaceutické firmy se ženou za zisky. Počty zničených životů rostou. Strach o sebe, své přátele a blízké aktivizuje nejen homosexuály. Rozčarování, vztek, frustrace, bezmoc. O to větší je odhodlání bojovat za urychlení výzkumů, důstojnost i naději. Nathan je v komunitě teprve nováček, zato Sean je ostřílený veterán. A HIV pozitivní. Osud je svedl dohromady pozdě, ale má to smysl. I ostatní tu mají silnou motivaci a pavučina osudů se skládá v jeden velký příběh. Režisér a scenárista **Robin Campillo** vychází z vlastních zkušeností a vypráví ho s obdivuhodnou otevřeností, emocionální silou, aniž by si zadal s patosem. Pro diváka těžký, ale velmi působivý film, nářez, ale realita. Od 90. let se toho sice hodně změnilo, ale nemoc nezmizela. A tak díky za každý podobný počin, o jehož umělecké hodnotě mluví i šest cen César, pět ocenění v Cannes včetně ceny kritiky a Grand Prix či hlavní cena newyorských kritiků.

text **KRISTINA JANOVÁ** foto **ARCHIV**

Operace Entebbe

Napínavý, svižný, nepodbízivý, nestranný a navíc zajímavě obsazený (**Rosamund Pike** a **Daniel Brühl**) i natočený politický thriller staví na reálném únosu letadla Air France v roce 1976. Na palubě bylo 248 lidí, z toho čtyři teroristé, a 12 členů posádky, když odstartovalo v Tel Avivu. Namísto Paříže však skončilo v Ugandě. Únosci žádají pět milionů dolarů a propuštění palestinských vězňů v Izraeli. Rozjíždí se jedna z největších záchranných akcí v dějinách.

Kazišuci

Rodiče – dva otcové, jedna matka – tří puberťaček náhodně zachytí jejich internetovou konverzaci, z níž vyvodí, že se chystají na první sex. Což jim hodlají rázně překazit. Kdyby však tušili, co vše je čeká, holkám by možná sami objednali celou partu námořníků... Humor sice poněkud laciný, ale ne trapný, **John Cena** v jedné z hlavních rolí docela fajn, na **Leslie Mann** se dobře kouká, takže coby úsměvná lobotomie, zvlášť jste-li také postiženi puber-tálními potomky, proč vlastně ne.

Tully

Šest let od úspěchu komediálního dramatu Znovu a jinak navazuje režisér **Jason Reitman** (syn Ivana Reitmana) ve stejném žánru a opět s **Charlize Theron** v hlavní roli, nyní vyčerpané, frustrované matky a manželky, čekající neplánované třetí dítě. Po narození dcery ji zachraňuje noční chůva se zvláštním porozuměním pro vše, co se kolem Marlo děje. Realistická, citlivá, skvěle natočená a sympatická sonda do jednoho manželství, která překvapuje, baví i nutí přemýšlet. A Charlize opět vynikající.

DVD MĚSÍCE

Souboj pohlaví

Amerika je přilepená na televizní obrazovky, jde o jeden z nejsledovanějších přenosů všech dob. **Emma Stone** a **Steve Carrel** v legendárním tenisovém utkání, kde šlo o víc než o vítězství. Bobby Riggs je hulvát a macho, bývalý tenisový šampion, ona agilní bojovnice za práva žen, v tenise ženská jednička. A byť je začátkem 70. let sexuální revoluce v plném proudu, ve sportovním světě se rovná práva dvakrát nenosí. Tenis nevyjímaje. Jenomže on to přehnal a ona mu jde nakopat zadek. Tenhle film měl být pecka, slibné obsazení i příběh. Ale bohužel, nestalo se. Malá Miss Sunshine se režijní dvojici **Dayton–Faris** povedla, tady za zklamání může hlavně slabý scénář. Kdyby bylo v dialozích alespoň tolik energie jako v tenisových úderech, to by byla jiná.

★★★★★

VICTORY
CASINO & HOTEL

- restaurace Signature
- živá ruleta
- Black Jack
- UTH
- VLT

Vintrovna 35/433, 664 41 Brno-Popůvky

www.casinovictory.cz

Předplatné časopisu

PLAYBOY

Předplatné 12 čísel Playboye jen 999 Kč.
Doručením do vaší schránky ušetříte 189 Kč.
Tím dostáváte 2 čísla a dárek zdarma!

Všichni noví předplatitelé a také ti, kteří si předplatné prodlužují o dalších 12 čísel, si navíc mohou vybrat jeden z hodnotných dárků! Ve vydání ZÁŘÍ, které je na trhu od 23. SRPNA 2018, jsme pro vás připravili PĚT DÁRKŮ...

Dárek + 24 čísel Playboye za 1998 Kč

Dárek v hodnotě 2190 Kč ZDARMA

SPECIÁLNÍ DÁREK K DVOULETÉMU PŘEDPLATNÉMU

www.instax.cz

Zachyťte výjimečné okamžiky s Instaxem mini 9 od Fujifilmu

Při objednávce dvouletého předplatného uveďte prosím heslo *INSTAX*.
Platí pro objednání dvouletého předplatného anebo pro prodloužení současného o dva roky!

Dárek Instax mini 9 + film na 10 fotografií

Vybrat si můžete mezi pěti módními barvami.

ORIGINÁLNÍ PŘEDMĚTY S LOGEM PLAYBOYE LZE KOUPIT I VOLNĚ V E-SHOPU NA WWW.PLAYBOY.CZ

Dárek +
12 čísel Playboye za 999 Kč

Dárek v hodnotě 349 Kč ZDARMA

EXKLUZIVNÍ BUTYLKA S LOGEM PLAYBOYE
Při objednávce celoročního předplatného prosím uveďte heslo ***BUTYLKA***.

WWW.PRIMULUS.CZ

Dárek v hodnotě 549 Kč ZDARMA

Vášeň, výkon, vitalita... PRIMULUS
Doplněk stravy, složený z pečlivě vybraných vitaminů, minerálů a výtažků z bylin. Jedná se o originální český multivitamin, jehož úlohou je nabudit vaše libido a zvýšit životní energii. A stačí vám k tomu dvě tablety denně. Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo ***PRIMULUS***.

Dárek v hodnotě 490 Kč ZDARMA

ELEGANTNÍ FLASH DISK S PODSVÍCENÝM LOGEM PLAYBOYE
Kovový, kapacita 16 GB.
Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo ***FLASH DISK***.

SELFIE TYČ S LOGEM PLAYBOYE
Teleskopická dálková spoušť.
Při objednávce celoročního předplatného uveďte prosím heslo ***SELFIE***.

Dárek v hodnotě 690 Kč ZDARMA

Nabídka všech dárků je omezena a platí jen do vyčerpání zásob!

OBJEDNÁVKU ZASÍLEJTE NA ADRESU:

SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, 193 00 Praha 9.
Předplatné si lze také objednat prostřednictvím ***SMS*** na čísle ***605 202 115*** nebo na ***www.send.cz***.
Pokud jste aktivním předplatitelem a o dárek máte zájem hned, můžete si své předplatné do budoucna prodloužit na telefonním čísle ***225 985 225*** nebo na e-mailové adrese ***send@send.cz***.

CZECH EDITION

Vydává **PLAYPRESS**, Říčanská 2399/3
101 00 Praha 10-Vinohrady

Šéfredaktor
VLADO OLEXA vlado.olexa@playpress.cz
Vedoucí vydání
MILAN KAPEC milan.kapec@playpress.cz

Grafická příprava časopisu
JAN KRATOCHVÍL jan.kratochvil@playpress.cz
MICHAL BOHÁČ michal.bohac@playpress.cz

Obrazová redaktorka a office manager
SARAH KARLOVÁ sarah.karlova@playpress.cz

Externí spolupracovníci
Jiří Baborský, Petr Bošnakov, Martin Buček, Ondřej Horák, Kristina Janová, Patrície Kolohnátková, Marek Kožušník, Benjamin Kuras, Petr Prošek, Michal Truhlář, Jaromír Tůma, Roman Zvarič

Redakce a administrativa
playboy@playpress.cz
Říčanská 2399/3, Praha 10-Vinohrady, tel.: 241 430 355

Tisk **EUROPRINT,** a. s.

PLAYBOY ENTERPRISES, INTERNATIONAL
HUGH M. HEFNER, FOUNDER

U. S. PLAYBOY: BEN KOHN, Chief Executive Officer; COOPER HEFNER, Chief Creative Officer; MICHAEL PHILLIPS, SVP, Digital Products; JAMES RICKMAN, Executive Editor

PLAYBOY INTERNATIONAL PUBLISHING: REENA PATEL, Chief Commercial Officer & Head of Operations; HAZEL THOMSON, Senior Director, International Licensing
Playboy, Playmate, Rabbit Head Design, Playmate of the Year, Femlin and Femlin Design are marks owned by Playboy Enterprises International, Inc.

© 2009 Playpress, s. r. o., Prague, ISSN 0862-9374

PODEPSANÉ ČLÁNKY VYJADŘUJÍ NÁZORY AUTORŮ A NEMUSÍ BÝT VŽDY TOTOŽNÉ SE STANOVISKEM VYDAVATELSTVÍ A REDAKCE. NEVYŽÁDANÉ RUKOPISY A OBRAZOVÝ MATERIÁL NEVRACÍME. KOPÍROVÁNÍ, ZNOVUPUBLIKOVÁNÍ NEBO ROZŠIŘOVÁNÍ KTERÉKOLIV ČÁSTI ČASOPISU SE POVOLUJE POUZE S PÍSEMNÝM SOUHLASEM VYDAVATELE. OCHRANNÉ ZNAČKY PLAYBOY, PLAYMATE, RABBIT HEAD DESIGN, PLAYMATE OF THE YEAR, FEMLIN A FEMLIN DESIGN PATŘÍ PLAYBOY ENTERPRISES, INC. A JEJICH VYUŽÍVÁNÍ JE MOŽNÉ POUZE NA ZÁKLADĚ LICENČNÍ SMLOUVY.

PLAYBOY CZECH EDITION (REG. ČÍSLO MK ČR E 19079 MIČ 47 133), ZÁŘÍ 2018, ROČNÍK 24 (28), ČÍSLO 9

VYDÁVÁ MĚSÍČNĚ Playpress, s. r. o., jednatel LUBOŠ JETMAR
Říčanská 2399/3, Praha 10-Vinohrady

PŘEDPLATNÉ ČR
SEND Předplatné, s. r. o., Ve Žlíbku 1800, hala A3,
193 00 Praha 9-Horní Počernice, tel.: 225 985 225, fax: 225 341 425,
www.send.cz, e-mail: send@send.cz
Předplatné je možné si objednat i prostřednictvím SMS na čísle 605 202 115 ve tvaru název časopisu, jméno a příjmení, adresa, PSČ, roční nebo půlroční předplatné.

PŘEDPLATNÉ SR
Magnet Press Slovakia, s. r. o., Šustekova 8, POX 169, 830 00 Bratislava,
tel./fax: 004212/67 20 19 31–33 – předplatné, e-mail: predplatne@press.sk

V ČR rozšiřuje Mediaprint & Kapa Pressegrosso, spol. s r. o.,
Náchodská 2396/21, 193 00 Praha 9
POVOLENO MK ČR 19079, ISSN 0862-9374

PŘIPRAVUJEME
ŘÍJEN 2018
VYCHÁZÍ
20. ZÁŘÍ

INTERVIEW
MAKHMUD MURADOV
Hvězdný fighter MMA

TÉMA
ZÁMKY NA LOIŘE
Trochu jiná destinace

STORY
LINDA LOVELACE
Pornoherečka, nebo feministka?

SEX
CHTÍČ, LÁSKA, KAMARÁDSTVÍ A ÚTLUM

FENOMÉN
BRUCE SPRINGSTEEN

FÓRUM
TŘI TECHNOLOGIE,
které zachrání, nebo zničí svět

HITPARÁDA
TOP RAKOUSKÉ HOTELY
pro české playboye

PROFIL
VLADIMÍR KOŘEN
Jak se dělá nejlepší město v ČR

PICTORIAL
Valeria Lakhina
Z chladných ulic Moskvy do rozžhaveného Portugalska

foto **ANA DIAS**

DENON
STORE

Vaše centrum domácí zábavy

- Vytvoříme pro vás audio-video instalace
- Profesionální tým poradců
- 17 audio značek světové třídy
- Vždy doručení zdarma

Najdete nás

CENTRUM
CHODOV
★ ★ ★ ★

Roztylská 2321/19, Praha
Otevírací doba: 09:00-21:00
+420 608 738 836
chodov@salonydenon.cz

e-shop: www.salonydenon.cz

LINCOLNCARS.CZ

PRODEJ A SERVIS VOZŮ LINCOLN
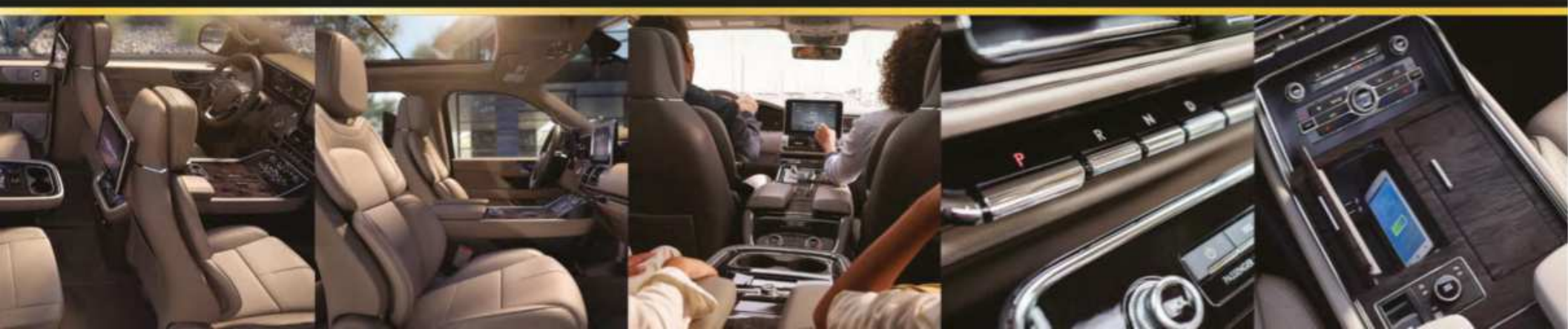
www.lincolncars.cz